

చైతన్య మాసపత్రిక

ప్రత్యేక సంచిక

VOL : 2

ISSUE : 1

GUNTUR,

JANUARY, 2020

40 PAGES

RS. 10/-

స్వరం ఎత్తుదాం..
పదం కలుపుదాం..
నిశ్శబ్దాన్ని చేబిద్దాం..
హింసను అరికడదాం..!

లంచం ఇవ్వడం, తీసుకోవడం నేరం

ఎప్పుడైనా, ఎక్కడైనా అవినీతి మీ దృష్టికి వస్తే
వెంటనే మీ గళం ఎత్తండి

ఎవరైనా లంచం అడిగినా,
అవినీతికి పాల్పడ్డా, టోల్ ఫ్రీ నెంబరు

14400 కు

ఫిర్యాదు చేయండి.

ఫిర్యాదు చేసిన వారి వివరాలు
గోప్యంగా ఉంచబడతాయి.

శ్రీ వై.ఎస్. జగన్ మోహన్ రెడ్డి గారు

ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి

కళ్ళు తెరచి చూడు

చెవులు రిక్కించి విను

అవినీతికి వ్యతిరేకంగా గొంతు విప్పు

అవినీతి నిరోధక శాఖ, ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం | e-mail: dg_acb@ap.gov.in

2019 డిసెంబరు 13న మన శాసనసభ దిశ చట్టాన్ని ఆమోదించింది. 21 రోజులలోనే అత్యాచార కేసులకు సంబంధించి విచారణ పూర్తి చేసి శిక్ష కూడా విధించాలని ఈ చట్టంలో నిర్దేశించారు. చిన్నారులపై, లైంగిక వేధింపులకు పాల్పడిన నేరస్తులకు పదేళ్ల నుంచి పద్నాలుగు ఏళ్ల వరకూ కారాగార శిక్ష విధించవచ్చని 354 ఎఫ్ ఈ చట్టములో పొందు పరచారు. సెక్షన్ 354జి ప్రకారం మెయిల్, సోషల్ మీడియా తదితర మాధ్యమాల ద్వారా మహిళల గౌరవానికి భంగం కలిగించే శిక్ష కాలపరిమితిని ఆరు నెలల నుంచి రెండు సంవత్సరాలకు పెంచారు. ప్రతి జిల్లాలోనూ ప్రత్యేక న్యాయస్థానాలనూ, మహిళా పోలీసు స్టేషన్లనూ ఏర్పాటు చేయనున్నారు. అయితే ఈ చట్టం అత్యాచారాల దిశను మారుస్తుందా?!

జాతీయ నేర గణాంకాల సంస్థ నివేదికల ప్రకారం 2008లో 21,467 మంది బాధిత మహిళలు పిర్యాదు చేయగా 2016 నాటికి ఈ సంఖ్య 38,000కు పెరిగింది. ఈ సందర్భంగా నిండు శాసనసభలో వైయస్సార్ సీపీ ప్రభుత్వం ఎన్క్వెంటర్లను సమర్థించడమేగాక కఠిన శిక్షల ద్వారా నేరాలను అరికట్టవచ్చునని భ్రమలను పెంచే ప్రయత్నం చేసింది.

అయితే న్యాయ నిపుణులు ప్రభుత్వ తీరును ఒప్పుకోవటం లేదు. 21 రోజులలో విచారణ పూర్తి కావటానికి అవసరమైన పోలీసు యంత్రాంగమూ, కోర్టు సిబ్బంది, అధికారులు లేరని అంటున్నారు. ఫోరెన్సిక్ ల్యాబ్లు కూడా తగినన్ని లేవు. అధునాతన పరిశోధన పనిముట్లూ లేవు. అందువలన దిశ చట్టం ఆచరణలో అమలయ్యే చట్టం కాదన్న వాదనలు గట్టిగానే వినిపిస్తున్నాయి. కఠిన చట్టాల భయం ద్వారా ఎక్కడా నేరాలు ఆగిన దాఖలాలు లేవు. అమెరికాలో ఏ చిన్న నేరం జరిగినా విచారణ, శిక్షలు నిర్ణీత సమయంలో పూర్తవుతాయి. ప్రతి లక్ష మందికి అమెరికాలో 737 మంది ఉండగా, మనదేశంలో కేవలం 30 మంది మాత్రమే కారాగారంలో వున్నట్లు లెక్కలు విదితం చేస్తున్నాయి. అయితే ఆ దేశంలో నేరాలు తక్కువగానూ లేవు, తగ్గడమూ లేదు. ఎందుకని? భావోద్వేగాల కనుగుణంగా కఠిన చట్టాలుండాలన్న ఆలోచనలను జస్టీస్ వర్మ తప్పు పట్టారు. మరణ శిక్షను వ్యతిరేకించారు. నేరాలు జరగకుండా నియంత్రణ కావాలన్నారు. అందుకు అవసరమైన చర్యలు చేపట్టడం ప్రభుత్వ బాధ్యత అని తేల్చిచెప్పారు.

దేశంలో న్యాయ, పోలీసు వ్యవస్థలు రాజకీయ వత్తిడికి తీవ్రంగా గురవుతున్నాయి. సినీనటి ప్రత్యూష, అయేషా మీరా, వున్నావ్, ఖతువా కేసులు రాజకీయ ఒత్తిడికి గురయినట్లు మీడియా కోడై కూసింది.

పితృస్వామ్య వ్యవస్థ, మహిళల పట్ల శతాబ్దాలుగా కొనసాగుతున్న వివక్ష, మహిళలపై నేరాలకు ఓ ప్రధాన కారణం కాదా? మూకుమ్మడి హత్యాచారాలు అధికంగా జరుగుతోన్న హర్యానాలో లింగ నిష్పత్తి దారుణంగా ఉంది.

అర్జున్ రెడ్డి లాంటి సినిమాలు ఆదరణ పొందుతోన్న సమాజంలో చెడ్డతనాన్ని, క్రూరత్వాన్ని, వేధింపులను ప్రేమగా, ఆమోద యోగ్యంగా చిత్రీకరించటం నేరాలను పెంచటం లేదా? చిన్న వయసులోనే మద్యానికి, మత్తు కు బానిసలవుతున్న యువత కారణంగా ఈ నేరాలు పెరుగుతున్నాయని పలు సంఘటనలు తేల్చి చెబుతున్నాయి.

రాజకీయ ఎజెండాలో స్త్రీల అంశాలకున్న చోటెంత? మహిళల హక్కులనూ, భద్రతనూ, సమానత్వాన్నీ సామాజిక సమస్యగా ప్రధాన రాజకీయ పక్షాలు గుర్తిస్తున్నాయా?

లింగ సమానత్వంపై కుటుంబంలో, పాఠశాలలో, సమాజంలో అవగాహన కల్పించేందుకు ప్రయత్నాలే లేని సమాజంలో మహిళలపై అత్యాచారాలు కాక ఏమి జరుగుతాయి? పెరిగి పోతోన్న హింసా సంస్కృతిని నివారించేందుకుగానూ ఈ ప్రభుత్వాలు ఏమైనా చేస్తున్నాయా? ఆందోళనల ఫలితంగానే అత్యాచారాల నిరోధక చట్టం, గృహ హింస వ్యతిరేక చట్టం, పని ప్రదేశాలలో లైంగిక వేధింపుల నుంచి రక్షణ చట్టం, పోక్సో లాంటి అనేక శాసనాలు వచ్చాయి. కానీ ప్రభుత్వం అమలుకు పూనుకోవటం లేదు. మనువాద, పితృస్వామ్యం, లాభార్జనే లక్ష్యంగా సాగే వ్యాపార సమాజం స్త్రీ శరీరాన్ని సరుకుగా, భోగ వస్తువుగా మార్చింది. ఈ సామాజిక స్థితిని మారిస్తేనే చట్టాలు ఉపయోగపడతాయి. దిశ చట్టం ద్వారా దిక్కులేని, పలుకుబడి లేని వారికి శిక్షలు పడవచ్చు. కానీ అత్యాచారాలను అంతమొందించలేదు. నేరాలు, హింసా లేని సమాజం కోసం కృషి చేస్తూ సత్వర న్యాయం కోసం ఉన్న చట్టాల అమలు ద్వారా ప్రయత్నించటమే మార్గం.

నీ కష్టాన్ని చూసి ఇంకెవరో
నవ్వుతే నవ్వులే ఏం పర్వాలేదు. కానీ
నువ్వు మాత్రం ఇంకొకరి కష్టాన్ని
చూసి ఎప్పుడూ నవ్వుకు.

అడ్వయిజరీ బోర్డు
వేములపల్లి సీత్యవీతి
డాక్టర్ బి. విజయభారతి
డాక్టర్ శిరాహితీ
కె. విజయ బిడ్డ
ఎం. ప్రగతి

విద్యా ఆంధ్రప్రదేశ్ మహిళాసంఘం

చిరునామా :

విద్యా రాష్ట్ర కార్యాలయం,
పి.ఎల్.రావు భవన్, 2/7 బ్రాడీపేట,
గుంటూరు, గుంటూరు జిల్లా - 522002,
ఆంధ్రప్రదేశ్, ఫోన్ : 9490098620

chaitanyamanavi@gmail.com

fb : aidwaap

Blog : aidwaap@blogspot.com

సంపాదకులు

డి.రమాదేవి

సంపాదక వర్గం

కె. స్వరూపరాణి

బి. ప్రభావతి

బి.హరిత

మేనేజర్ : కె. శారద

ప్రజాశక్తి ప్రింటర్స్ & పబ్లిషర్స్
ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

పోస్టల్ చందా

సంవత్సరానికి రూ : 150/-

విడి ప్రతి వెల రూ : 10/-

వ్యాసాలు, లేఖలు పంపించవచ్చున చిరునామా:

మారుతీనగర్, ప్రకాశరావు వీధి,

చుట్టు గుంట సెంటర్, విజయవాడ - 4

చైతన్య మాసవి

సంపుటి: 2

సంచిక: 1

ఈ సంచికలో

వ్యాసం
ధారావాహిక
ఇదీ జరిగింది!
విశ్లేషణ

ధారావాహిక
అనుభవ పాఠం
కవిత
అమమ్మ లేఖలు
మంచి పుస్తకం
రిపోర్టింగ్
పాట

యదార్థ గాథ

ఇదీ భారతం
జీవన పోరాటం
కథ
పుస్తక సమీక్ష
స్పందన
పరిశోధన
వినతి పత్రం

విద్యా ఉద్యమాలు

ఈ హింస ఇంకెన్నాళ్ళు- లక్ష్మి అల్లాడ.....5

కందుకూరి వీరేశలింగం- వేములపల్లి సత్యవతి7

ఉన్నావ్ క(వ్య)థ - చైతన్య మాసవి డెస్క్.....8

తక్షణమే ఉరి- హత్యాచారాల నివారణకు ఇదే గురి!

- అరుణ జర్నలిస్ట్.....10

మాతృస్వామ్య పతనంతోనే మహిళలకు కడగండ్లు! - ఆగస్టు బెబెల్.....12

గౌరవం - శీలం సమాజం తీరు మారాలి - సేకరణ హరిత.....14

దానిపేరు పితృస్వామ్యం! - ఉషా కె రాణి16

వ(ర్ణ)న భోజనాలు - కాకరపర్తి విజయబిడ్డ.....17

(హ)నరావతారం (ఎంగెల్స్ జయంతి సందర్భంగా) - ప్రకాష్19

ఆసిఫాబాద్ లో హత్యాచారం - బి.బి.సి సౌజన్యంతో.....20

ఈ దుర్యోధన దుశ్శాసన దుర్వి నీతి లోకంలో..!

- వేటూరి సుందరరామూర్తి.....22

అస్తవ్యస్త వ్యవస్థలో ఓ అభిగ్రురాలి ఆవేదన!

- చైతన్య మాసవి డెస్క్.....23

గొంతులేం భర్మ.. చొక్కాలూ చించుకుంటాం! కార్టూనిస్ట్ మోహన్.....24

మజ్బులు వీడిన వేళ...! - కె. శారద.....26

డిసెంబర్ పూల మేఘాలు - కుప్పిలి పద్మ.....28

భావోద్వేగాల సమాహారం 'అన్నాచ్చాదిత' - నసీన్ ఖాన్.....33

పోలీసులే 'జడ్జిలు' అయితే...! - చైతన్య మాసవి డెస్క్.....35

వారూ...అందరిలాంటి మగవారే! - మధుమిత పాండే : అనువాదం - హరిత....38

దిశ నిందితుల ఎన్ కౌంటర్ పై తెలంగాణ రాష్ట్ర ఉన్నత నాయస్థాన

ప్రధాన న్యాయమూర్తికి వినతి పత్రం - చైతన్య మాసవి డెస్క్.....39

ఉద్యమాల బాటలో.....సెంటర్ స్పెడ్

పత్రికలో విభిన్న అంశాలపై వస్తున్న వ్యాసాలు రచయితల అభిప్రాయాలు
మాత్రమే. అందులో పేర్కొన్న అన్ని అంశాలతో మాసవి సంపాదక వర్గం
ఏకీభవిస్తుందని భావించవలదు.
- ఎడిటర్

PRINTED AND PUBLISHED BY D. RAMA DEVI, AIDWA ANDHRA PRADESH MAHILA SANGHAM, PRINTED AT PRAJASAKTI PRINTERS &
PUBLISHERS PVT. LTD. 14-12-19, PRAKASH NAGAR, KRISHNA NAGAR (P), TADEPALLI (M), GUNTUR DIST. PUBLISHED AT AIDWA
ANDHRA PRADESH MAHILA SANGHAM AIDWA STATE OFFICE P.L.RAO BHAVAN, 2/7 BRODIPET, GUNTUR-522002, ANDHRA PRADESH STATE.
EDITOR: D. RAMA DEVI. R.NO. APBIL/2019/78298

మన సమాజం ముఖ్యంగా స్త్రీలోకం ఉలిక్కిపడేలా గత పదేళ్ల కాలంలో 3.5 లక్షల మంది మహిళలు మనువాద విష సంస్కృతికి బలయ్యారు. మహిళలపై జరుగుతోన్న అత్యాచారాలను నిరసిస్తూ మహిళా సంఘాలకు తోడు పలు ప్రజాసంఘాలు, అభ్యుదయ రాజకీయ పార్టీలు కూడా రోడ్దెక్కుతున్నాయి. మహిళల రక్షణ కోసం చర్యలు కోరుతూ వుద్యమాలు నిర్మిస్తున్నాయి. ఈ ఉద్యమాల ఫలితంగా నిర్భయ చట్టం వచ్చింది. అయితే చట్టాలు ఎన్నున్నా ఆశించిన ఫలితం మాత్రం దక్కటం లేదు.

ఉమ్మడి ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ఓ దశాబ్దం క్రిందట తనను ప్రేమించలేదన్న కోపంతో ఓ దుండగుడు వుపాధ్యాయిని గంగాభవానిని పాఠశాల ఆవరణలోనే కడతేర్చాడు. గ్రామస్తులు ఆ దుండగుడిని స్తంభానికి కట్టేసి కొట్టి చంపారు. అదే కాలంలో అత్యాచార నేరంపై ధనుంజయరావు అనే ముష్కరుడిని ఒడిశా వున్నత న్యాయస్థానం ఉరి శిక్ష వేసి

అమలు చేయించింది. వరంగల్ లో ఇద్దరు బీటెక్ విద్యార్థినులపై యాసిడ్ దాడి చేసిన నిందిత విద్యార్థులు ముగ్గురిని అదే ప్రదేశంలో పోలీసులు కాల్చి చంపారు. దిశ హంతకులను కూడా పోలీసులు అదే ప్రాంతంలో కాల్చి చంపారు. ఏడేళ్ల క్రితం ఢిల్లీలో అతి దారుణంగా నిర్భయపై హత్యాచారం జరిపిన నిందితులను కూడా ఉరి తీసేందుకు అన్నీ సిద్ధ మవుతున్నాయి.

అయినా మహిళలపై దుర్మార్గాలు దురాగతాలు ఆగటం లేదు. ముష్కరులు రాజకీయ మదంతోనూ, అధికారుల అండదండలతోనూ నిర్భయ చట్టాన్ని సైతం ఢిక్కరిస్తున్నారు.

కొందరు నేరస్తులనయినా కఠినంగా శిక్షిస్తున్నప్పటికీ దురాగతాలు ఆగకపోవటానికి కారణమేమిటి? సమాజంలో మాతృమూర్తులపై జరుగుతోన్న మారణకాండకు బాధ్యత ఎవరిది? హత్యాచారాలు జరిగినప్పుడు కొందరు కారుకూతలకు తెగబడటం వెనుకున్న భావజాలాన్ని నిశితంగా పరిశీలించాలి.

మూలాలను బయటకు తీయాలి.

ఎందుకంటే దిశ సంఘటనలో బాధితురాలయిన యువ వైద్యురాలిని రక్షించుకోగల అవకాశం వున్నా పోలీసులు చేజేతులా వదిలేశారు. బాధ్యతారాహిత్యంగా వ్యవహరించారు. తీరా ప్రజలు పెద్ద ఎత్తున ఆందోళనకు దిగటంతో పరువును కాపాడు కునేందుకు గాను నిందితులను అక్రమంగా కాల్చి చంపారు. వాస్తవంగా దిశ సంఘటనలో హంతకులతోపాటు సంబంధిత పోలీసులూ శిక్షార్హులే. కానీ తెలంగాణ ముఖ్యమంత్రి తమ పరువును కాపాడు కోవటానికి ఎదురు కాల్పులను ఎంచుకుని శవరాజకీయాలకు పాల్పడ్డారు.

మహిళలపై మనువాద వైఖరి :

మనువాద విషసంస్కృతిలో మునిగితేలు తోన్న ఆరెస్సెస్ నిజస్వరూపాన్ని తెలుసు కోకపోతే సమస్య మూలాలను గుర్తించటం సాధ్యం కాదు. హత్యాచారం జరిగినప్పుడు ప్రజా బాహుళ్యం నిర్వహించే ఆందోళనల్లో

ఈ ఆరెస్సెస్ వాదులు కూడా ప్రముఖంగా పాల్గొంటున్నారు. దీంతో ఆరెస్సెస్ను కూడా స్త్రీల అభ్యున్నతి కోరుకునే సంస్థగా భ్రమపడే అవకాశం వుంది. మనువాద, సామ్రాజ్యవాద విష సంస్కృతుల, పితృస్వామిక భావజాలాలను నర్మగర్భంగా ఆమోదించే రాజ్యాంగ యంత్రాంగం అనుసరించే విధానాలే స్త్రీలపై బహుముఖంగా సాగే దాడులకు మూలం.

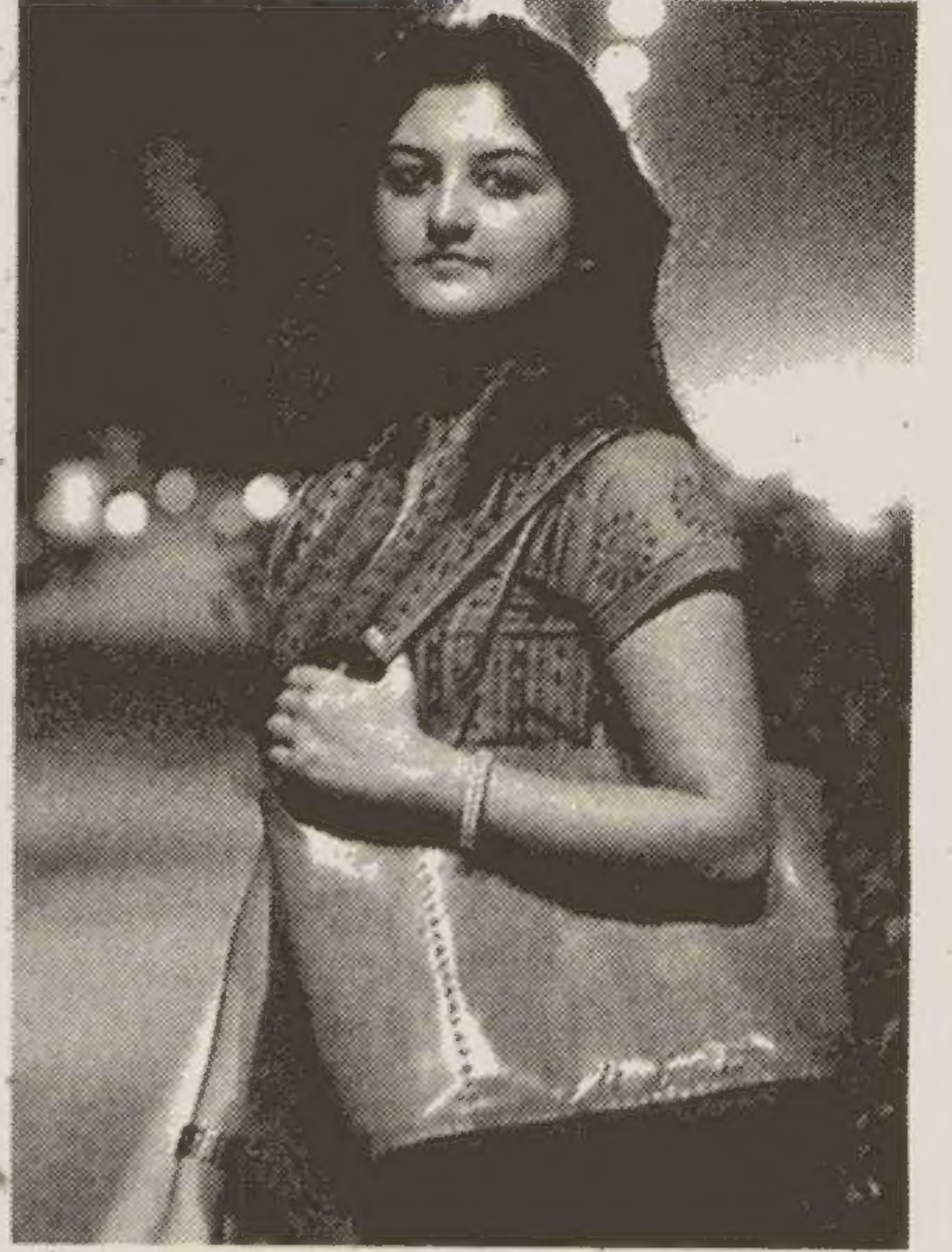
జమ్మూలో ఎనిమిదేళ్ల బాలిక అసిఫాను ఎనిమిది రోజుల పాటు నిర్బంధించి అత్యాచారం జరిపిన సంఘటనలో నేరస్తులను రక్షించేందుకుగాను జాతీయ జెండాను పట్టుకుని బీజేపీ శాసనసభ్యులు, మంత్రులు ప్రదర్శనలు జరిపారు. నిత్యం భారత మాత అంటూ పలవరించే బీజేపీ ఇలాంటి దుర్మార్గానికి పూనుకున్నా సమాజం పెద్దగా స్పందించలేదు. నిరసన వ్యక్తం చేయలేదు. ఎన్నికల్లో ఎక్కడా ఆ పార్టీని ఓడించలేదు. అంతేందుకు మహిళలు కూడా ఏ విధంగానూ ప్రతిఘటించలేదు. బ్రిటీషు సామ్రాజ్య వాదులకు లొంగిపోయి, జాతీయ జెండాను స్వాతంత్రోద్యమ కాలంలోనూ, అనంతరమూ తిరస్కరించిన మతోన్మాదులు తమ అవసరాలకు అదీ స్త్రీలకు వ్యతిరేకంగా నిర్వహించే

ఆందోళనలో మాత్రం జాతీయ జెండాను భుజాన వేసుకుని ఊరేగారు.

గత ఐదేళ్లలో రెండు లక్షల మంది అత్యాచారానికి గురవగా అందులో కేవలం 0.01 శాతం సంఘటనలు మాత్రమే పోలీసు స్టేషన్లలో నమోదయ్యాయని జాతీయ నేర గణాంకాల సంస్థ తేల్చి చెప్పింది. పరువు పేరిట జరుగుతోన్న దురాగతాలలో ప్రధానమయిన కుల నిర్మూలకు ప్రభుత్వం తీసుకుంటున్న చర్యలు మృగ్యం. కుల నిర్మూలన జరిగితే మతోన్మాదులు ఆలంబనగా చేసుకుంటున్న మనువాదానికి బలమే లేకుండా పోతుందని పాలకుల భయం. మహిళలపై అత్యాచారం జరిపిన ప్రజాప్రతినిధుల్లో 21 మంది బీజేపీ శాసనసభ్యులు, పార్లమెంటు సభ్యులే కావటం పరిశీలనార్హం. ఈ విషయాన్ని అసోసియేషన్ ఫర్ డెమోక్రటిక్ రిఫార్మ్స్ ప్రకటించింది.

ఐక్యరాజ్యసమితి పిలుపు :

లింగ వివక్షతో మహిళలపై జరుగుతోన్న అన్ని రకాల హింసల నుంచీ సమాజం బయటపడాలని ప్రపంచ దేశాలకు ఐక్యరాజ్యసమితి పిలుపునిచ్చింది. అయితే ఈ పిలుపుని మనదేశంలో పాలకులు కేవలం

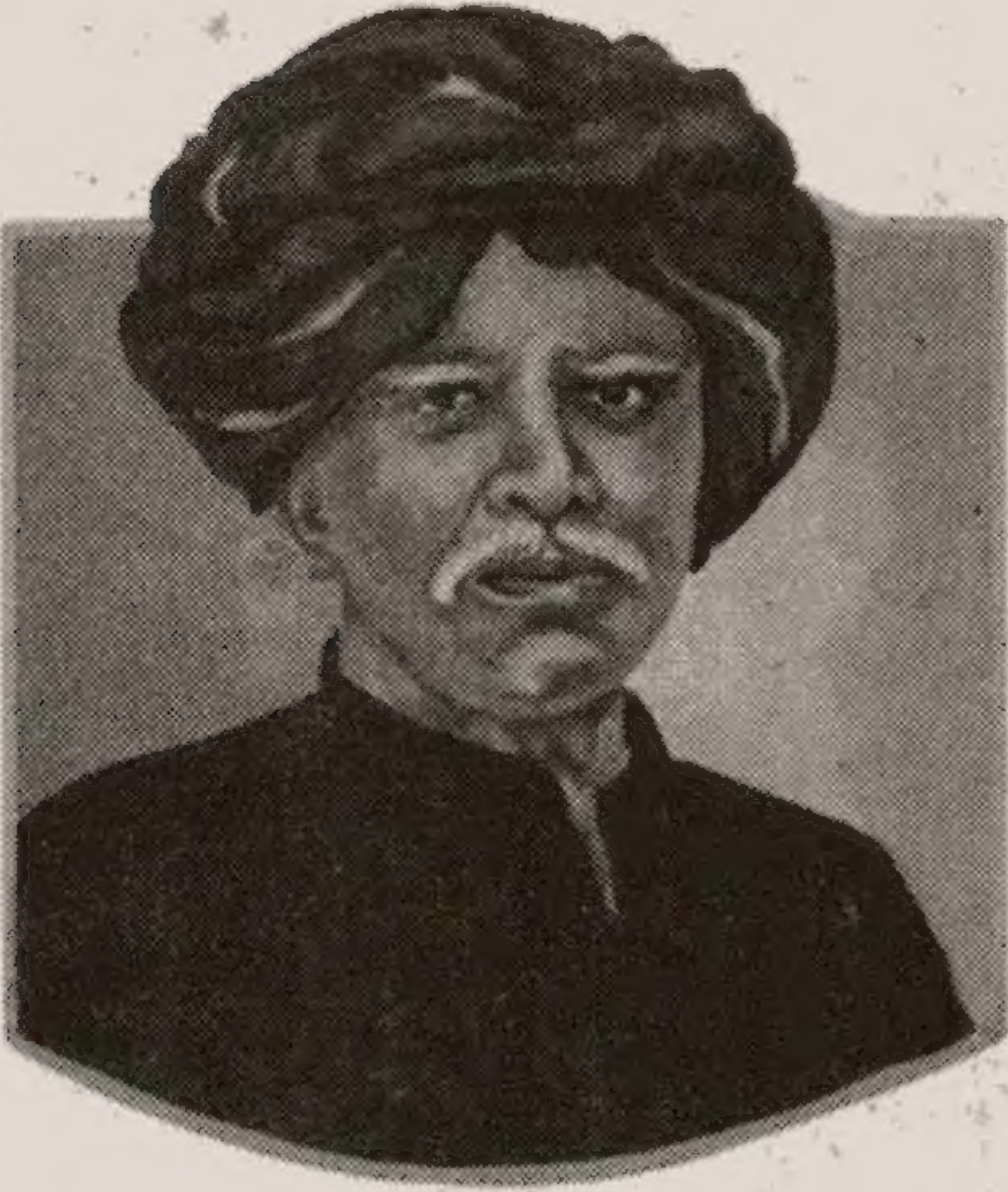
మొక్కుబడి తంతుగా మార్చారు. నవంబరు 25 తేదీన మహిళలపై హింసా వ్యతిరేక దినంగా నిర్వహించి చేతులు దులుపుకుంటున్నారు. స్త్రీ ప్రత్యుత్పత్తి, హక్కులు, విద్య, వైద్యం, జీవనస్వేచ్ఛ తదితర విషయాల్లో నెలకొన్న వివక్షను తొలగించేందుకు పాలకులు పూనుకోవటం లేదు. భూస్వామ్యకాలపు విషసంస్కృతికి బాసటగా పాలకులు నిలబడుతున్నారు. దుర్మార్గపూరితమయిన నేరప్రవృత్తిని ప్రోత్సహించటం వంటి చర్యల వలన మహిళల భద్రత అత్యంత ప్రమాదకరంగా మారిన పరిస్థితులున్న దేశాల్లో భారత్ నాలుగో స్థానంలో నిలిచింది.

దేశాన్ని మాతగా పిలుచుకునే చోట మహిళలకు చట్టసభల్లో 33 శాతం కేటాయింపు ఏళ్లుపూర్లుగా కలగా మిగిలి వుంది. మహిళలకు రాజకీయ, సామాజిక, ఆర్థిక సమానతలు వున్న సమాజంలోనే హింస, నేరప్రవృత్తి తగ్గిపోతాయి. స్త్రీలు కూడా భాగమయినప్పుడే సమాజం అభివృద్ధి చెందుతుంది. అటువంటి సమాజ నిర్మాణానికి జరిగే పోరాటాలలో యువకులను భాగస్వాములను చేసినప్పుడే మహిళలకు సమాన గౌరవం దక్కుతుంది. అప్పుడే మహిళాభ్యున్నతి సాధ్యమవుతుంది.

✱

కందుకూరి వీరేశలింగం - జీవిత చరిత్ర

రాజమహేంద్రవరంలో టౌన్ హాలు కట్టించడానికి 1880లో చందాలు వసూలు చేసేందుకు ఒక కమిటీ ఏర్పడింది. వీరేశలింగం గారిని దానికి కార్యకర్తగా ఎన్నుకున్నారు. చందాల రూపంలో రూ.500లు మాత్రమే పోగయ్యాయి. భవన నిర్మాణానికి ఆ డబ్బు సరిపోదు. కాని పంతులు గారు పట్టు విడవలేదు. పట్టణం మధ్యలో స్థలం కొని దాన్ని దామరాజు నాగరాజు పేరున రిజిస్టర్ చేయించారు. విక్టోరియా మహారాణి జూలైలో జూబ్లీ మహోత్సవం రోజున 1887లో సభ ఏర్పాటుచేసి మెక్డోనాల్డ్ పేరున నిర్మించ తలపెట్టిన భవనానికి చందాలు వసూలు చేసేందుకు మళ్లీ ఒక కమిటీని వేశారు. ఐదారు వందలు చందాల రూపంలో పోగయ్యాయి. పిఠాపురం మహారాజు వెయ్యి రూపాయలు ఇచ్చారు. సభకు వచ్చిన వారిలో ఎవరూ పట్టుమని పది రూపాయలు కూడా ఇవ్వలేదు. పైగా భవన నిర్మాణం ప్లాన్ లోపభూయిష్టంగా ఉందని, కొన్న స్థలంలో దోషాలు ఉన్నాయని కొందరు లోపాలు ఎంచారు. 1889 మార్చి 26న కరపత్రాలను ముద్రించి చందాదారులకు వీరేశలింగం గారు పంపారు.

వీరేశలింగంగారు అంతకుముందు వితంతు వివాహ సమాజంతో ఉన్న సంబం

ధాన్ని వదులుకున్నారు. పంతులుగారు అంతకు ముందు తలపెట్టిన మెక్డోనాల్డ్ పేరున భవన నిర్మాణానికి పూనుకున్నారు. రెండు, మూడు వేల రూపాయల్లో చిన్న భవనం కట్టదలచారు. న్యూపతి సుబ్బారావు గారు వడ్డీ లేకుండా 500 రూపాయలు బదులిచ్చారు. పంతులుగారి మరో శిష్యుడు 400 రూపాయలు వడ్డీ లేకుండా బదులిచ్చారు. ఆ 900 రూపాయలతో ఇటుకలు, కర్ర సాధ్యమైనంత వరకూ చౌకగా కొన్నారు. పనివాళ్లను మాట్లాడి దగ్గర వుండి పని చేయించడం మొదలెట్టారు. ఆ పని జరుగుతుండగానే పంతులు గారి పుస్తకాలు అమ్ముడుపోయి వెయ్యి రూపాయలకు పైగా డబ్బు వచ్చింది. అదే సంవత్సరంలో ప్రభుత్వం పంతులుగారిని కళాశాలల పరీక్షాధికారిగా నియమించారు. అంతేగాక చెన్నపట్టణం రాజధాని విద్య విచారణాధికారిగా, మధ్యమ పాఠశాలల పరీక్షాధికారిగా నియమించారు. ఈ అనుకోని ఎదురుచూడని పదవుల వల్ల డబ్బుకు ఇబ్బంది లేకుండా మూడు వేల రూపాయలతో నిర్మించాలని మొదలు పెట్టిన భవనానికి ఏడు వేలు ఖర్చైనా ఇబ్బంది లేకుండా పూర్తి చేశారు. భవన నిర్మాణంలో తోడ్పడినా మిత్రులందరికీ వీరేశలింగం గారు కృతజ్ఞతలు తెలిపారు.

1890 అక్టోబర్లో దాన్ని ప్రారంభోత్సవం జరిపారు. ఈ కార్యక్రమానికి మద్రాసు రాజధాని రాజకీయ శాస్త్ర పాఠశాలలో సంస్కృత ఆచార్యులుగా ఉన్న రావు బహదూర్ రంగాచార్యులు గారిని ఆహ్వానించారు. ఆ రోజుల్లో వారు ఎంపి పట్టభద్రులు. వారి ప్రారంభోపన్యాసం ఆంగ్లంలో చేశారు. వీరేశలింగం గారి గురించి మాట్లాడారు. తర్వాత కలకత్తాలోని బ్రహ్మ సమాజకులు పండిత శివనాగశాస్త్రి (ఎంపి) గారు రాజమహేంద్రవరం వచ్చినప్పుడు నవంబర్ 15న అదే భవనంలో ఉపన్యసిస్తూ పంతులు

గారి గురించి మాట్లాడారు. అప్పటి నుంచి ఆ భవనంలో సభలు జరగడం ప్రారంభ మయ్యాయి. 1896 నాటికి వీరేశలింగం గారు చేసిన అప్పలన్నీ తీర్చేశారు. భవనానికి పంతులు గారి పేరు పెట్టమని కొందరు, ధర్మకర్తగా ఉండమని కొందరు కోరారు. పంతులుగారు వారి మాట వినలేదు. చెన్నపట్టణం వెళ్లకముందు 1897 డిసెంబర్ నెలలో ట్రస్టు డీడ్ రాయించి, రిజిస్టర్ చేయించి ధర్మకర్తలకు అప్పగించి చెన్నపట్టణం వెళ్లిపోయారు. ఆ భవనం కట్టడానికి పంతులు గారు పడిన పాట్లు వర్ణనాతీతం. వీరేశలింగం గారి స్థలం దామరాజు నాగరాజు పేరున కొన్నారు. దానిపై నాలుగు వ్యాజ్యాలు జరిగి వీగిపోయాయి. 1889 సెప్టెంబర్లో ఖాజా అహ్మదుల్లా ఖాన్ గారు ఇచ్చిన స్థలంలో పంతులుగారు పనివారితో కర్రలు కోయిస్తుండగా, వారి బంధువర్గంలో ఒకరు పేద ముస్లిం చేత తన తాతగారి గోరీ తవ్వించినట్లు అతని చేత న్యాయస్థానంలో వ్యాజ్యం వేయించారు. గోరీ తవ్వినప్పుడు తాతగారు ఎముకలను ఏరి తెచ్చానని ఒక బుట్టలో ఎముకలను చూపించారు. పోలీసు వారు గవర్నమెంట్ డాక్టర్ చేత పరీక్ష చేయించగా అవి మేక ఎముకలను డాక్టర్ సర్టిఫికేట్ ఇచ్చారు. తర్వాత విచారిస్తే ఏలూరి లక్ష్మీనరసింహ పంతులుగారి ప్రోద్బలం చేత వారు ఆ పని చేయించినట్లు తెలిసింది. లక్ష్మీనరసింహం గారు పంతులుగారికి బాల్యమిత్రుడైనా కాని కుట్రలు చేస్తూనే వున్నారు. ఆస్తిక పాఠశాల విషయంలో, రాత్రి పాఠశాల విషయంలో అతడు చేసిన కుట్రలు వీరేశలింగం గారు 'వివేకవర్ధని'లో రాసేవారు. లక్ష్మీనరసింహం గారు కూడా గోదావరి న్యూస్ అనే పత్రికలో పంతులుగారికి వ్యతిరేకంగా రాయించేవారు.

(సశేషం)

ఉన్నావ్ కన్నులు

11 జూన్ 2017.

17 ఏళ్ళ బాలిక ఉద్యోగం కోసమని కొందరిని నమ్మి కాన్పూరు వెళ్ళింది. బాలికను తీసుకెళ్ళిన పురుషులు, మరి కొంతమందితో కలిసి మూకుమ్మడిగా ఆమెపై అత్యాచారం చేశారు. ఆ తర్వాత ఆమెను 60 వేల రూపాయలకు అమ్మేశారు.

20 జూన్ 2017.

ఆమె తప్పించుకొని పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేసింది. ఎఫ్ఐఆర్ నమోదైంది.

అయితే మూకుమ్మడి అత్యాచారానికి ముందు అంటే 4 జూన్ 2017న ఆమె ఉన్నావ్ నియోజకవర్గ బీజేపీ శాసనసభ్యుడు కుల్ద్విసింగ్ సెనెగర్ ఇంటికి ఉద్యోగం ఇప్పించమని కోరేందుకు వెళ్ళాననీ, అతను తనపై అత్యాచారం చేశాడనీ బాలిక వెల్లడించింది. ఈ విషయాన్ని ఆమె 17 ఆగస్టు 2017న ఉత్తరప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి ఆదిత్యనాథ్కు రాసిన పుత్తరంలో తన గోడును వెళ్లబోసుకుంది. ఆమె శాసనసభ్యుడిపై

ఫిర్యాదు చేసినా, పోలీసులు మాత్రం అతడిపై కేసు కట్టలేదు. బహుశా ఉప్పుతిన్న విశ్వాసం కాబోలు!

ఆ తర్వాత 5 ఏప్రిల్ 2018న ఆమె తండ్రిని పోలీసులు అరెస్టు చేశారు. అంటే సుమారు 8 నెలలపాటు నిందితులపై ఎలాంటి చర్యలు తీసుకొని పోలీసులు ఆ తర్వాత బాధితురాలి తండ్రినే అరెస్టు చేశారు. కారణం ఏమిటో పోలీసులు ఎవ్వరికీ, ఏమీ చెప్పలేదు. దీంతో తన తండ్రిని అన్యాయంగా అరెస్టు చేసినందుకు నిరసనగా ముఖ్యమంత్రి ఆదిత్యనాథ్ ఇంటిముందు ఆత్మహత్య చేసుకునే ప్రయత్నం చేసింది బాలిక. పోలీసులు ఆమెనూ అరెస్టు చేశారు.

9 ఏప్రిల్ 2018న ఆమె తండ్రి తీవ్ర గాయాలతో ఆసుపత్రిలో చనిపోయాడు. పోలీసుల అదుపులో అతనిపై ఎమ్మెల్యే కుల్ద్విసింగ్ సెనెగర్ అనుయాయులు పోలీసు స్టేషనుకి వచ్చి మరీ దాడిచేసి కొట్టారు. హింసించి చంపేశారు. ఈ సంఘటనపైనా

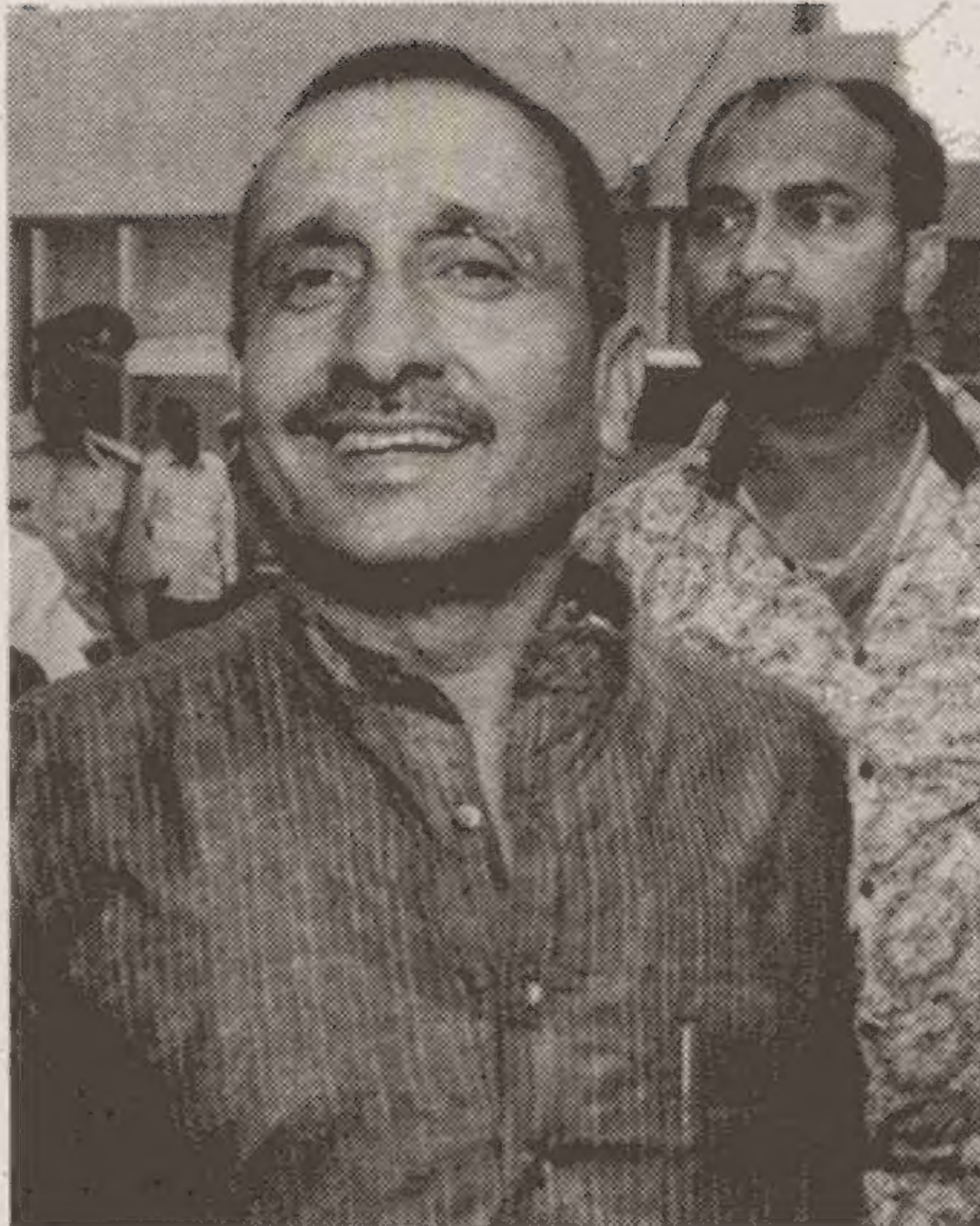
13 ఏప్రిల్ 2018న కుల్ద్విసింగ్ సెనెగర్పై ఫిర్యాదు చేయగా, నీ బీబి విచారణ నిర్వహించింది. కోర్టు ఆదేశాల ప్రకారం అతనిని అరెస్టు చేసి పోలీసులు రిమాండుకు పంపారు. ఆ తర్వాత ఆ అమ్మాయి మేనమామ కలుగజేసుకుని స్థానిక ప్రజల మద్దతు కూడగట్టేందుకు ప్రయత్నం చేయగా, ఎప్పుడో 18 ఏళ్ళ క్రితం అతనిపై ఉన్న నాటు తుపాకీ కేసును పోలీసులు తిరిగి తెరిచారు. అతన్ని కూడా అరెస్టు చేశారు. అంతకు ముందే అతని సోదరుడు పోలీసుల అదుపులో వుండగానే కొట్టి చంపేశారు.

విస్మయం గొలిపే విషయం ఏమిటంటే ఆమె పలుసార్లు అక్కడి న్యాయమూర్తి సమక్షంలోనే పోలీసులకు ఫిర్యాదులు చేసింది. పోలీసులు రావడం ఆమె చెప్పిన వివరాలు రాసుకోవడం తప్ప ఆమెకు ఎలాంటి న్యాయమూ జరగలేదు. దీంతో ఆమె సర్వోన్నత న్యాయస్థానానికి ఉత్తరం రాసింది. బాధితురాలికి రక్షణ లేదని భావించిన

న్యాయమూర్తి బాలికకు సంబంధించిన 5 కేసులను ఢిల్లీలోని ఒక కోర్టుకు బదిలీ చేయించారు. ఆమె కుటుంబానికి రక్షణ కల్పించాలని ఆదేశాలు జారీ చేయించారు. రూ. 25 లక్షలు నష్ట పరిహారం కూడా చెల్లించాలని కూడా సర్వోన్నత న్యాయస్థానం ఆదేశించింది. కానీ న్యాయస్థానం ఆదేశాలను అలకించేదెవరు?? న్యాయమూర్తి ఆదేశాలను అమలు చేసేది ఎవరు? ఆమెకుగానీ ఆమె కుటుంబానికిగానీ ఎలాంటి రక్షణ కల్పించలేదు ఆదిత్యనాథ్ ప్రభుత్వం.

28 జూలై 2019. ఆమె తన కుటుంబ సభ్యులతో ప్రయాణిస్తున్న కారును కొందరు దుండగులు ఓ ట్రక్కులో వెంబడించి ఢీ కొట్టారు. ఆమె గాయాలతో ప్రాణాపాయం నుంచి బయటపడింది. కానీ ఆమెతోపాటు కారులో ఉన్న ఇద్దరు కుటుంబ సభ్యులూ చనిపోయారు. దుండగుల చర్యలు వెల్లడి కావడంతో దేశ వ్యాప్తంగా ప్రజలు, వివిధ సంఘాలు ఆందోళనలు నిర్వహించారు. ఫలితంగా కేసు విచారణ త్వరగా జరగటం ప్రారంభమైంది.

ఈ సమయంలోనే ఉన్నావ్లో మరో దురాగతం వెల్లడైంది. 5 డిసెంబరు 2019న కోర్టుకు పోతోన్న సమయంలో రోడ్డుపై మరో బాధితురాలని వెంబడించిన కొందరు (ఇంకెవరు? నిందితులు) పెట్రోలు పోసి సజీవంగా తగలబెట్టారు. మంటలతోనే సుమారు కిలోమీటరుకు పైగా పరిగెత్తి అక్కడ నుంచి పోలీసులకు ఆమె ఫోను చేసింది. జరిగిన విషయం చెప్పగలిగింది. ఒకటిన్నర రోజులపాటు 90 శాతం కాలిన శరీరంతో మృత్యువుతో పోరాడింది. కానీ చివరకు 6వ తేదీన కన్నుమూసింది. ఆ విధంగా ఆమె ప్రాణాన్ని బలిగొన్నారు. ఈ దేశంలో సామాన్యులకు, అదీ మహిళలకున్న భద్రతను

పట్టిచూపారు అక్కడి పోలీసులు, అధికార పార్టీ కలిసి.

అనంతరం మరికొన్ని రోజులపాటు విచారణ నిర్వహించిన న్యాయస్థానం ఉన్నావ్ శాసన సభ్యుడికి డిసెంబరు 20న యావజ్జీవ కారాగార శిక్షతో పాటు రూ. 25 లక్షల జరిమానా విధిస్తూ తీర్పు చెప్పింది. అయితే దీనిపై దేశ వ్యాప్తంగా నెటిజన్లు వ్యతిరేకంగా స్పందించటం విశేషం. శాసన సభ్యుడికి పురిశిక్ష వేసి వుండాల్సిందన్న అభిప్రాయం బలంగా వినపడింది. అధికార పార్టీ శాసన సభ్యుడు ఏదో ఒకరోజు న వుత్తమ ప్రవర్తన పేరిట విశాల ప్రపంచంలోకి విడుదల అయ్యే అవకాశం వుందంటూ వ్యాఖ్యానాలు వినిపించాయి.

17 ఏళ్ల వయస్సులో అందరిలాగే భవిష్యత్తుపై కోటి ఆశలతో ఎన్నో కలలుగంటూ ఆడుతూ పాడుతూ ఉండాల్సిన ఆమెపై దుర్మార్గంగా అత్యాచారం జరపటమే కాకుండా ఆమె తండ్రినీ, ఇద్దరు మామయ్యలనూ, మరో ఇద్దరు కుటుంబ సభ్యులను చంపేయించిన దుర్మార్గుడు ఏకంగా శాసనసభ్యుడు కావటం ఈ దేశంలో నెలకొన్ని వాస్తవ స్థితిగతులను పట్టిచూపుతోంది. పైగా ఆమెను కూడా ట్రక్కుతో ఢీకొట్టించి చంపే ప్రయత్నం

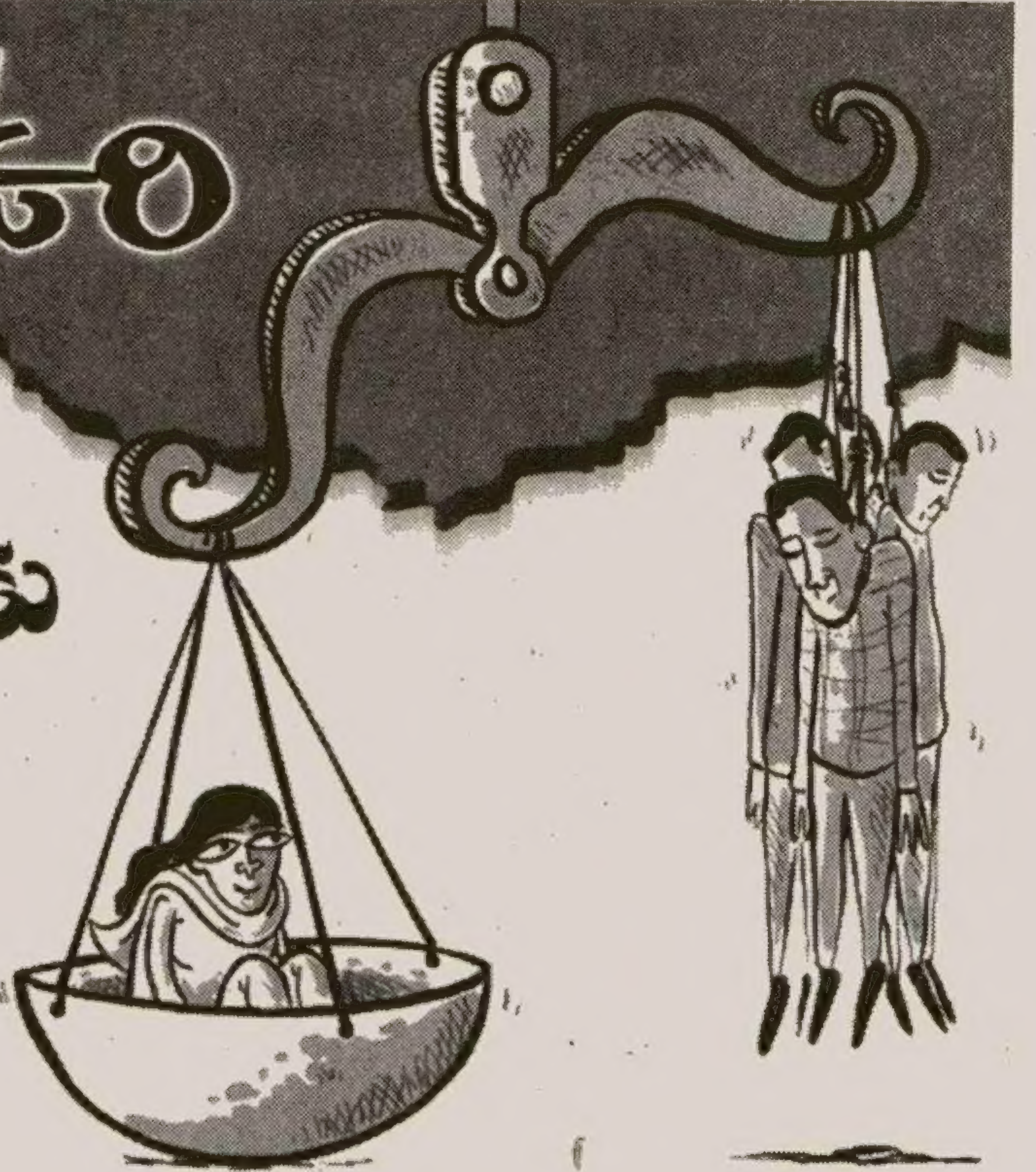
చేయటం బీజేపీ నేతల తీరుకు అద్దం పట్టింది. బాధిత మహిళ పట్టుదల కుటుంబ సభ్యుల సహకారం ప్రజా సంఘాల మద్దతు, ప్రజాందోళన ఫలితంగానే బీజేపీ ఎమ్మెల్యేకు శిక్ష పడింది. ఆమె తండ్రిని బంధువులను కోల్పోయింది. నింధితుల నుండి ప్రమాదాన్ని ఎదుర్కొంటుంది. దీనికి కారకులెవరు? వ్యక్తులూ? వ్యవస్థా?? బాధితురాలు ఆమె ఒక్కటేనా? ఊరి కొకరు, వీధికొకరు ఉన్నారన్న జవాబులో నిజం లేదా? బాధితురాలికి మద్దతు తెలిపే విషయంలో నువ్వు, నేను, మనం, ప్రజా సంఘాలు, రాజకీయ పార్టీలు, మన సమాజం తగిన విధంగా స్పందించాయా(మా)?

దేశంలో ఇలాంటి సంఘటనలు డబ్బు, అధికారం, (అ)రాచకీయం అండదండలతో జరుగుతుంటే హంతకుల కులం, మత సంబంధీకులు భజనలు చేయటం వెనుక ఏ (అవి) నీతి దాగి వుంది? నా విషయం కాదు కదా అని నోరు నొక్కిసుకుని ఉన్న ప్రతి ఒక్కరూ స్పందించాల్సిన తరుణం దాపురించింది. ఇప్పటికయినా ఇలాంటి వాటికి వ్యతిరేకంగా రోడ్డు ఎక్కకుంటే, రేపు మనమే బాధితులుగా కుమిలి కుమిలి ఏడవక తప్పదు!

తక్షణమే ఉరి

హత్యాచారాల నివారణకు ఇది మార్గమే!

“హత్యాచారాలకు పాల్పడిన వారిని బహిరంగంగా వురి తీయాలి”

ఈ మాటను రాజ్యసభలో జయబచ్చన్ అన్నారు. నేడు నడిరోడ్డులో వినిపిస్తున్న మాట కూడా “బలాత్కార నేరానికి పాల్పడిన వారిని తక్షణమే ఉరి తీయాలి” అనే.

ప్రస్తుతం జరిగిన దారుణం సమాజానికి చేసిన గాయం పచ్చిగా వుండటం వలన ఈ డిమాండు నూరు శాతం తగినదేనని అనిపించటం సహజం. అయితే ఈ సమయంలోనే కాస్తంత వాస్తవాలు మాట్లాడుకోవాల్సిన అవసరం కూడా ఉంది!

★ ఢిల్లీలో జరిగిన నిర్భయ సంఘటన తర్వాత ఏర్పాటుచేసిన జస్టిస్ జె ఎస్ వర్మ కమిటీ తన అభిప్రాయాన్ని ఈ విధంగా చెప్పింది- “మహిళకు రక్షణ ఇచ్చే చట్టాలు సక్రమంగా అమలు కాకపోవడం వలన తక్షణ ఉరిశిక్ష అన్న డిమాండు వస్తున్నది. అయితే ఉరిశిక్ష వేసేందుకు న్యాయమూర్తులు త్వరితగతిన నిర్ణయం తీసుకోలేరు. ఎందుకంటే ఒక వ్యక్తి ప్రాణం తీయటం అన్నది అతి మామూలు విషయం కాదు. అందువలన వురిశిక్ష విధించాలన్న డిమాండు పెడితే ఇటువంటి కేసులలో న్యాయం జరగటం ఇంకా ఆలస్యం

అవుతుంది. దీని వలన బాధితురాలు న్యాయస్థానం చుట్టూ తిరగక తప్పదు. దీని వలన బాధితులకు బాధ భరించలేనంతగా పెరుగుతుంది”.

★ జాతీయ నేర నమోదు గణాంక సంస్థ నివేదికల ప్రకారం మహిళలపై అత్యాచారాలు, హత్యాచారాలు చేసేవారిలో 95 శాతం కుటుంబ సభ్యులు, ఇరుగు పొరుగు వారు, తెలిసిన వారే. ఈ పరిస్థితి వలన పలు సంఘటనలు కనీసం నమోదు కావడం లేదు. మనది పురుషాధిక్య భావజాల సమాజం కావటం వలన ఇంటిలో ఒక ఆడపిల్లకు జరిగిన అన్యాయం కంటే ఆ ఇంటి మగవాడిని కాపాడటం అన్నది పెద్ద విషయం అయి కూర్చుంటున్నది. దీనివలన ఇంటిలోని వారే బాధిత మహిళలను అణచివేస్తున్నారు. ఈ సమస్యకి ఉరిశిక్షను డిమాండు చేస్తున్నవారి దగ్గర సమాధానం లేదు.

★ కరుడుగట్టిన నేరప్రవృత్తి కలిగిన వారు అత్యాచారం చేసిన తర్వాత బాధితురాలిని ప్రాణాలతో వదిలితే సాక్ష్యం చెబుతుందని

భావించి, శిక్ష నుంచి తప్పించుకోవచ్చున్న కుయుక్తితోనూ బాధితురాలి ప్రాణం తీసే అవకాశం చాలా ఎక్కువని మనస్తత్వ శాస్త్రవేత్తలు చెప్తున్నారు.

★ ప్రస్తుతం ఉరిశిక్ష పడిన వారు 100 మంది ఉంటే వీరిలో 75 మంది దళితులు, మైనరిటీలే! అంటే ఖరీదైన న్యాయవాదులను పెట్టుకోలేని వారికి ఉరిశిక్ష పడుతోంది. వురిశిక్ష అమలు చేయాలనుకున్నప్పుడు కోర్టులలో వాదోపవాదాలు కూలంకషంగా, సుదీర్ఘంగా జరుగుతాయి. దీనివలన బాధితురాలు పడేపడే న్యాయస్థానం గడప ఎక్కి దిగవలసి వస్తుంది. అంతేకాదు నేరస్తుడు ధనవంతుడు, పలుకుబడి కలిగినవాడు అయినట్లయితే పెద్ద లాయర్లు పూనుకుని అతనిని తప్పించే అవకాశం వుంటుంది.

మన ముందు ఇటువంటి సమస్యలు ఉన్నప్పుడు కేవలం తక్షణం ఉరి శిక్ష మాత్రమే పరిష్కారం అని ఆవేశంగా ప్రకటించటం ఏ మేరకు ఉపయోగ పడుతుందో విచక్షణతో ఆలోచించాలి.

హత్యాచారం జరిగిన మహిళ శవాన్ని చూసి, చలించి పోయిన ప్రజలు సదరు నిందితుడిని బహిరంగంగా కాల్చివేయాలి అన్న ఆలోచన నుంచి తక్షణం ఉరిశిక్ష డిమాండు పుట్టింది. ఈ ఆలోచనతోనే పితృస్వామ్య భావజాలం పెల్లుబుకుతున్నది. అత్యాచారం అనేది హేయమైన నేరం. ఈ నేరం స్త్రీలను చాలా బాధ పెడుతుందనేదానిలో ఏటువంటి సందేహమూ లేదు. అయితే గమనించాల్సింది ఏమిటంటే అత్యాచారం జరిగిన మహిళ గురించి మాటాడేటప్పుడు మనం వాడుతున్న భాష ఆమె గౌరవానికి భంగం కలుగుతోందని. లేదా సదరు బాధిత మహిళ తన గౌరవాన్ని కోల్పోయిందని అంటున్నాం. ఈ మాట వాడటంతోనే మహిళ గౌరవం మొత్తం ఆమె జననేంద్రియాలలో వుంది అని అంటున్నామనేగా? మహిళ గౌరవం కేవలం ఆమె శరీరానికి పరిమితమైనది కాదన్న వాస్తవ వాన్ని కాలరాస్తూ ఘోరమైన అత్యాచార నేరం చేసిన వారికి మగతనం ఆపాదించడం జరుగుతున్నది. అత్యాచార నేరం జరిగిన తర్వాత ఎవరి గౌరవమైన పోయిందీ? అంటే అది మగవాడి గౌరవం పోయినట్లు. మహిళ అనుమతి ఏమాత్రం లేకుండా ఒంటరి మహిళను అదను

చూసి అత్యాచారం జరిపినవాడు కదా అగౌరవ చర్యకు దిగింది. వాడి గౌరవం కదా? బుగ్గయిందీ. మనమెవ్వరమూ ఇలా ఎందుకు ఆలోచించం?

పురుషాధిక్య భావజాలం ఈ ప్రశ్నను మింగి వేసింది. కనుకే ఆడవారి గౌరవం మొత్తం తీసుకెళ్లి ఆమె కాళ్ళు మధ్య పెట్టేసి, అత్యాచారానికి గురయిన మహిళ శవం అయిపోయిందనుకుంటాం! కనుక వాడిని శవం చేద్దాం అంటూ తక్షణం ఉరిశిక్ష వేసేయాలని కోరుతున్నాం. నిజానికి ఇలా చేయటం ద్వారా బాధితులకు మనం చేస్తున్న నిజమైన మేలు ఎంత అని ఆలోచించాల్సిన తరుణం ఇది. భారతీయ సమాజంలో ఉన్న పురుషాధిక్య భావజాలాన్ని ఉరి తీయాలంటే తక్షణం ఉరిశిక్ష కోరిక అస్సలు సరిపోదు.

వంశాన్ని ఉద్ధరించే వంశోద్ధారకుడు పుట్టడం కోసం ఎంత మంది పిల్లల్ని అయినా కనడానికి సిద్ధమవుతున్న తల్లిదండ్రులకు చైతన్యం అందించే దగ్గర మొదలేసి ఆడపిల్లకు విద్య, ఉద్యోగంలో సమాన అవకాశం కల్పించే లాగా చర్యలు తీసుకుంటూ, భారతీయ మహిళలను బలపరిచే ఎన్నో పునాదులు వేయాల్సిన అవసరం ఉంది. ముఖ్యంగా చట్టసభలలో మహిళల పాత్ర మనదేశంలో

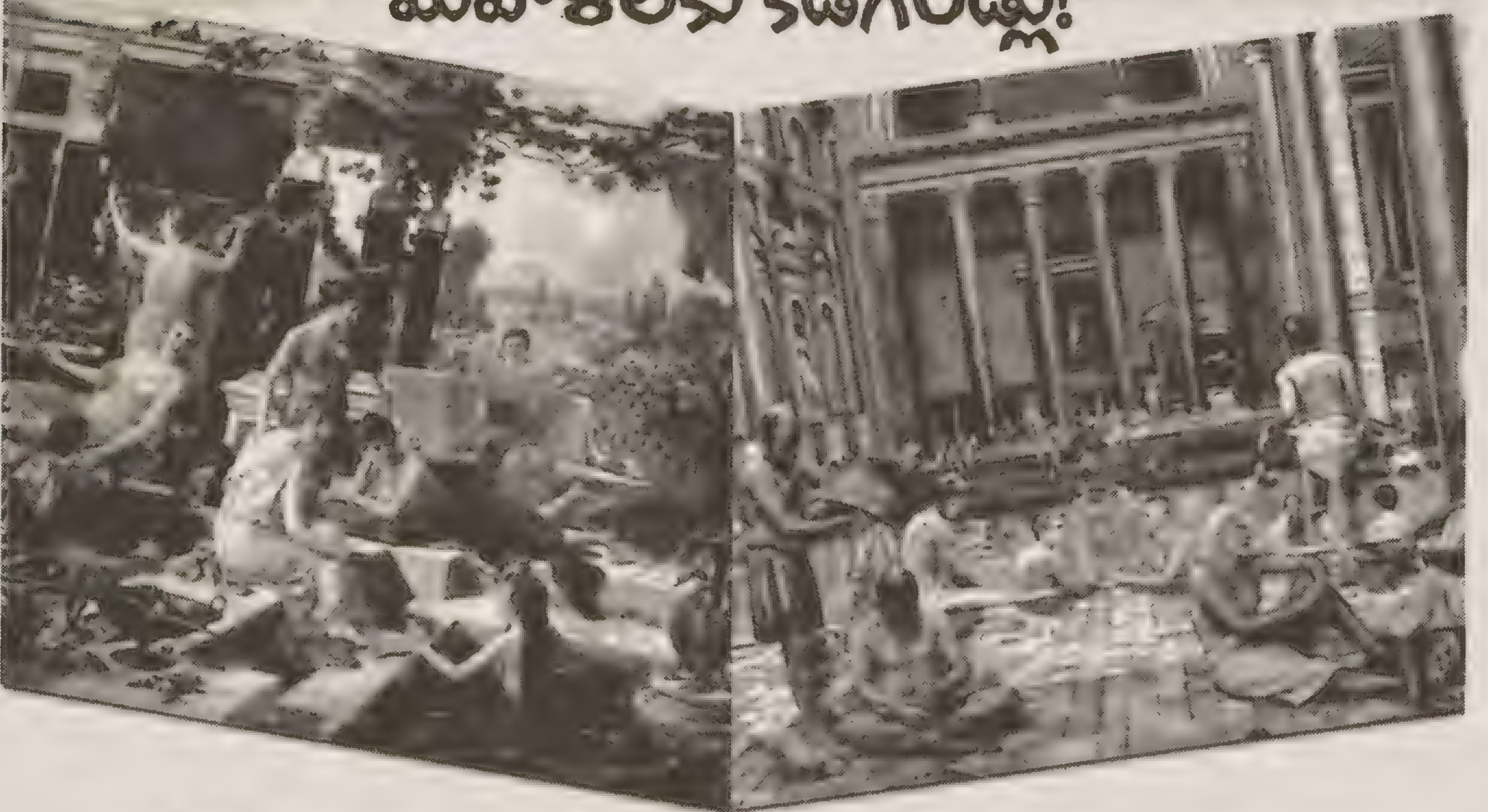

చాలా పరిమితంగా ఉంది. ఉదాహరణకు పార్లమెంటును తీసుకుంటే లోక్ సభ సీట్లు 545 ఉండగా, మహిళలు కేవలం 78 మంది మాత్రమే. అంటే 14.58 శాతం. దీనికే మనం మురిసి పోతున్నాం, ఈసారి ఎన్నికలలో అత్యధిక మహిళలు పార్లమెంటుకు వచ్చారు అనుకుంటూ. ఇంతటి పురుషాధిక్య భావజాలం కొనసాగుతోన్న భారతీయ సమాజంలో హత్యాచారమనే ఘోరమైన నేరానికి తక్షణం ఉరిశిక్ష ఏ మేరకు నివారణ మంత్రమో అందరమూ ఆలోచించాల్సిన తరుణమిది!

మరో ముఖ్యమైన ఆలోచించాల్సిన విషయం ఏమంటే, పార్లమెంటు ఉభయ సభల్లో మగ ఎంపీలు జరిగిన ఘోరం పట్ల ఊగిపోయి ప్రసంగించారు. వారిని మనం ప్రశ్నించాలి. అలాగే ఓ కార్యాచరణను కూడా ప్రతిపాదించాలి. ప్రతిసారి మీరే ఎంపీగా ఎందుకు పోటీ చేయడం? ఈసారి మీ భార్యనో, లేదా మీ ఆడబిడ్డనో, లేదా మీ కోడలిని ఓ పాలి పార్లమెంటు సభ్యురాలిని చేసేయండి అనే అతి మాములు, అతి చిన్న, అతి సాధారణ డిమాండు చేస్తే సరి. అప్పుడు అసలు గుట్టు మనకి తెలుస్తుంది. సదరు పార్లమెంటు సభ్యుడి భార్యకూ, కూతురుకీ, కోడలికీ కూడా తెలుస్తుంది!

మాతృస్వామ్య పతనంతోనే మహిళలకు కడుగండలు!

సమాజంలో పలు వృత్తులు ఆవిర్భవించి వ్యక్తుల, వర్గాల ప్రయోజనాలూ - లక్ష్యాలూ మారిపోయాయి. పరస్పర ఘర్షణల మధ్య రాజ్య వ్యవస్థ ఆవిర్భవించింది. దాని ఫలితమే బలహీనుల అణచివేత చోటుచేసుకుంది. ఇలా రోమ్ స్థాపనలో పాలుపంచుకున్న లాటిన్ తెగలు మాతృస్వామ్యపు అభివృద్ధిని తోసిరాజన్నాయి. వాళ్లు వేర్వేరు తెగల నుంచి స్త్రీలను అవహరించి తమను తాము అద్భుతమైన జాతిగా పిలుచుకునేవారు. రోమన్ గణాలు పితృస్వామ్యాన్ని అనుసరించాయి. జన్మనిచ్చిన తండ్రి నుంచే వారసత్వం లభించేది. ఒక వేళ పిల్లలు కలగకపోతే ఆ కుటుంబ సంపద భర్త బంధువులకు చెందేది. బంధువులు ఎవరూ లేకపోతే ఆ సంపద సంబంధిత గణానికి చెందేది. పెళ్లి తర్వాత మహిళ తన తండ్రి లేదా సోదరుల ఆస్తి పై వారసత్వపు హక్కు

పూర్తిగా కోల్పోయింది. తండ్రి ఆస్తిపై కుమార్తె కే కాకుండా ఆమె పిల్లలకు ఎలాంటి హక్కు ఉండేది కాదు. తర్వాత కాలంలో పితృస్వామ్య గణం క్షీణించడం రోమన్ మహిళల పాలిట వరంగా మారింది. గ్రీకు మహిళలతో పోలిస్తే అదే సమయంలో రోమన్ మహిళల పరిస్థితి మెరుగుపడింది. ఈ నేపథ్యంలోనే వస్త్ర ధారణలోనూ అలంకారాల్లోనూ మహిళలను అదుపు చేసేందుకుగాను రోమన్ అధికారులు చట్టాన్ని చేసేందుకు ప్రయత్నించారు. మగవాడు తన భార్యపై మగతనపు హక్కులను వినియోగించుకుని మహిళల నుంచి ఎదురవుతున్న సమస్యను కొంతైనా తగ్గించుకుంటారని అధికారులు భావించారు. పితృస్వామ్యం వల్ల ఇంట్లో మహిళలకు అధికారం ఎలాగూ ముక్కలైంది. సొంత విషయాలకు సంబంధించి కూడా వ్యక్తిగతంగా చర్చించే హక్కు నుంచి మహిళలను అప్పటికే

తప్పించారు. ఒక రక్షకుని ద్వారా వారు తమ వాదనను వినిపించేవారు. “పురుషులు లొంగిపోవడం వల్ల మహిళలు చట్టసభల్లో జోక్యం చేసుకుంటున్నారు. మహిళలను ఇలాగే కళ్లాలు లేకుండా వదిలేస్తే వారి సంపూర్ణ స్వేచ్ఛనూ కోరుకుంటారు. అన్నింటా దుష్ప్రవర్తన కలిగిన మహిళలు మనతో సమాన హోదాను కల్పించిన మరుక్షణమే వాళ్లు పెత్తందార్లు అవుతారు” అని అధికారులు భావించారు. ఈ విధంగా స్త్రీల అణచివేత జరిగింది. రోమన్ మహిళకు ఎటువంటి అధికారమూ లేకుండా చేశారు. శతాబ్దాల కాలంలో వివాహ వేడుకలు, ఆచారాలు అనేక మార్పులకు గురయ్యాయి. ప్రధాన పూజారితోపాటు పది మంది సాక్షులు చూస్తుండగా వధూవరులు రొట్టె తినడంతో సంప్రదాయ వివాహం పూర్తవుతుంది. మరో విధానంలో మహిళ తను ఎంచుకున్న

పురుషునితో తన తండ్రి లేదా సంరక్షకుడి అనుమతితో ఒకే ఇంట్లో ఏడాదిపాటు నివసిస్తే వారి వివాహం చట్టబద్ధమవుతుంది. మూడో పద్ధతిలో వధూవరులు ఒకరినొకరు కొనుగోలు చేసుకుంటారు. కొన్ని నాణేలను ఇచ్చి పుచ్చుకుని తామిద్దరూ భార్యాభర్తలుగా వుంటామని ప్రమాణం చేసుకుంటారు. ఆ కాలంలో విడాకుల అవసరం ఉండేది కాదు. ఆశ్రమ జీవితంలోకి ప్రవేశించాలనుకున్న స్త్రీ పురుషులకు మాత్రమే విడాకులు అనుమతించారు. రోమ్ సామ్రాజ్యం ఆర్థికంగా, అధికారికంగా బలపడే కొద్దీ దుష్టత్వం, విచ్చలవిడితనం పెరిగి నైతిక ప్రమాణాలు పూర్తిగా ధ్వంసమయ్యాయి. ఈ విధంగా రోమ్ కాలంలో వ్యభిచారానికి, భోగలాలసత్వానికి

ఒక వేదికగా మారింది. స్త్రీ పురుషులిద్దరూ వ్యభిచారంలో మునిగితేలేవారు. బహిరంగ వేశ్యా వాటికలు లెక్కలేనంతగా వెలిశాయి. స్త్రీ వేశ్యల కంటే పురుష వేశ్యల సంఖ్య ఎక్కువగా ఉండేది. ఇది ఎంతగా ప్రబలిందంటే కొంతమంది స్త్రీలు, సంవత్సరాలను తమ భర్తల సంఖ్య ద్వారా లెక్కించేవారు. వ్యభిచారం పెరగడంతో పాటు వివాహాల సంఖ్య తగ్గింది. పిల్లల్ని కన్నవారికి పలు ప్రోత్సాహకాలు ఉండేవి. సమాజంలో నిన్సంతులు, అవివాహితుల సంఖ్య పెరిగింది. దగ్గరి బంధువుల నుంచి తప్ప అన్ని రకాల వారసత్వపు హక్కుల నుంచి అవివాహితులను మినహాయించారు. పిల్లలు

లేని వారికి సంక్రమించాల్సిన ఆస్తిలో సగం మాత్రమే వీళ్లకు దక్కేది. మిగతా సగం కోశాధికారికి చెందేది. వ్యభిచారానికి పాల్పడిన మహిళలు తాము తీసుకున్న ధనంలో కొంత భాగాన్ని భర్తకు పరిహారంగా సమర్పించాల్సి వచ్చేది. ఇది కూడా కొంతమంది పురుషులకు వరంగా మారింది. పురుషులు తమ భార్యలు వ్యభిచారం చేయాలని కోరుకునేవారు. తాత, తండ్రి, భర్త రోమన్ యోధునిగా వ్యవహరించ లేని మహిళ వ్యభిచారానికి అంగీకరించాలి. పశ్చిమాఫ్రికా ప్రాంతాల్లో ఇలాంటి పద్ధతులే ఉండేవి. వివాహిత మహిళల పేర్లు వేశ్యల జాబితాలలో కనిపిస్తే ఇటలీ నుంచి బహిష్కరించేవారు. *

స్ఫూర్తిదాతలు

ఒకనాడు వీధుల్లో పత్రికలు అమ్మిన సనా నేడు ప్రధాని

- చైతన్య మాసవి - ఆమెరావతి బ్యారా

34 ఏళ్ల అతి చిన్న వయస్సులో ఫిన్లాండ్ ప్రధాని పదవి వరించిన సనామారిన్. ఈమె సాధారణ, మధ్యతరగతి అమ్మాయి. కుటుంబాన్ని ఆర్థికంగా ఆదుకునేందుకు ఎన్నో కష్టాలు పడింది. బేకరీలో పనిచేసింది. వీధుల్లో పత్రికలు అమ్మింది. దుకాణాల్లో పనిచేసింది. ఇలా ఎన్నో ఉద్యోగాలు చేసి తన కుటుంబానికి అండగా నిలిచింది. ఇప్పుడు ఏకంగా తన దేశానికే అండగా మారింది. ఈమె తల్లిదండ్రులు చిన్నప్పుడే విడిపోయారు. చదువుకుంటూనే ఉద్యోగాలు చేసింది. అంచెలంచెలుగా విద్యార్థి నాయకురాలిగా ఎదిగింది. పలు సామాజిక ఉద్యమాల్లో పాల్గొంది. సోషల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీ (ఎస్డీపీ) ఆఫ్ ఫిన్లాండ్లో చేరి, దాని తరపున రెండు సార్లు టెంపేర్ సిటీ కౌన్సిలరుగా ఎన్నికయింది. ఆ తర్వాత పార్లమెంటులో అడుగుపెట్టింది. రవాణా, సమాచార మంత్రిగా బాధ్యతలు నిర్వహించింది. ఇటీవల తపాలా సిబ్బంది సమ్మెకు అడ్డుకట్ట వేయడంలో విఫలమైన ఆనాటి ప్రధాని ఆటోరెన్సు తొలగించాలని నిర్ణయించిన వెంటనే ఎస్డీపీ పార్టీ మారినను ప్రధానమంత్రి అభ్యర్థిగా ప్రకటించింది. ప్రధాని బాధ్యతలు చేపట్టిన సమయంలో ఆమె పత్రికలతో మాట్లాడుతూ “నాణ్యమైన జీవితం గడిపే హక్కు ప్రజలందరికీ ఇవ్వడమే సమానత్వం. సమాజంలో జరిగే పరిణామాలను ప్రభావితం చేయగల శక్తి ప్రతి పౌరుడికీ ఉండాలి. ఇందుకు ఎలాంటి అవరోధాలూ ఉండకూడదు. కుటుంబపరంగా, రాజకీయపరంగా, సాంస్కృతికపరంగా ఎలాంటి నేపథ్యం లేకపోయినా ఏదైనా సాధించే స్వేచ్ఛ ప్రతి వ్యక్తికీ ఉండాలి. వివక్షకు తావుండకూడదు. ఈ విషయంలో సమాజం నిర్వహించే పాత్ర చాలా కీలకం.

నేను అత్యాచారానికి గురయ్యాను. గాయపడ్డాను. కానీ గాయపడింది నా గౌరవం కాదు. అప్పుడు ఆ రాత్రిని దాటటానికి నేను పోరాటం చేస్తున్నప్పుడు నేను ఏమి చేస్తున్నానో నాకు తెలియదు. మా ఇంటికి దగ్గరున్న కొండమీదకు నేనూ, నా స్నేహితుడూ నడిచేందుకు వెళ్ళాము. ఆయుధాలు ధరించిన నలుగురు మమ్మల్ని పట్టుకున్నారు. మనుషులు కనపడని మూలకి మమ్మల్ని నడిపి చుకెళ్లారు. అక్కడ మా ఇద్దర్నీ కొడుతూ నాపై కొన్ని గంటలపాటు అత్యాచారం చేశారు. మమ్మల్ని చంపాలా? లేదా? అని వాళ్లలో వాళ్ళు వాదించు కున్నారు. ఏమన్ను కున్నారోగానీ చివరకు మమ్మల్ని వెళ్ళనిచ్చారు.

నా వయసు 17 ఏళ్ళు. ఆ రోజు నా ప్రాణం మిగులుండటం జీవితం నాకిచ్చిన గొప్ప వరం అనుకుంటాను. కిందపడుతూ లేస్తూ నేను నా కుటుంబాన్ని చేరాను. నా తల్లితండ్రులెలాంటి వారో మీరు వూహించలేరు. నా పక్కన వాళ్ళున్నారు కాబట్టి నా దారిలోకి

చాలా వచ్చింది. నిజమైన ప్రేమ నాకు దొరికింది. నేను పుస్తకాలు రాశాను. బస్సులు ఎక్కి దిగాను. చాలాసార్లు నేను ఎక్కాల్సిన రైళ్లు తప్పిపోయినయి. నాకు వెలుగునిచ్చే ఓ బిడ్డ వుంది. శతాబ్దం మారింది. మొదటి తెల్ల వెంట్రుక నా తలలో కనపడింది.

కానీ చాలామంది దురదృష్టవంతులకి అలా జరగలేదు. ఒకానొక సంఘటన తర్వాత చేయూత లేక, గేలి చేసే వాళ్ల మధ్య వాళ్ళు తేరుకోలేకపోయారు.

ఒక గుంపు మగవాళ్ళు నిన్నెప్పుడు వెనక నుంచి దాడిచేస్తారో అని భయపడకుండా నడిచే రోజొకటి వస్తుంది. ఊపిరాడనీయని గతం. నిన్ను ఉక్కిరిబిక్కిరి చెయ్యకుండా నీ మెడచుట్టూ స్కార్ఫ్ కట్టుకునే రోజొకటి వస్తుంది. నువ్వు అసలు భయపడకుండా వుండే రోజొకటి వస్తుంది.

అత్యాచారం భయంకరమైనదే. కానీ దాని గురించి ఆడవాళ్ళ మెదళ్లలో కూరిన భావాలబట్టి కాదు. అది ఎందుకు భీభత్స మయిన దంటే వాళ్ళు నిన్ను అతిక్రమించారు.

నువ్వు భయపడ్డావు. వేరే ఎవరో నీ శరీరాన్ని స్వాధీనం చేసుకుని రహస్యాంతరంగంలో నిన్ను గాయ పరిచారు.

అది భయంకరమైనదే. నీ శీలం, గౌరవం పోయినందుకు కాదు. అది భయంకరమైనది. నీ తండ్రి, అన్నదమ్ముల గౌరవం పోయినందుకు కాదు. అది భయంకరమైనది. మగవాళ్ల మెదళ్ళు వాళ్ళ కాళ్ళ మధ్య వున్న అవయవంలో ఉన్నాయన్న ఆలోచనను తిరస్కరించినట్లుగానే, నా గౌరవం, నా వునికి నా కాళ్ల మధ్య వున్న అంగంలో వుందన్న ఆలోచనను నేను తిరస్కరిస్తున్నాను.

'గౌరవాన్ని' ఈ సమీకరణ నుంచి తప్పించినప్పటికీ అత్యాచారం అనేది ఇంకా బీభత్సమయినదే. భయానకమైనది. కానీ ఆ బీభత్సం అనేది ఆ వ్యక్తికి చెందింది. అది సమాజానికి చెందిన భయం కాదు.

అట్లా అనుకున్నప్పుడు మాత్రమే మనం దాడికి గురయిన ఆడవాళ్లకు నిజంగా కావాల్సినదేమిటో ఇవ్వగలుగుతాం. తప్పు చేసినట్లనిపించే బరువుని వాళ్ళ తలల మీద

నుంచి దింపుతాం. జరిగిన దాన్ని సిగ్గు పడకుండా చూడగలుగుతాం. ఒక భయం కరమైన అనుభవం లోకి నడిచినవాళ్ళకి సహానుభూతి చూపగలుగుతాం.

నేను అత్యాచారానికి గురయిన వారం తరువాత మా ప్రాంతంలోనే ఓ స్త్రీ కథ విన్నాను. ఆమె అత్యాచారానికి గురయిన తరువాత ఇంటికి వచ్చి సరాసరి వంటగది లోకి వెళ్లింది. నిప్పంటించుకుని చని పోయింది. నాకీ కథ చెప్పిన వ్యక్తి “ఆమె తర భర్త గౌరవాన్ని కాపాడింది. ఆమె నిస్వార్థ త్యాగానికి ఆమెను మెచ్చుకోవాల్సిందే” అన్నాడు. నాకది ఎప్పటికీ అర్థం కానందుకు నా తల్లితండ్రులకి నేను కృతజ్ఞురాలిని.

చట్టం నేరస్తులకు నిజమయిన శిక్ష వెయ్యాలి. భాధితులకి రక్షణ కల్పించాలి. కానీ కుటుంబాలూ, చుట్టూవున్న ప్రజలూ మాత్రమే ఆమెకు నిజమయిన సహానుభూతి, దన్నూ ఇవ్వగలరు. కుటుంబం కనుక ఆమె వెనుక లేకపోతే ఒక నవ యువతి ఆ నేర విచారణలో ఎలా పాల్గొనగలదు?. ఆమె మీద జరిగిన దాడి తనకు జరిగిన అవమానంగా భర్త అనుకుంటే, ఆ దాడి

చేసిన వ్యక్తి మీద ఆమె ఎలా పోరాటం చెయ్యగలదు.

17 ఏళ్ల వయసప్పుడు అన్నిటి కంటే భయం పుట్టించేదీ, అవమానించేదీ, ఆ రకంగా బాధించేదీ నా జీవితంలో జరిగిన ఆ సంఘటనే అనిపించేది. 49 ఏళ్ళప్పుడు అది తప్పని ఇప్పుడు నాకనిపిస్తున్నది. ఇప్పుడు నాకు అన్నిటికంటే భయం పుట్టించే దేమిటంటే 11 ఏళ్ల నా కూతురు అలాటి దాడికి లోనవుతుందేమో అనే ఊహ. ఆ భయం నా కుటుంబ గౌరవం రీత్యా కాదు. కానీ ఆ భయం ఎందుకంటే ఆమె ఈ ప్రపంచాన్ని నమ్ముతుంది. ఆమె ఆ నమ్మకాన్ని పోగొట్టుకుంటుందేమో అనే భయం నన్ను అనంతంగా బాధిస్తున్నది. ఇప్పుడు నేను వెనక్కి తిరిగి చూస్తే నేను ఆ 17 ఏళ్ల అమ్మాయిని కాదు ఓదార్చేది ఆమె తల్లితండ్రులని. వాళ్ళు శిథిలాలు ఏరే పని చేశారు.

ఇక్కడ మనం చెయ్యాల్సిన పని వుంది. భవిష్యత్తు తరాల్ని పెంచే పని. మన కూతుళ్లనీ, కొడుకుల్నీ స్వేచ్ఛాయుతమైన, బాధ్యతా యుతమైన వ్యక్తులుగా తీర్చిదిద్దే పని. అప్పుడు స్త్రీలని ఇంకా కావాలని ఆ... రకంగా

బాధించే వాళ్ళుంటే శిక్షకు గురవుతారు.

వీధుల్లో వేలాదిమంది అత్యాచారానికి వ్యతిరేకంగా గళమెత్తుతారని నా 17వ ఏట కనీసం ఊహించలేదు. ఇంకా చెయ్యాల్సిన పని చాలా వుంది. పురుషస్వామ్యం విస్తృతంగా వేళ్ళు పాదుకుంటానికి మనం కొన్ని తరాల తరబడి పనిచేసాం. కులం, ఇంకా సామాజిక, లైంగిక అసమానతలు ఏవైతే దాడికి దారి తీశాయో వాటన్నిటినీ పెంచి పోషించాం. మన చుట్టూ వున్న వాతావరణం లాగా అత్యాచారం అనేది నివారించుకో లేనిదేమీ కాదు. మనం ఈ లోపు గౌరవం, శీలం అనే పనికి మాలిన విషయాల్ని చెక్కేయాలి.

ఆమెకు మనం ముందుండి దారి చూపించాలి. అతను తనకు తాను సహకరించు కోవాలి. మనం ఎక్కడ అవసరమో అక్కడ బాధ్యత తీసుకోవాలి. ఏ మగవాళ్లయితే ఆడవాళ్ళను అతిక్రమిస్తారో, అక్కడ ఆ పని చేసి చేలాయించుకు పోతారో వాళ్ళని వదిలేసి మన వేళ్ళని భాధితుల వైపు చూపిస్తున్నాం. మన తీరు మారాలి. బలమయిన మార్పుకు అదే మొదటి అడుగు. ఇప్పుడది కావాలి.

అక్కడ 'ఆమె'దే పైచేయి...!

స్వార్థదాతలు

- చైతన్య మీసేవి - ఆమీరాబీతి బ్యూరో

నిర్ణయాలు తీసుకోవడంలో మహిళలదే పైచేయి అక్కడ. చిన్న వయస్సులోనే కుటుంబ బాధ్యతలను నెత్తికెత్తుకుంటారు. తమకంటే వయసులో చిన్నవారిని వివాహం చేసుకుంటారు. చిన్న వయస్సులోనే పెళ్లిళ్లు చేసుకునే వీరు కన్యాశుల్కం తీసుకుంటారు. పశువుల్ని, పొలాల్ని వరుడి నుంచి తీసుకుంటారు. తమకన్నా చిన్నవారిని పెళ్లాడితే వయసు మీరిన తర్వాత భార్య సంరక్షణ బాధ్యత భర్తకు వుంటుంది. దంపతుల మధ్య సమస్యలొస్తే విడాకులు తీసుకునే హక్కు ఉంది. కుటుంబ సమస్యలకు భర్తే కారణమైతే ఆ వ్యక్తి జీవితాంతమూ వివాహం చేసుకోకూడదు. ఇవన్నీ ఒడిశాలోని బోండా గిరిజనుల సంప్రదాయాలు. ఒడిశా, ఛత్తీస్ గఢ్, ఆంధ్ర రాష్ట్ర సరిహద్దులోని మల్కాన్ గిరి జిల్లా గిరిజన ప్రాంతాలలో బోండా జాతి ఉనికిలో వుంది.

దాని పేరు పితృస్వామ్యం !

పితృస్వామ్యం ఒక న్యాయాధిపతి
అదే మన పుట్టుకకు తీర్పు చెప్పేది
మనకు శిక్ష వేసేది కూడా అదే !
అదే నువ్వు చూసే హింసలన్నిటికీ మూలం

అదే మహిళలను మంటల్లోకి నెట్టేది
అదే నన్ను దహించినవాడికి ఏ శిక్షా పడకుండా అండగా నిలిచేది
అదే ఆమెను నిత్యం అదృశ్యం చేస్తున్నది !
అత్యాచారాలకూ పాల్పడుతున్నదీ అదే

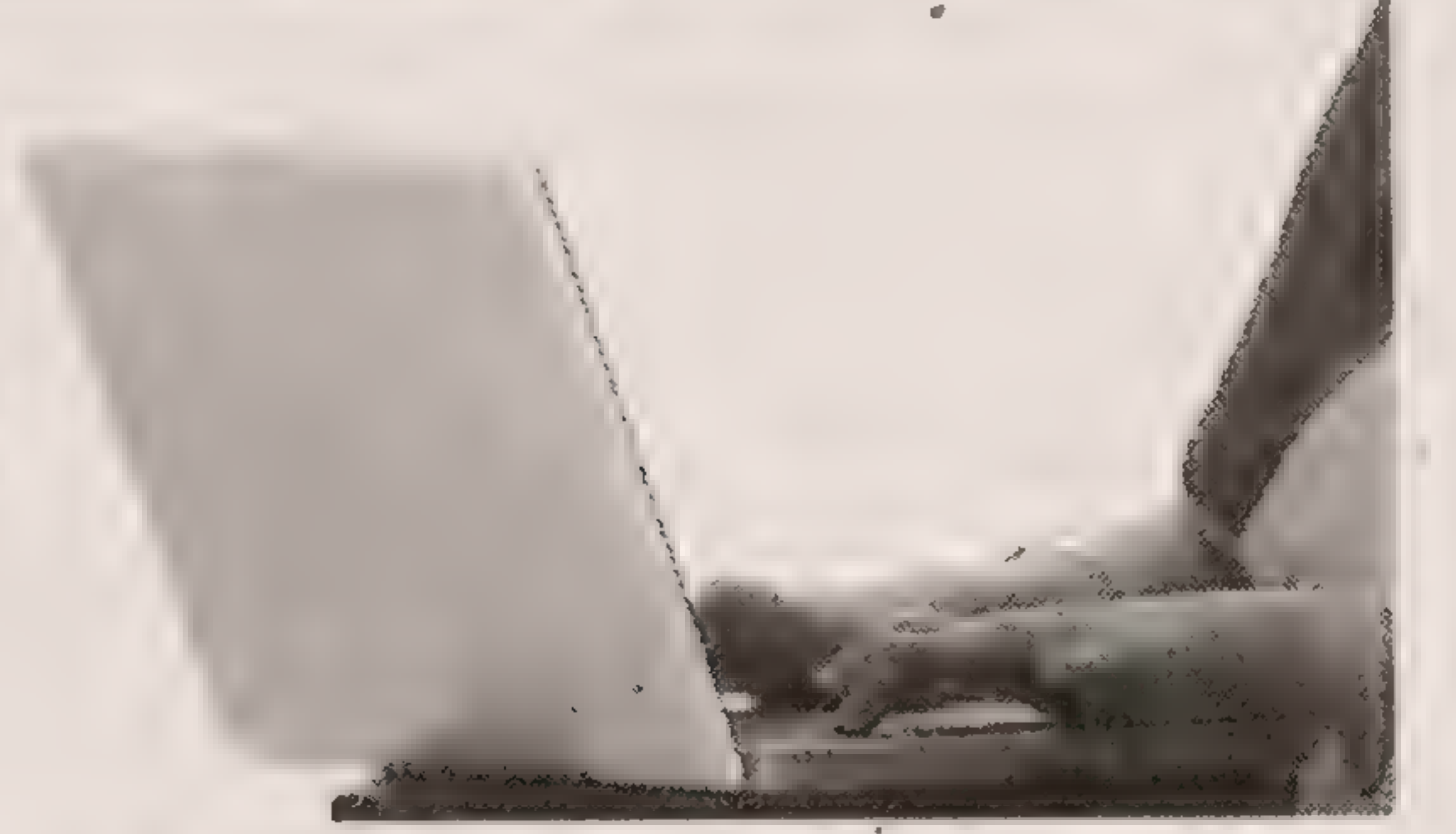
నేను దోషిని కాదు...
నేనున్న స్థలం అసలే కాదు
నేను వేసుకున్న వలువలూ కాదు
అత్యాచారం చేసింది నువ్వే
ఆ... నువ్వు పేరు పితృస్వామ్యం !

ఈ పోలీసులు
ఈ న్యాయమూర్తులు
ఈ రాజ్యం
ఈ అధికారులు
వీళ్లందరికీ ఓ మూకుమ్మడి పేరు పితృస్వామ్యం !

క్రూరమైన రాజ్యమే అత్యాచార నిందితురాలు
అత్యాచారం చేసింది నువ్వే
దాని పేరు పితృస్వామ్యం !

వర్తన భోజనాలు:

అమ్మా, ఆశా !

ఎలా వున్నావురా తల్లీ! ఈ మధ్య పరిస్థితులు అనుకూలించక నీకు ఉత్తరం రాయడం ఆలస్యం చేశాను. నీవు బాగున్నావనీ, బాగా చదువుతున్నావనీ అనుకుంటున్నాను!

రెండు తెలుగు రాష్ట్రాలలో నిన్నటి వరకూ జోరుజోరుగా సాగిన కార్తీక మాసం హడావుడి గురించి ఏవేవో విషయాలు రాశావు. మీ ప్రాంతంలో చాలామంది, అందులోనూ ముఖ్యంగా స్త్రీలు చలిలో తెల్లవారు జామునే లేచి కాలువ స్నానానికి వెళ్తున్నారని అన్నావు. గుళ్ళు, గోపురాలు, పూజలూ, పురస్కారాలు, ఉపవాసాలు అంటూ నీకు వచ్చిన అనుమానాలన్నీ ఏకరువు పెట్టావు. ఈ మాసమంతా నిష్టగా వుంటే చాలునా?, ఆ తరువాత ఎలాగైనా వుండవచ్చునా అని అడిగావు. నీ అనుమానాలకు ఆధారాలు

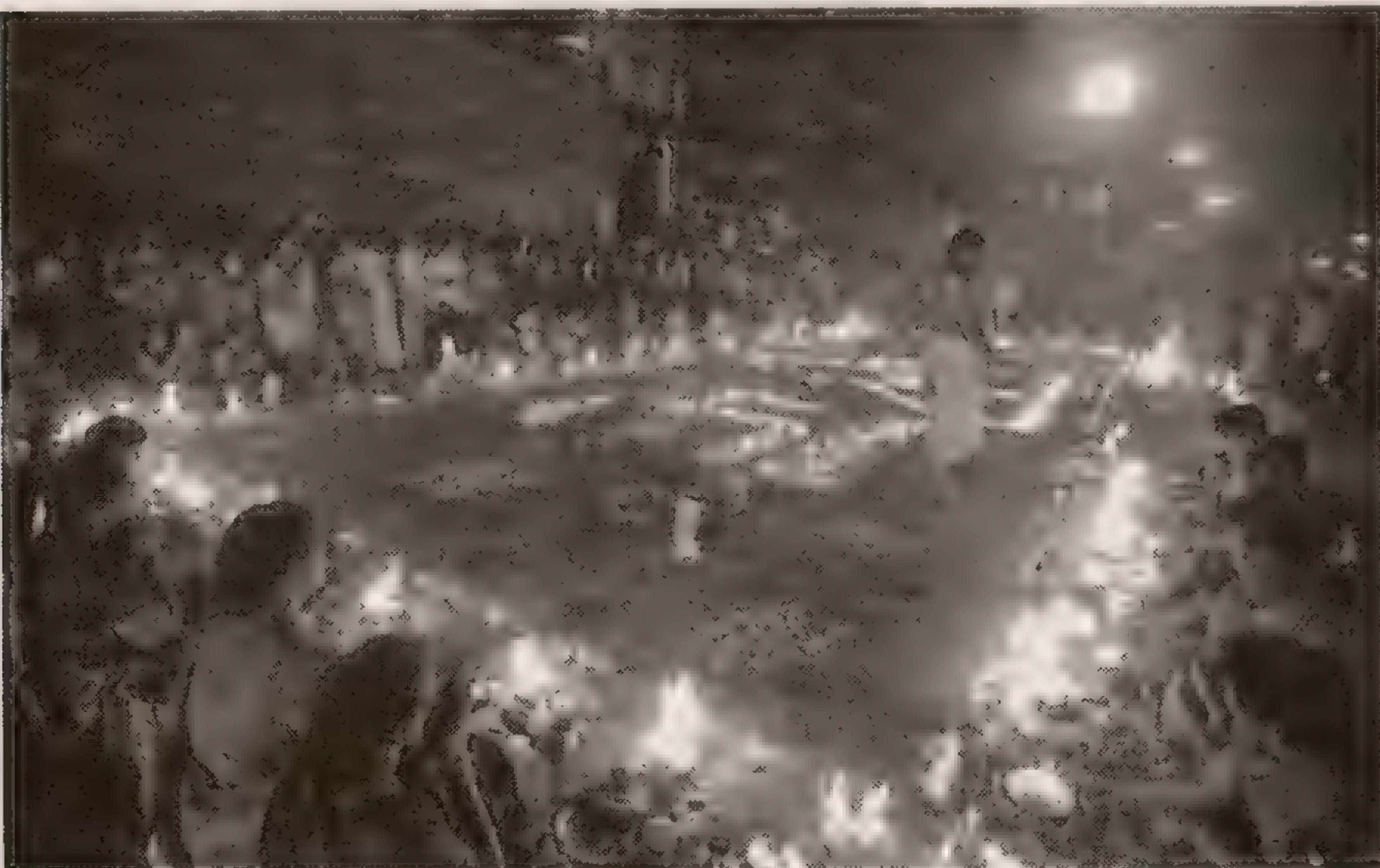
లేకపోలేదు. ఇవన్నీ ఒక్కొక్క మతంలో ఒక్కొక్కటిగా ఏర్పరచుకున్న నియమ నిష్టలు. కార్తీక సోమవారం శివునికి అత్యంత ప్రియమైన రోజనీ, ఆ రోజున ఉపవాసం వుండి శివాలయంలో దీపం వెలిగిస్తే సర్వ పాపాలూ నిశిస్తాయని ఒక నమ్మకం. దాన్ని నమ్మే భక్తులు ఈ నెలంతా మాంసాహారాన్ని తినరు. అయ్యప్ప దీక్ష తీసుకునే వారూ అంతే. అందువల్లనే కూరగాయల ధరలు విపరీతంగా పెరిగిపోయా యని సామాన్యులు తిట్టుకోవటం కద్దు.

ఓ నలభై యాభై ఏళ్ళ క్రితం ఎవరో స్తోమత ఉన్నవారు మాత్రమే గుళ్ళూ గోపురాలకు తీర్థయాత్రలు చేసేవారు. ఇప్పుడు మీడియా ప్రచారాల వల్ల అత్యధికుల్లో భక్తి పెరిగిపోయింది. టీవీ ఛానళ్లన్నీ పనికట్టుకొని భక్తి ప్రచారంలో సామాన్యుడినీ ముంచి తేలుస్తున్నాయి. ఆయా రోజుల పట్ల ప్రచారంలో వున్న నమ్మకాలను వివరించే

కార్యక్రమాలను చూస్తోన్న వీక్షకులు ప్రవచనకారుల సూచనలను తమకు తోచినట్లు అలవరచు కొంటున్నారు. పూజలు, పురస్కారాలు, వ్రతాలు, నోములు, దీక్షలు ఎక్కువయ్యాయి. ఎవరి నమ్మకాలు వాళ్లవి. అయితే ఎవరి ఆచార వ్యవహారాలు ఏమయినా ఇతరులకు హాని కలిగించనంత వరకూ ఆమోదించక తప్పదు. కానీ దురదుష్టవశాత్తూ, ఒకరినొకరు విమర్శించు కోవడంలో పొందే అనందం - ఒకరినొకరు గౌరవించుకోవడంలో, ప్రేమించుకోవడంలో పొందలేకపోతున్నారు.

సరే ఆ విషయం అట్లా వుంచుదాం. నువ్వు అడిగిన మరో విషయం - కార్తీక మాసపు వనభోజనాలు.... అనలీ భోజనాలేమిటి? పైగా ఎవరికి వారు కులాల వారీగా జరుపుకోవటం ఏమిటి? ఏమీ అర్థం కావడమే లేదు అని రాశావు. నిజమే, మీకర్థం కాదు. ఎందుకంటే నేను మీ అమ్మనీ, మీ అమ్మ నిన్నూ - మనం ఫలానా కులం వాళ్ళమనీ, ఫలానా వారితోనే సంబంధ బాంధవ్యాలు పెట్టుకోవాలనీ చెప్తూ పెంచలేదు. అందుకే నీకివన్నీ గందరగోళంగా వుంటాయి.

పూర్వం రోజుల్లో కార్తీక వన సమారాధనలని జరిగేవి. ఏ ఉసిరి చెట్టు కిందనో పూజలు చేసి, సంతర్పణలు అంటే బంధుమిత్రులకుభోజనాలు పెట్టుకునేవారు. ఇప్పుడది విందు వినోదాలకు పరిమిత

మయింది. అదీ తమ తమ కులాలకు చెందిన వారికి మాత్రమే పరిమితమై ఒక కార్యక్రమంగా రూపొందింది. కమ్మ, కాపు, రెడ్డి, రాజు, పద్మశాలి, వైశ్య వగయిరా కులాల వారు బోర్డులు పెట్టుకొని మరీ ఈ వన భోజనాలు ఏర్పాటు చేసుకుంటున్నారు. ఆయా కులాలకు చెందిన రాజకీయ నాయకులూ, ప్రముఖులూ కూడా ఈ వన భోజనాలలో పాల్గొంటున్నారు. సినీరంగ కథానాయకుల, ఇతర రంగాల ప్రముఖుల చిత్రాలతో ఫెక్సీలను ముద్రించి ప్రదర్శిస్తున్నారు. ఇంతవరకూ వారి పాత్రలు, వారి నటనతో మాత్రమే పరిచయం వున్న మనలాంటి వాళ్ళకు కూడా నటుల, ప్రముఖుల కులాలను కూడా పరిచయం చేస్తున్నారు. కొందరయితే దేవుళ్లకూ, రాజులకూ కులాలు అంటగట్టి ఆయా కులాలను సమీకరిస్తున్నారు. సమాజంలో అందరికీ చెందిన వారిని కూడా కులాలకు కట్టిపడేస్తున్నారు. ఇదోక వైపరీత్యం. ఆశా! నిజానికి వీటిని వనభోజనాలు అనే కంటే వర్ణ భోజనాలు అంటే బాగుంటుందేమో!

మరి మనలాంటి వారు ఏ కులం అని చెప్పుకుని ఇలాంటివి నిర్వహించుకోవాలని అడిగావు. మనం అందరినీ కులుపుకొని పోయే వాళ్లమేగానీ ప్రత్యేకించి ఏదో ఒక కట్టులో ఉండాలని కోరుకుని

వాళ్ళం కాదుగదా! ఇప్పుడు జరుగుతోన్న వన భోజన కార్యక్రమాల్లో కొన్ని కులాల బలాలను బేరీజు వేసుకోవడానికీ, మరి కొన్నేమో వ్యాపార ప్రయోజనాలను ఆశించి కూడా కావచ్చు.

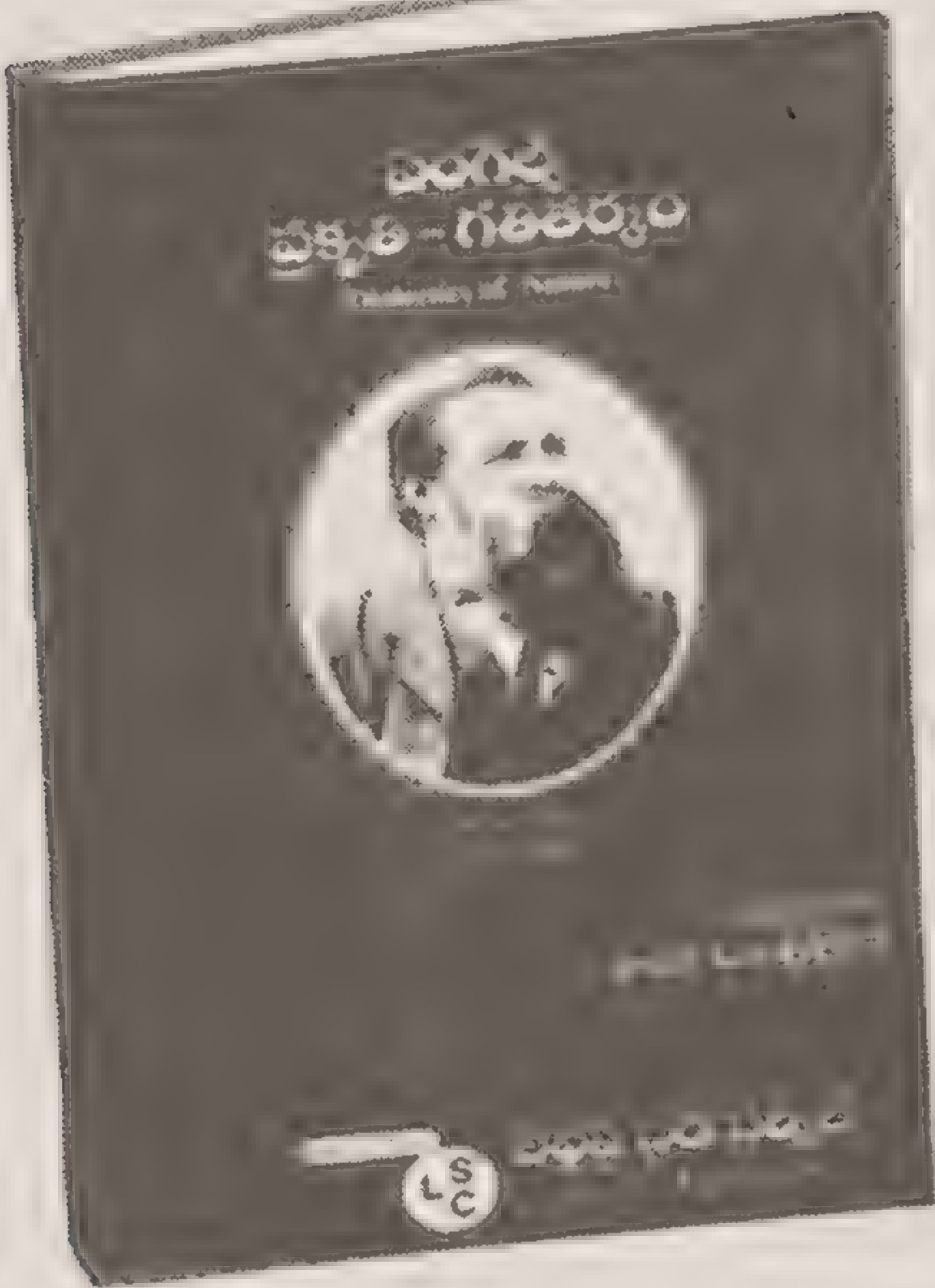
మనం ముందుగా మానవులం...! ఆపై తక్కిన తోకలన్నీ వచ్చి చేరినవే. కొన్ని కల్పించుకున్నవీనూ! మనం వన భోజనాల కార్యక్రమం నిర్వహిస్తే, దానికి మానవ భోజనాలని పేరు పెట్టుకుందాం. ఏదేమైనా 21వ శతాబ్దంలో కూడా కులాల వారీగా ఎవరికి వారు విడిపోయి, ఉనికిని చాటు కోవడం చూస్తుంటే ఆశ్చర్యం వేస్తుంది కదూ! ఇలాంటి సమాజంలో జీవిస్తూ కూడా మనం

నమ్మిన సిద్ధాంతాన్ని అనుసరిస్తూ బతకడం కొంత కష్టమే మరి. అయినా మనం అనుసరించే బాట మంచిదనే నమ్మకం మనకున్నప్పుడు, దేనికి భయపడనవసరం లేదు. కానీ చాలా మందికి మనదొక వింత సిద్ధాంతం అనిపిస్తుంటుంది. నీవు ఇలాంటి వారిని గురించి భయపడకు. ఏ కులమూ లేని మనిషికి 'ఉనికే' లేదని భ్రమపడే అమాయకులున్న మనుషుల మధ్య మనం జీవిస్తున్నాము. కనుక మనల్ని మనం ఎప్పటికప్పుడు మనం నమ్మే సిద్ధాంతం తోనే కడుక్కుంటుండాలి. ఈ వర్ణ భోజనాలకు మనకు ఎవరి నుంచీ పిలుపు రాదు. అంత మాత్రాన మనం దేనినీ కోల్పోము.

ప్రపంచమంతా చిన్న పల్లెటూరుగా మారిపోయిన ఈ రోజుల్లో కులం, మతం, జాతి, వర్ణ వివక్ష లేకుండా ఖండాంతర, మతాంతర వివాహాలు జరుగుతున్నాయి. మానవ సంబంధాలకు ఎల్లలు లేవని నిరూపిస్తున్నారు. నీవు ఇలాంటి వార్తలు చదువుతూనే ఉండి వుంటావు. ఇటువంటి విషయాలన్నీ గమనిస్తూ, నీ ఆలోచనా పరిధిని ఇంకా విస్తరించుకోవాలిరా! మరికొన్ని విషయాలతో మళ్ళీ మళ్ళీ కలుద్దాం. వుంటానురా తల్లీ!

ప్రేమతో అమ్మమ్మ

(వా)నరావతారం

(ఎంగెల్స్ జయంతి సందర్భంగా)

మనిషి కూడా ఏ వానర హస్తమూ అనుకరించలేని వందలాది పనులు చెయ్యగలడు. కానీ వానర హస్తం అనాకారమైన రాతి కత్తిని కూడా తయారు చెయ్యలేదు.

శ్రమతో మెదదూ, జ్ఞానేంద్రియాలూ వృద్ధి చెందాయి. కొంత పోలిక ఉన్నా మనిషి మెదడు - కోతి మెదడుకంటే పెద్దది గానూ పరిణతి చెందినదిగానూ అభివృద్ధి చెందింది.

అలాగే కన్నూ, ముక్కు, చెవి, చర్మం వంటి జ్ఞానేంద్రియాలు కూడా సునిశితంగా అభివృద్ధి చెందాయి. వుదాహరణకు గరుడపక్షి మనిషి కన్నా దూరం చూడగలడు. కానీ గరుడ పక్షి కంటి కంటే మానవుడి కన్ను అది చూసే వస్తువులలోని ఎన్నో సూక్ష్మ వివరాలను గ్రహించగలడు. అలాగే కుక్క మనిషి కంటే బాగా వాసన పసిగట్టగలడు. కానీ వివిధ వస్తువులు వెదజల్లే వాసనల్లో వైవిధ్యాన్ని వందో వంతు కూడా కుక్క పసిగట్టలేదు. అది మనిషి చేయగలడు. కోతుల్లో స్పర్శ జ్ఞానం ప్రాథమిక దశలోనే వుండగా, మనిషి స్పర్శజ్ఞానం సునిశితంగా అభివృద్ధి చెందింది. శాకాహారం సేకరించేందుకు వినియోగించిన కొన్ని వేట పనిముట్లు చేపలు పట్టడానికి పనికొచ్చేవి. మానవుడు శాకాహారం నుంచి మాంసాహారానికి మారిన వైనాన్ని ఇది సూచిస్తుంది. ఇది కూడా వానరం నుంచి నరుడిగా మారే పరిణామంలో ఒక ముఖ్యమైన దశ. మానవుడు వృక్షజాలం నుంచి ఎంత విడివడితే అంత మేరకు జంతు జీవితం నుంచి పైకి ఎదిగాడు. శాకాహారంతోపాటు మాంసాహారాన్నీ అలవరచుకోవడంవల్ల మానవుడు శారీరక దారుఢ్యం పెంచుకోవటా నికీ, స్వతంత్రుడిగా ఎదగటానికీ దోహదపడింది. మాంసాహారం

మెదడు ఎదుగుదల మీద అత్యున్నత ప్రభావాన్ని చూపింది. శాకాహారం ఎంత ఇష్టం ఉన్నా, మనిషి మాంసాహారం లేకుండా అస్తిత్వాన్ని పొందలేడు. మాంసాహారం వల్ల రెండు ప్రయోజనాలు చేకూరాయి. 1. నిప్పును వుపయోగించటం, 2. జంతువులను మాలిమి చేసుకోవడం. నిప్పులో ఆహారాన్ని కాల్చటం వలన, వండటం వలన జీర్ణ ప్రక్రియ సులభమయింది. జంతువులను మాలిమి చేసుకున్నందున మాంసం, పాలు, పాల వుత్పత్తులూ సులభంగా చేజిక్కిాయి. ఎద్దు, దున్నపోతు, గుర్రం, గాడిద లాంటి జంతువులు వ్యవసాయంలోనూ, వస్తు రవాణాలోనూ మనిషికి తోడయ్యాయి. మనిషి జంతువు నుంచి మరింత వేరు కావడంతో తినదగిన ప్రతిదాన్నీ తినడం నేర్చుకున్నట్టే ఎలాంటి వాతావరణం లోనైనా నివసించడమూ నేర్చుకున్నాడు. అన్ని శీతోష్ణాలకూ అలవాటు పడిన జంతువులు కూడా మానవుడి తోటే నివసించటం ప్రారంభమయింది. మారిన వాతావరణాన్ని బట్టి మానవుడికి కొత్త అవసరాలు ఏర్పడ్డాయి. అందుచేత కొత్త రకమైన శ్రమ, కొత్త క్రియా రూపాలూ ముందుకొచ్చాయి. అవే మనిషిని జంతువుల నుంచి ఇంకా వేరు చేశాయి. క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే జంతువు పరిసరాలను ఉపయోగించుకోగలడు. కానీ, దానిలో మార్పులను చేయలేదు. కానీ మనిషి తానుచేసిన మార్పులతో పరిసరాలను తన అవసరాలకు వాడుకోగలడు. దానిమీద ఆధిపత్యాన్ని సంపాదించగలడు. ఇదే మానవుడికీ జంతువుకీ మధ్యగల ముఖ్య వ్యత్యాసం. ఇది శ్రమవల్లే సాధ్యమయింది.

(ఎంగెల్స్ రచన 'ప్రకృతి - గణితం' ఆధారంగా)

సంపదకు శ్రమ మూలం. అంతే కాదు - మానవుణ్ణి రూపొందించింది కూడా శ్రమే. చెట్లమీద తిరిగే వానర మూకల నుంచి మానవ సమాజం అభివృద్ధి చెందడానికి వేల సంవత్సరాలు పట్టింది. వానర మూకలకూ మానవుడికీ మధ్యనున్న తేడా కూడా శ్రమే. వానరాలు ఒక చోటు నుంచి వేరే చోటుకి వెళ్తూ, వెళ్తూ వివిధ కారణాలరీత్యా, అవసరాలరీత్యా, క్రమానుగతంతా నాలుగు కాళ్లతో కాకుండా రెండు కాళ్లతోనే నడిచాయి. మానవ పరిణామక్రమంలో ఇది మొదటి దశ. (ఇప్పుడున్న వానరాలు కూడా కాళ్ళమీద నిలబడి తిరగగలవు. కానీ అది అత్యవసర పరిస్థితుల్లో మాత్రమే) ఎన్నోరకాల పనుల వలన మన రోమహరిత పూర్వీకులకు ముందు కాళ్లను పైకెత్తి చేసుకోవలసి వచ్చింది. వెనక కాళ్ల ఆధారంగా నిలబడటం ఆవశ్యకంగా మారింది. చింపాంజీ వంటి కోతులు చెట్లలో గూళ్ళు నిర్మించుకోవడానికీ, కర్రలను పట్టుకోవడానికీ, శత్రువులను కాయలతోనూ - రాళ్ళతోనూ కొట్టడానికీ చేతులను వుపయోగిస్తాయి. ఎంత పోలిక కనిపించినా వానరం చేతులకూ - వేలాది ఏళ్ళ శ్రమ వల్ల, సంపూర్ణత్వాన్ని పొందిన మానవ హస్తాలకూ బోలెడు భేదం ఉంది. అతి పూర్వకాలపు అడవి

ఆసిఫాబాద్ లో హత్యాచారం

‘ఆ శరీరం ఆడమనిషిలానే లేదు - సమత భర్త నా కోడలిని బొమ్మలా ఆడుకున్నారు - అత్త

“రోడ్డు మీద చెప్పు కనిపించింది. ఆ పక్కనే కిందికి వెళ్తే ఆమె అమ్మకునే వస్తువుల సంచి. ఇంకా కిందకు వెళ్తే.. ఆమె శరీరం... బట్టల్లేవు... వంటినిండా రక్తం! ఆమె జుట్టును ఎవరో పట్టుకుని గుంజినట్టు ఉంది. ఛాతీ మీద గోళ్లతో గీరి రక్తం వచ్చిన ఆనవాళ్లు. అరచేతులు, చేతివేళ్లు కోసుకుపోయాయి. కణతపై కొడితే కనుగుడ్లు బయటకొచ్చాయి. వంటి మీద గట్టిగా నొక్కడంతో రక్తం గడ్డకట్టి నల్లగా మారిన ఆనవాళ్లు. గొంతుకోసి చంపేశారు”.

తెలంగాణలోని ఆసిఫాబాద్ లో సామూహిక అత్యాచారం, హత్య తరువాత సమత (బాధితురాలి పేరును ప్రభుత్వం ‘సమత’గా మార్చింది) శవం తీరింది. తన భార్యను చూసిన ఆ... భర్త కళ్లలో ఆనాటి దృశ్యం చెదరిపోలేదు. సంఘటన జరిగిన

15 రోజుల తరువాత తన భార్య శవం ఏ పరిస్థితుల్లో దొరికిందో వివరిస్తూ చెప్పిన మాటలివి.

“ఆమె అసలు ఆడమనిషి శరీరంగానే కనిపించలేదు. నా కోడలిని బొమ్మలా ఆడుకున్నారు” అంటూ కన్నీళ్లు పెట్టుకున్నారు సమత అత్త. ఏం జరిగింది?

తెలంగాణలోని నిర్మల్ జిల్లా ఖానాపూర్ మండలానికి చెందిన భార్యభర్తలు కొంత కాలంగా ఆసిఫాబాద్ జిల్లా జైనురు మండలంలోని ఓ గ్రామంలో ఉంటున్నారు. ఇంటింటికి తిరిగి బుడగలు, హాయిర్ పిన్నులు వంటి వస్తువులు అమ్మడం, తల వెంట్రుకలకు బదులు స్త్రీలు సామాను అమ్మడం వారి కుటుంబ వృత్తి.

జైనురు, లింగాపూర్ పరిసర

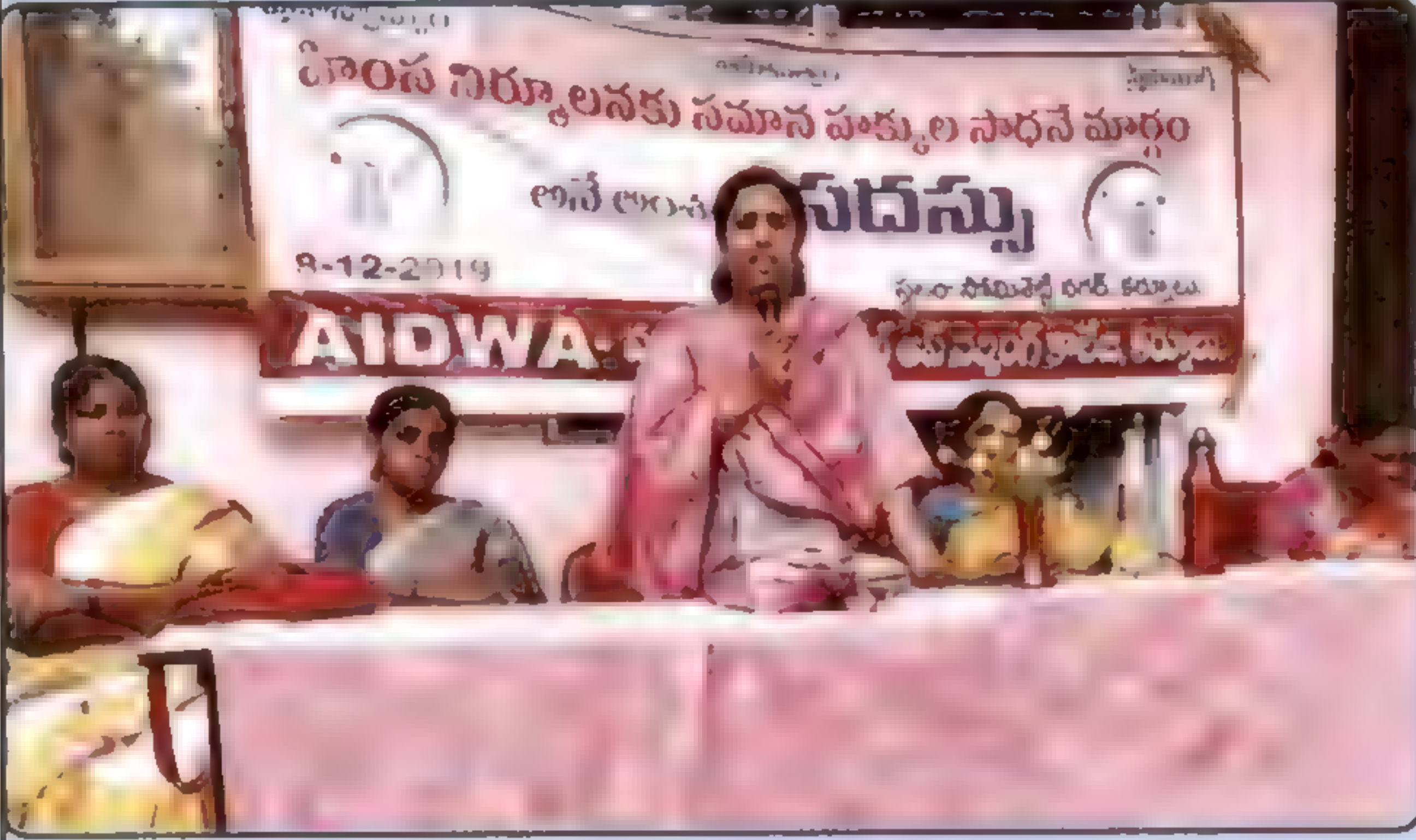
గ్రామాల్లో రోజుకు ఒకటి రెండు ఊళ్లకు వెళ్లి వస్తువులు అమ్ముకుంటుంటారు. వ్యాపారానికి అనుకూలంగా వుంటుందని, ఆరేళ్ల నుంచి తమ పిల్లలిద్దర్నీ ఖానాపూర్ లోని తమ తల్లితండ్రుల దగ్గర వదిలి, జైనురులో ఇల్లు తీసుకుని వుంటున్నారు భార్యభర్తలు. రోజూ భర్త, తన భార్యను ఒక ఊరిలో వదిలి, తను మరో ఊరు వెళ్లి మధ్యాహ్నానికో, సాయంత్రానికో పని ముగించుకుంటాడు. భార్య దగ్గరకు వెళ్లి ఆమెను బండి ఎక్కించుకుని ఇంటికి చేరుకుంటారు.

నవంబర్ 24 ఉదయం. సమతను ఒక గ్రామం దగ్గర వదిలాడు ఆమె భర్త.

“ఆరోజు ఉదయం 6 గంటలకు బయటకు వచ్చి టీ తాగాము. జైనురు నుంచి 25 కిలోమీటర్ల దూరంలోని గ్రామానికి వెళ్లాం. పది, పదిహేను రోజులకొకసారి ఒక ఊరు చొప్పున వెళ్తాం. 6.30 గంటల ప్రాంతంలో ఆమెను దించి నేను వెనక్కి 10 కి.మీ. దూరంలో ఉన్న వేరే ఊరికి వెళ్లాను. మధ్యాహ్నం ఒంటి గంటకు ఆమె కోసం వెళ్లాను. ఫోన్ స్విచ్చాఫ్ అని వచ్చింది. ఆ ఊరు వెళ్లి ఒక మహిళను అడిగితే 10.30కే వెళ్లిపోయింది అన్నారు. వేరే ఊరిలో చూశాను. ఆ పక్క ఊరిలోనూ చూశాను. ఎక్కడా లేదు. మేం ఉండే ఇంటి వాళ్లకు ఫోను చేశాను. అక్కడికి రాలేదన్నారు. మళ్లీ మొదట దించిన ఊరికే వెళ్లాను. పదిన్నరకే వెళ్లిపోయిందని చెప్పారంతా. ఆమె కనిపిస్తే చెప్పండని నా నంబరు ఇచ్చి, జైనుర్ వచ్చాను. సామాన్ల సంచి ఇంట్లో పెట్టి మరొకరిని తోడు తీసుకెళ్లి

ఉద్యమాలవాటలో...

హింసను ఎదిరిద్దాం. సమాన హక్కులు సాధిద్దాం: నవంబర్ 25 నుండి డిసెంబర్ 10 వరకు హింసను వ్యతిరేకించాలని, సమాన హక్కులు అమలు చేయాలని కోరుతూ రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా అన్ని జిల్లాలలో విస్తృతంగా కార్యక్రమాలు జరిగాయి. హైదరాబాదులో

దిశ, వరంగల్ లో మానస, ఆసిఫాబాద్ లో లక్ష్మి మరెన్నో హింసాత్మక ఘటనలు మహిళలపై ఘోరం గా జరుగుతున్న నేపథ్యంలో రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా భారీ ప్రదర్శనలు సదస్సు లు జరిగాయి. హింస నిర్మూలనకు, సమాన హక్కుల సాధనే మార్గం అనే అంశంపై ఐదవ కర్నూలు లో సదస్సు నిర్వహించింది.

విశాఖ నగరంలో జోన్ కమిటీ ఆధ్వర్యంలో ప్రగతి జూనియర్ కళాశాలలో మహిళల భద్రత-సామాజిక బాధ్యత అనే అంశంపై అవగాహన కార్యక్రమం జరిగింది. ఈ సభలో చాలా మంది విద్యార్థులు కూడా ప్రసంగించారు. ఆంధ్రాశమ్మ కాలేజీలో కూడా సదస్సు జరిగింది. అరిలోవ లో నిరసన ప్రదర్శన నిర్వహించారు. డిగ్రీ కాలేజీలోలో కూడా హింసా వ్యతిరేక అవగాహన సదస్సు జరిగింది. గౌతమ్ మోడల్ స్కూల్ మరియు శ్రీమతి అమ్మాజీ అబ్బాస్ విద్యార్థులకు అవగాహన కార్యక్రమం నిర్వహించారు ఒంగోలు నగర కమిటీ ఆధ్వర్యంలో జాషువా కాలనీలో సమావేశం, జెండా ఆవిష్కరణ జరిగింది. తిరుపతిలో దిశా ఘటనను నిరసిస్తూ ఐదవ డివైఎఫ్ఐ ఆధ్వర్యంలో సుందరయ్య నగర్లో కాగడాల ప్రదర్శన జరిపారు. నెల్లూరు బుచ్చి మండలంలో ఐదవ ఎస్ఎఫ్ఐ ఆధ్వర్యంలో మహిళలపై జరుగుతున్న అత్యాచారాలు అరికట్టాలని ప్రదర్శన నిర్వహించారు. ఈ కార్యక్రమంలో ఐదవ నాయకులు శివ కుమారి, రమమ్మ, జయమ్మ, శంషాద్ మరియు ఎస్ఎఫ్ఐ నాయకులు పాల్గొన్నారు.

మహిళలకు రక్షణ గా ఉన్న చట్టాలను అమలు చేయడంలో పాలకులకు చిత్తశుద్ధి లేకపోవడమే మహిళలపై అత్యాచారాలు హత్యలు జరగటానికి కారణమని, సమ సమాజం లోనే మహిళలకు సమానమైన గౌరవం రక్షణ ఉంటుందని ఐదవ రాష్ట్ర అధ్యక్షులు బి.ప్రభావతి అన్నారు. గుంటూరు జిల్లా క్రోసూరులో ఆమంచి

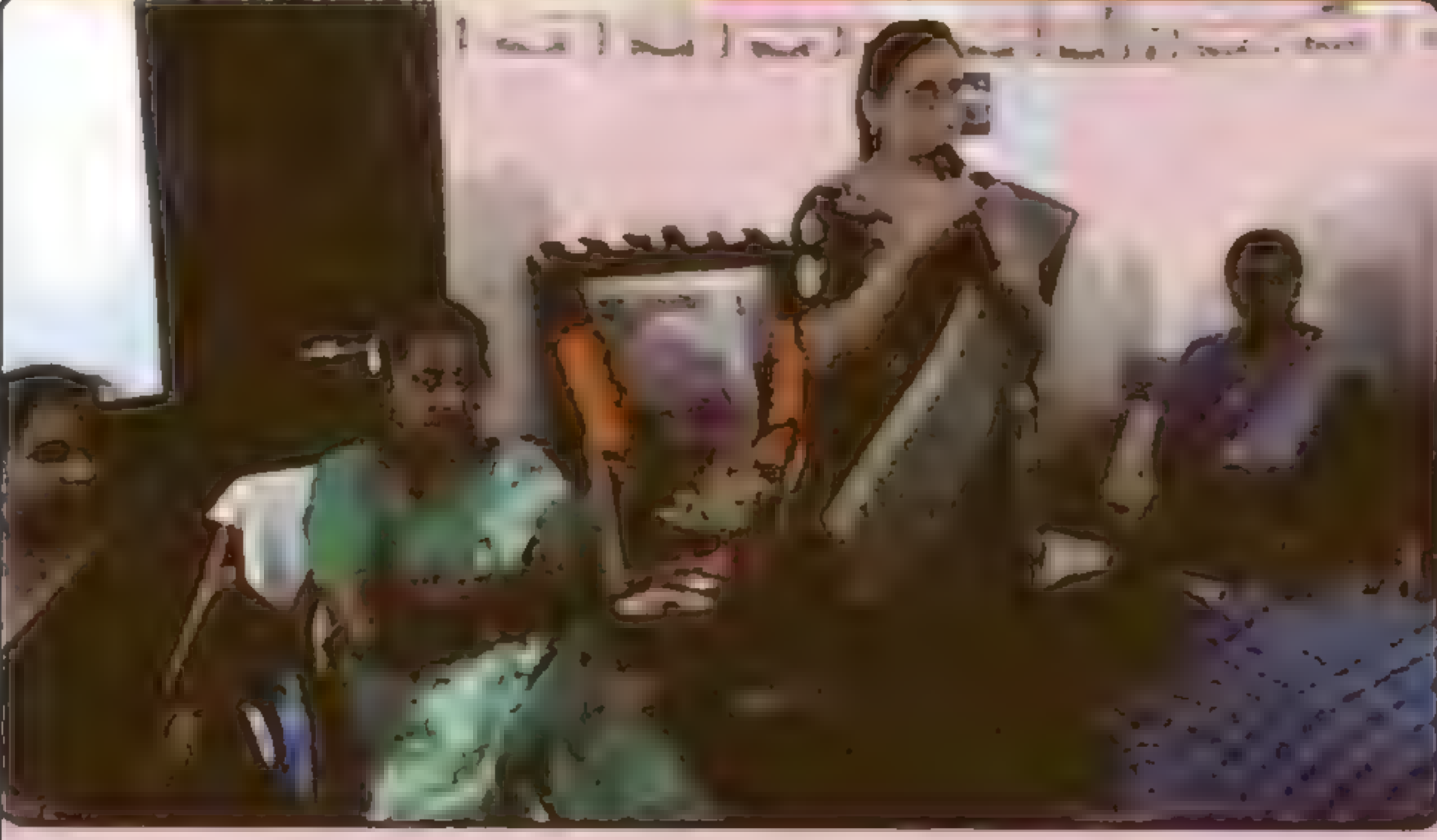
విజ్ఞాన కేంద్రం, ప్రజాసంఘాల ఆధ్వర్యంలో జి.రవిబాబు అధ్యక్షతన మహిళలపై అత్యాచారాలకు కారకులెవరు? అనే అంశంపై సెమినార్ జరిగింది. ఈ సెమినార్లో ప్రధాన వక్త అయిన ప్రభావతి మాట్లాడుతూ పాలకుల విధానాల వలన సమాజంలో ఏర్పడిన నిరుద్యోగము, మీడియా, ప్రసార మాధ్యమాలు, మత్తు పానీయాలు వల్లన సమాజంలో లంపెన్ బ్యాచ్ (అరాచక సమూహం) ఏర్పడ్డాయని ఆమె విమర్శించారు. మహిళను పాలకులు కేవలం ఒక సరుకు గానే చూస్తున్నారని, సరుకుల అమ్మకాల కు మహిళల అందాలతోనే ముడి పెడుతున్నారని ఆమె విమర్శించారు. చట్టాలు ఉన్నప్పటికీ అమలు చేసే దాంట్లో పాలకులకు చిత్తశుద్ధి ఉండటం లేదని ఆమె విమర్శించారు. చట్టం అమలు చేసే దానిలో కూడా పక్షపాతంతో రాజకీయ నాయకుల మద్దతు ఉన్న వారు నేరానికి పాల్పడితే ఒకరకంగాను ఎటువంటి రాజకీయ ప్రాబల్యం లేనివారు నేరాలకు పాల్పడితే మరో రకంగానూ ఉందన్నారు. కుటుంబ వ్యవస్థలో ఆడ పిల్లలను ఒక రకంగానూ, మగ పిల్లలను మరొక రకంగానూ చూడటం మారాలని. మహిళలపై జరుగుతున్న హింసలో మద్యానికి ప్రధానమైన పాత్ర ఉందని, దాన్ని నిషేధించాలని సోషల్ మీడియాలో వస్తున్న అశ్లీల వెబ్సైట్లను నిషేధించాలని, చట్టాల అమలుకు సిబ్బందిని నియమించాలని ఆమె అన్నారు. జయశ్రీ, ఉమశ్రీ, సయ్యద్ బర్ఖతున్నీసా, శ్యామల, ఆదిలక్ష్మి, దుర్గాభాయ్, ఎలిసెమ్మ తదితరులు పాల్గొన్నారు.

వర్ధంతి సభలు: విశాఖపట్నంలో శారద వర్ధంతి సభలు జరిగాయి. ఉక్కు నగరంలో స్టీల్ కమిటీ జోన్ మరియు కంచరపాలెంలో లీగల్ సెల్ ఆధ్వర్యంలో సభలు జరిగాయి. శ్రామిక

మహిళల పై లైంగిక వేధింపుల నిరోధక చట్టాన్ని కఠినంగా అమలు చేయాలని సభ నిర్వహించారు. ఈ సభలో బి.ప్రభావతి ముఖ్యఅతిథిగా పాల్గొన్నారు.

ఒంగోలులో డాక్టర్ టాన్యాగారి 78వ జయంతి సందర్భంగా బెతున్ నర్సింగ్ హోమ్, మరియు ఎన్ ఆర్ క్యాన్సర్ సెంటర్ ఆధ్వర్యంలో ఉచిత మెడికల్ క్యాంపు నిర్వహించారు. ఈ సభలో డాక్టర్ ఉదయిని, మున్వర్, ఆదిలక్ష్మి, రమాదేవి తదితరులు

పాల్గొన్నారు.

నిర్భయ దే సందర్భంగా విశాఖలో వర్కింగ్ ఉమెన్ కోఆర్డినేషన్ కమిటీ ఆధ్వర్యంలో ఎల్.ఐ.సి. కార్యాలయం గేట్ వద్ద మీటింగ్ నిర్వహించారు. నిర్భయ చట్టాన్ని పటిష్టంగా అమలు చేయాలని, మహిళలపై అత్యాచారాలు, హింసను ఖండించాలని పసిబిడ్డలకు రక్షణ కల్పించాలని నినదించారు. 2012 డిసెంబర్ 16న దేశ ప్రజానీకం యావత్తు నిర్భయ దోషులను శిక్షించాలని, చట్టాలను పటిష్టంగా అమలు చేయాలని, ఫాస్ట్ ట్రాక్ కోర్టులు ఏర్పాటు చేయాలని నిరసనలు చేశారు. మహిళల రక్షణకై ప్రభుత్వం చిత్త శుద్ధితో కృషి చేయాలని పేర్కొన్నారు. మద్యం, మత్తు మందులు, అగ్లీల సినిమాలు, సాహిత్యం, విష సంస్కృతిని అడ్డుకోవాలని, ఆడ మగ సమానమనే చైతన్యాన్ని పెంపొందించు కోవాలని కోరారు.

తప్పుడు ప్రచారాలు పై చర్యలు తీసుకోవాలని కోరుతూ: దేశ అత్యాచారం నేపథ్యంలో నిందితులుగా పేర్కొనబడిన నలుగురు వ్యక్తులను పోలీసులు ఎస్కాంట్ చేసిన సందర్భంలో బృందాకరత్నే పేరుతో కొంతమంది పనికట్టుకుని రేప్ చేసిన వారికి మద్దతుగా ఉంటామంటూ బృందా కారత్ మాట్లాడినట్లు తప్పుడు పోస్టింగులు పెట్టి ప్రచారానికి పాల్పడ్డారు. తప్పుడు ప్రచారం చేసిన వారిపై చర్య తీసుకోవాలని కోరుతూ విజయవాడ సైబర్ పోలీస్ స్టేషన్లో శ్రామిక మహిళా సంఘం నాయకులు కె.స్వరూప రాణి, కృష్ణాజిల్లా కార్యదర్శి శ్రీదేవి, ఆశ, ఝాన్సీ, రమాదేవి తదితరులతో కలిసి ఫిర్యాదు చేశారు.

అంబేద్కర్ వర్ధంతి: డిసెంబర్ ఆరవ తేదీన రాజ్యాంగ నిర్మాత, మహిళా హక్కుల కోసం పోరాడిన అంబేద్కర్ వర్ధంతిని ఘనంగా నిర్వహించారు. విజయనగరం, విశాఖ జిల్లా పరదేశిపాలెం, ఒంగోలు, మద్దిపాడు, కర్నూలు తదితర ప్రాంతాల్లో అంబేద్కర్ విగ్రహం వద్ద ప్రదర్శనలు, సభలు నిర్వహించి ఘనంగా నివాళులర్పించారు. అంబేద్కర్ స్ఫూర్తితో మహిళా హక్కుల సాధనకు కృషి చేస్తామని ప్రతిజ్ఞ పూనారు. కర్నూల్ లో డివైఎఫ్ఐ, ఐద్వా ఆధ్వర్యంలో కొవ్వొత్తుల ప్రదర్శన జరిపారు. ఈ సందర్భంగా మాట్లాడుతూ మహిళల రక్షణ లో కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు విఫలం అయ్యాయని, మహిళలు ప్రాణాలు అరచేతిలో పెట్టుకుని బ్రతికే పరిస్థితి కి పాలకులు దిగజార్చారని పేర్కొన్నారు.

మానవ హక్కుల దినోత్సవం : డిసెంబర్ 10వ తేదీన కర్నూల్ లో మహిళలకు రక్షణ, మద్య నిషేధం, పట్టణ ప్రాంతాల్లో ఉపాధి హామీ పథకం, వృత్తి, విద్య నైపుణ్య శిక్షణ అమలు చేయాలని కోరుతూ ర్యాలీ నిర్వహించి. కలెక్టరుకు వినతిపత్రం అందించారు. ఈ కార్యక్రమంలో ఐద్వా అధ్యక్ష కార్యదర్శులు ధనలక్ష్మి, అలివేలు, అరుణ, ప్రమీల, కిరణ్ మై తదితరులు పాల్గొన్నారు. తణుకు ఏ కె టి పి స్కూలులో మానవ హక్కుల దినోత్సవం జరిపి విద్యార్థులతో మానవహారం జరిపారు. నర్సాపురంలో, ఆకివీడులో, మహిళలపై

నూతన సంవత్సర సుభాకాంక్షలతో...

B.V Ramanajaneya Rao

ADVOCATE

M.A., B.L.,

(Ex. President : Bar Association, Visakhapatnam)

(State Vice-President : All India Lawyers Union, A.P)

Sri Sai Raghavendra Nilayam
D.No. 49-28-9, Madhuranagar,
Visakhapatnam-530 016.

E-mail : bvr Rao.advocate@gmail.com

Cell : 98484 83399

0891-2790098

అత్యాచారాలను అరికట్టాలని, స్త్రీలకు స్వేచ్ఛ సమానత్వం కల్పించాలని ర్యాలీ మానవహారం నిర్వహించారు. విజయనగరంలో ఎస్.టి. హాస్టల్లో సదస్సు నిర్వహించారు. బొబ్బిలి తాండ్రపాపారాయుడు కాలేజీలో మానవ హక్కులు-మహిళలు అన్న అంశంపై సదస్సు జరిపారు. ఈ సదస్సులో యు టి ఎఫ్ మహిళ రాష్ట్ర కన్వీనర్ విజయ్ గౌర్, ఐదవ నాయకులు పుణ్యవతి, ఇందిరా ఎస్ఎఫ్ఐ నాయకులు రవి, లవ కుమార్ ప్రసంగించి అనంతరం ర్యాలీ నిర్వహించారు.

అరకులో గిరిజన ఉత్పత్తులకు గిట్టుబాటు ధర కల్పించాలని, నాటుసారా నిర్మూలించాలని, ద్వైతా సమస్యలు పరిష్కరించాలని కోరుతూ ర్యాలీ, సదస్సు నిర్వహించారు. దండకారణ్య కాలేజీలో ఐదవ, గిరిజన సంఘం ఆధ్వర్యంలో సదస్సు జరిపారు. ఈ సదస్సుకు ముఖ్యఅతిథిగా ఏ.ఎస్.ఐ. మోహన్ గారు ఐదవ జిల్లా సహాయ కార్యదర్శి విజయ ఇతర మహిళా సభ్యులు పాల్గొన్నారు.

ప్రకాశం జిల్లా మద్దిపాడు లో మానవహారం ఏర్పాటు చేశారు. నెల్లూరులో లో25 వ డివిజన్ లో విద్యార్థులతో ర్యాలీ నిర్వహించారు. కాకినాడలో ఐదవ, ఎస్ఎఫ్ఐ ఆధ్వర్యంలో ప్రదర్శన జరిపారు.

జెండా ఆవిష్కరణలు : విజయనగరం జిల్లా బొబ్బిలి లో ఆలిండియా మహాసభల సందర్భంగా ప్రచారం నిర్వహించి జెండా ఆవిష్కరణ జరిపారు. విజయవాడలోని 44వ డివిజన్ భాను నగర్ మరియు 37 వ డివిజన్లో మహాసభలను జయప్రదం చేయాలని ప్రచారం చేసి వినూత్నంగా అలంకరణ చేసి జెండా ఆవిష్కరణ చేశారు. కర్నూల్లో కప్పల్ నగర్ లో బాల లక్ష్మి అధ్యక్షతన జరిగిన సభలో జిల్లా నాయకురాలు పి నిర్మల ఐదవ గురించి వివరించారు. జెండా ఆవిష్కరణ చేశారు. పెర్లిన్ నగర్లో సి. అంజనమ్మ, అలివేలు జెండాను ఆవిష్కరించారు. విశాఖలో మహిళా ఉద్యమ నిర్మాత వైదాడ ధర్మారం గారి వర్ధంతి సభ కంచరపాలెం లో నిర్వహించారు. ఈ సందర్భంగా జాతీయ మహాసభల గురించి వివరించి ఐదవ పతాకావిష్కరణ చేశారు. విశాఖ నగరంలో ప్రసాద్ గార్డెన్ మరియు పంది మెట్టలలో మహాసభలు జయప్రదం చేయాలని కోరుతూ జెండాలు ఆవిష్కరించారు. ఒంగోలులో సత్యనారాయణపురం, గాంధీనగర్ లో జెండా ఆవిష్కరించారు.

తాడేపల్లి సుందరయ్య నగర్లో కె.ఉష జెండాఆవిష్కరించారు.

అనంతపురం జిల్లాలోని కదిరిలో లో గ్లోరీ, శాంతి భాయ్ తదితరులు జెండా ఆవిష్కరణ నిర్వహించారు. నెల్లూరులో బృందావన్ కాలనీ, సుందరయ్య కాలనీ, జనార్దన్ రెడ్డి కాలనీ, భగత్ సింగ్ నగర్, బాలాజీ నగర్ బర్మా షేల్ గుంట నందు జెండాను ఆవిష్కరించారు. శివ కుమారి రమమ్మ, షాహినా ,షేక్ ప్యారిజాన్ తదితరులు పాల్గొన్నారు. సామర్లకోట వాటర్ ట్యాంక్ వద్ద స్థానిక కమిటీ ఆధ్వర్యంలో జెండా ఆవిష్కరణ జరిగింది.

మహాసభల ప్రచారం, నిధి వసూళ్ళు : మహాసభల సందర్భంగా కరపత్రాలు పంచి లక్షమంది దగ్గరికి వెళ్లాలని లక్ష్యంగా కృషి చేశారు. అనంతపురం పట్టణంలో అన్ని ప్రభుత్వ ఆఫీసుల్లో నిధి వసూలు మూడు రోజులపాటు నిర్వహించారు. ఆలిండియా మహాసభల సందర్భంగా జెండా ఆవిష్కరణ జరిపారు.

తిరుపతి నగరంలో వీధులలో4 రోజు లు తిరిగి నిధి వసూలు చేశారు. పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా టీ నర్సాపూర్ మండలం లో బొచ్చు గూడెం మహిళలతో కలిసి షాపు షాప్ ప్రచారం చేశారు. మహిళా

యూనివర్సిటీలో దిశా, లక్ష్మీ, మానసలపై జరిగిన హత్యాచారాలను నిరసిస్తూ సభ మరియు ప్రదర్శన జరిపారు. ఈ సభలో యూనివర్సిటీ వైస్ చాన్సలర్ మరియు ఐదవ నాయకులు పాల్గొని ప్రసంగించారు. ఈ ఘటనపై 7 సంఘాలతో రౌండ్ టేబుల్ నిర్వహించి ఐక్యవేదిక ఆధ్వర్యంలో టౌన్ క్లబ్ వద్ద ర్యాలీ మరియు మానవ హారం జరిపారు. తిరుచానూరులో భారీ ప్రదర్శన నిర్వహించారు. ఐదవ డి.వై.ఎఫ్.ఐ, ఇతర ప్రజా సంఘాల నాయకులు పాల్గొన్నారు.

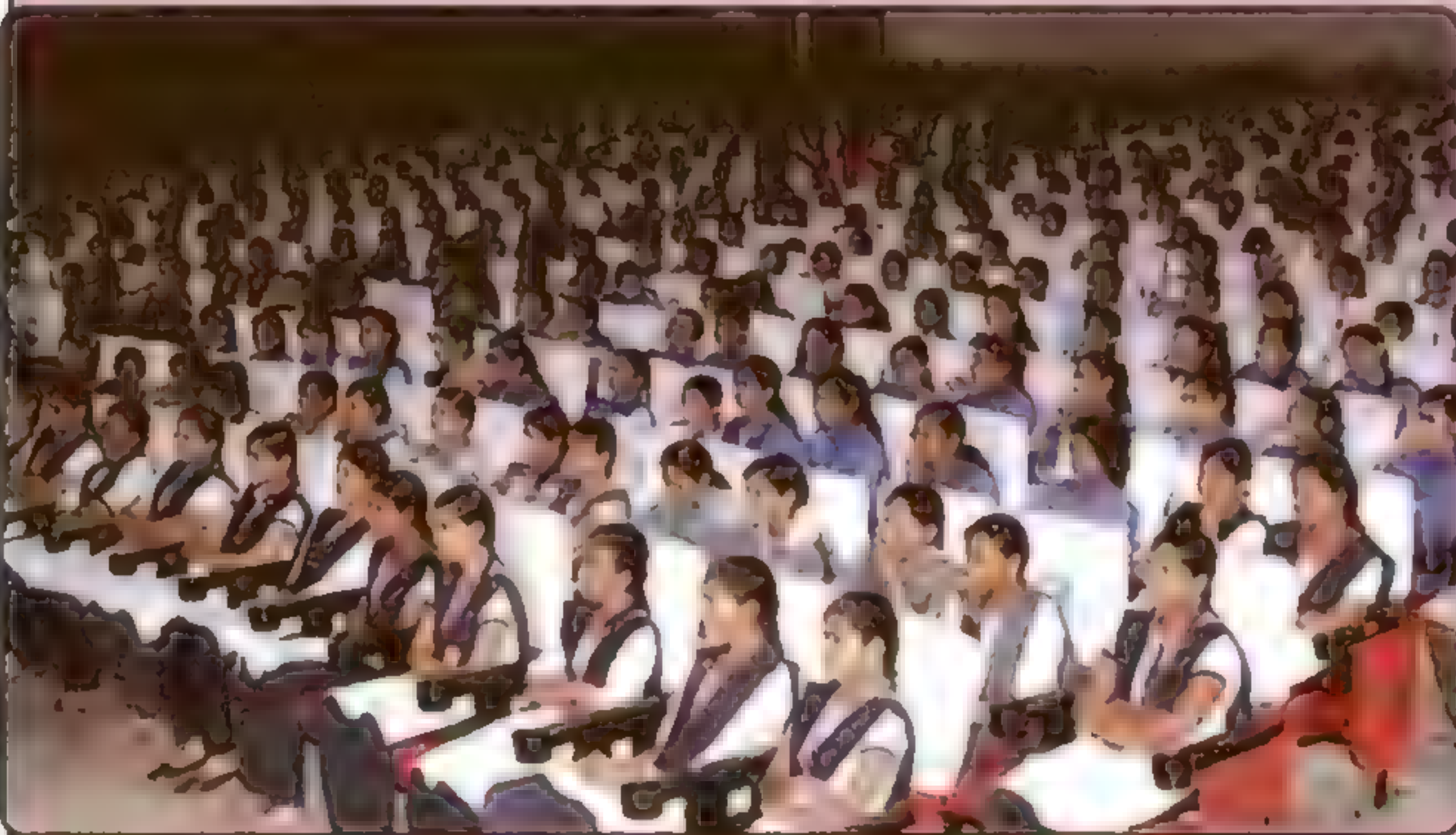
అత్యాచారాలకు వ్యతిరేకంగా : కదిరి మండలం సోమేష్ నగరంలో భార్యపై స్నేహితులతో కలిసి అత్యాచారం చేసిన ఘటనలో

నిందితుణ్ణి కఠినంగా శిక్షించాలని డిమాండ్ చేస్తూ ప్రజా సంఘాలు స్థానిక డి.ఎస్.పి. గారికి వినతి పత్రం అందజేశారు. కదిరిలో మహిళా పోలిస్ స్టేషన్ ఏర్పాటు చేయాలని మరియు ప్రభుత్వ ప్రైవేటు పాఠశాలలో పోలిస్ వారి నెంబర్లు, టోల్ ఫ్రీ నెంబర్లు గోడలపై వ్రాయించాలని కోరారు. ఈ కార్యక్రమంలో ఐదవ నాయకులు గ్లోరి మార్త, శాంతిభాయ్, అంగన్వాడీ యూనియన్ నాయకులు మాబున్నిసా, చంద్రకళా, సి.పి.యం. నాయకులు జి.ఎల్. నరసింహులు, సాంబశివ, జగన్, రామ్మోహన్, ఎస్.ఎఫ్.ఐ. నాయకులు బాబ్జాన్, రెడ్స్ సంస్థ ఎల్లప్ప పాల్గొన్నారు.

రాజమహేంద్రవరం, వెంకటేశ్వర ఆనం కళాకేంద్రంలో మహిళల భద్రత - సవాళ్లు - పరిష్కార మార్గాలు అనే అంశంపై ఐదవ, ఎస్.ఎఫ్.ఐ ఆధ్వర్యంలో డిసెంబర్ 13న రాష్ట్ర సదస్సు నిర్వహించారు. ఈ సదస్సులో ముఖ్యఅతిథులుగా శ్రీమతి హిమబిందు, జిల్లా న్యాయసేవా సెక్రటరీ, సీనియర్ సివిల్ జడ్జ్, రాష్ట్ర ఐదవ అధ్యక్షులు బి.ప్రభావతిగారు జాతీయ కార్యదర్శి ఎన్. అరుణ కుమారి, ఐదవ జిల్లా కార్యదర్శి పి. తులసి, బి. పవన్, ఎస్.రాజా జమాతే ఇస్లామీ మహిళా నాయకులు, జాస్తి బుల్లమ్మాయి

మహిళా డిగ్రీ కాలేజీ, ప్రగతి జూనియర్ కళాశాల, ప్రభుత్వ అటానుమస్ కళాశాల మహిళా ఉపాధ్యాయులు, నగరంలో అన్ని కళాశాలల నుండి 1300 మంది విద్యార్థినులు, మహిళా నాయకులు ఈ కార్యక్రమానికి హాజరై తమ అభిప్రాయాలను తెలిపారు. అమలాపురంలో ఐదవ డివిజన్ కమిటీ మహిళలపై అత్యాచారాలను నిరసిస్తూ చర్యలు తీసుకోవాలని కోరుతూ ముఖ్యమంత్రికి పోస్టు కార్డులు సంతకాలు చేయించి పోస్ట్ చేశారు. 10 మానవ హక్కుల సందర్భం గా మహిళల పై హింసను అరికట్ట దానికి చర్యలు తీసుకోవాలని, మహిళల కు ఉపాది కల్పించాలని డ్వాక్రా మహిళల కు రుణ మాఫీ అమలుచేయాలనీ, పోదుపు లో డబ్బులు తీసుకోనే అవకాశం కల్పించాలనీ గుంటూరు ఐదవ జిల్లా కమిటీ ఆధ్వర్యంలో జిల్లా పరిపాలనా అధికారి గారికి మెమోరాండం ఇచ్చారు. ఈ కార్యక్రమం లో ఐదవ జిల్లా కార్యదర్శి అరుణ. రమాదేవి షకీలా కృష్ణకుమారి .పీ వీణా దేవి .మరియు వనిత గారు పాల్గొన్నారు.

ఆటల పోటీలు: విజయవాడ,బొబ్బిలి లో ప్రజా సంఘాల ఆధ్వర్యంలో ఆటల పోటీలు జరిపి సెమీ క్రిస్మస్ వేడుకలు నిర్వహించారు.

శ్రీ కనకదుర్గలక్ష్మి అమ్మవారి దేవస్థానంలో మార్గశిరమాసం ముగిసే ప్రతి సత్సంగం బరుగు అర్చిత సేవల వివరములు

క్ర.సం.	సేవ వివరము	రూ
1	శ్రీ అమ్మవారికి పంచామృత అభిషేకము ప్రాతఃకాలము గం 5.00లకు మ గం 11.30 ని లకు మరియు సా గం 6.00లకు ప్రతి పూజకు ఇద్దరు (దంపతులకు) అనుమతించబడును.	రూ 516.00
2	క్షీరాభిషేకము ప్రతి శుక్రవారం ఉ గం 8.00లకు	రూ 200.00
3	క్షీరాభిషేక సేవ (మార్గశిర మాసంలో) (మార్గశిరమాస శుక్రవారం ఉ గం 8.00లకు మాత్రమే	రూ 1,116.00
4.	అష్టోత్తర కుంకుమ పూజ	రూ 50.00
5	లక్ష్మకుంకుమార్చన (నలుగురు దంపతులచే) ప్రతినెల మొదటి మంగళవారం	రూ 10,000.00
6	అష్టదశ బద్వారాధన (ప్రతి మంగళవారం ఉ 7 గం ల నుండి 8 గం ల వరకు)	రూ 1,116.00
7	శ్రావణలక్ష్మీపూజ	రూ 400.00
8	లక్ష్మరాధ్యాసం / నామకరణం / అన్నప్రాసన	రూ 200.00
9	శ్రీ చక్రసవాపర్వార్చన లక్ష్మీహోమం (పౌర్ణమి రోజున)	రూ 2,516.00
10	మార్గశిర విశుద్ధ దర్శనం (మనిషి 1కి)	రూ 200.00
11	ప్రత్యేక దర్శనం (మనిషి 1కి)	రూ 100.00
12	శీఘ్ర దర్శనం	రూ 20.00
13	కేశభండన (మనిషి 1కి)	రూ 25.00
14	చీర ధ్రుక్కుబడి	రూ 5.00
15	సినిమారీలు పూజ	రూ 116.00
16	భారీ వాహన పూజ	రూ 100.00
17	ద్విచక్ర - త్రిచక్ర వాహనముల పూజ	రూ 25.00
18	లక్ష్మ హనుమ కౌముద పూజ (13 మంది దంపతులచే)	రూ 1,30,000.00

“ఆమె లేకపోవడం మొత్తం లోటే. ఏమి చేయాలో తోచడం లేదు. పిల్లలు తల్లి లేని వాళ్లయిపోయారు. ఇద్దరం కలిసే పనిచేసుకునేవాళ్లం. ఆ ఏరియాలో వ్యాపారం ఎక్కువ వుంటుంది. కానీ నేను అక్కడకి ఇక వెళ్లలేను. ఆమె జ్ఞాపకాలే వస్తాయి. నేనిక అక్కడ తిరగలేను. ఆమె ఉంటే కుటుంబాన్ని కాపాడుకునేది” అంటూ భార్యను గుర్తు చేసు

వెతికాను. జాడ లేదు. నేను లేకుండా ఎక్కడకూ వెళ్లదు ఆమె. వెతికి వెతికి ఫలితం లేక పోవటంతో మా తమ్ముడికి ఫోను చేశాను. మీ వదిన కనిపించడం లేదు, మనవాళ్లను తీసుకుని రా అని చెప్పాను” అంటూ ఆరోజు జరిగిన విషయాలు చెప్పాడు సమత భర్త.

సమత సొంతూరు నుంచి వచ్చిన బంధువులూ, మిత్రులూ కలిసి వెతికారు. చివరకు ఆ రాత్రికి పోలీసులకు ఫిర్యాదు ఇచ్చారు. మరోసారి పోలీసులూ, బంధువులూ కలిసి వెతికారు. ఒకవేళ సమతకి ఏమైనా జరిగి ఉంటే ఆమె శరీరాన్ని మాయం చేయడానికి ప్రయత్నిస్తారన్న అనుమానంతో గుంపులుగా విడిపోయి ఆ చుట్టుపక్కల ఊళ్లలో పహారా కాశారు.

“తెల్లారాక మళ్లీ వెతికాం. స్థానికులూ వెతికారు. ఈలోపు మా ఊరి అబ్బాయికి రోడ్డుపై చెప్పు కనిపించింది. రోడ్డు పక్కన కిందవైపు సామాన్ల సంచి ఉంది. ఇంకా కింద చెట్ల మధ్య శరీరం దొరికింది. ‘అన్నా బాడీ’ అనరిచాడు. అందరం అక్కడకు వెళ్లాం” అని వివరించాడు సమత భర్త.

‘క్రూరమైన ఘటన’

“వొళ్లంతా గాయాలూ, నెత్తురు. చేతులు విరిచేశారు. శరీరం మొత్తం కమిలిపోయింది. బట్టల్లేవు. పీక కోశారు. వెంట్రుకలు పీక్కుంది. గిజ గిజ కొట్టు కుంది. కానీ పీక కోసినంక ఏం చేస్తది. ఒక బొమ్మను ఆడుకున్నట్టు ఆడుకున్నారు నా కోడల్ని. అవన్నీ చూస్తే ప్రాణం ఊసిపోయింది. ఆడమనిషి శరీరంలా లేదసలు. ఒక రాక్షసి శరీరంలా కనిపించింది నాకు” అంటూ కన్నీరు పెట్టుకుంది సమత అత్త.

సమతకు ఇద్దరు పిల్లలు. నానమ్మ దగ్గరుండి ఏడు, ఆరు తరగతుల్లో చదువుకుంటున్నారు. “పిల్లల్ని ఎలా పెంచాలి? ఆమె వుండుంటే ఆ కుటుంబానికి ధైర్యం ఉండేది. ఇప్పుడా ధైర్యం లేదు” అని బాధపడింది సమత అత్త.

“నా కొడుకూ కోడలూ ఎప్పుడూ కలిసే వస్తారు. ఒక్కరోజు కూడా వాళ్లు విడిగా ఎటూ వెళ్లలేదు. ఊరు మీదకు వెళ్లినప్పుడు కూడా, నా కొడుకు వచ్చే వరకూ ఆగుతది. ఆటో ఎక్కడు నా కోడలు” అంటూ కోడల్ని గుర్తుచేసు కుందామె.

కున్నాడు భర్త.

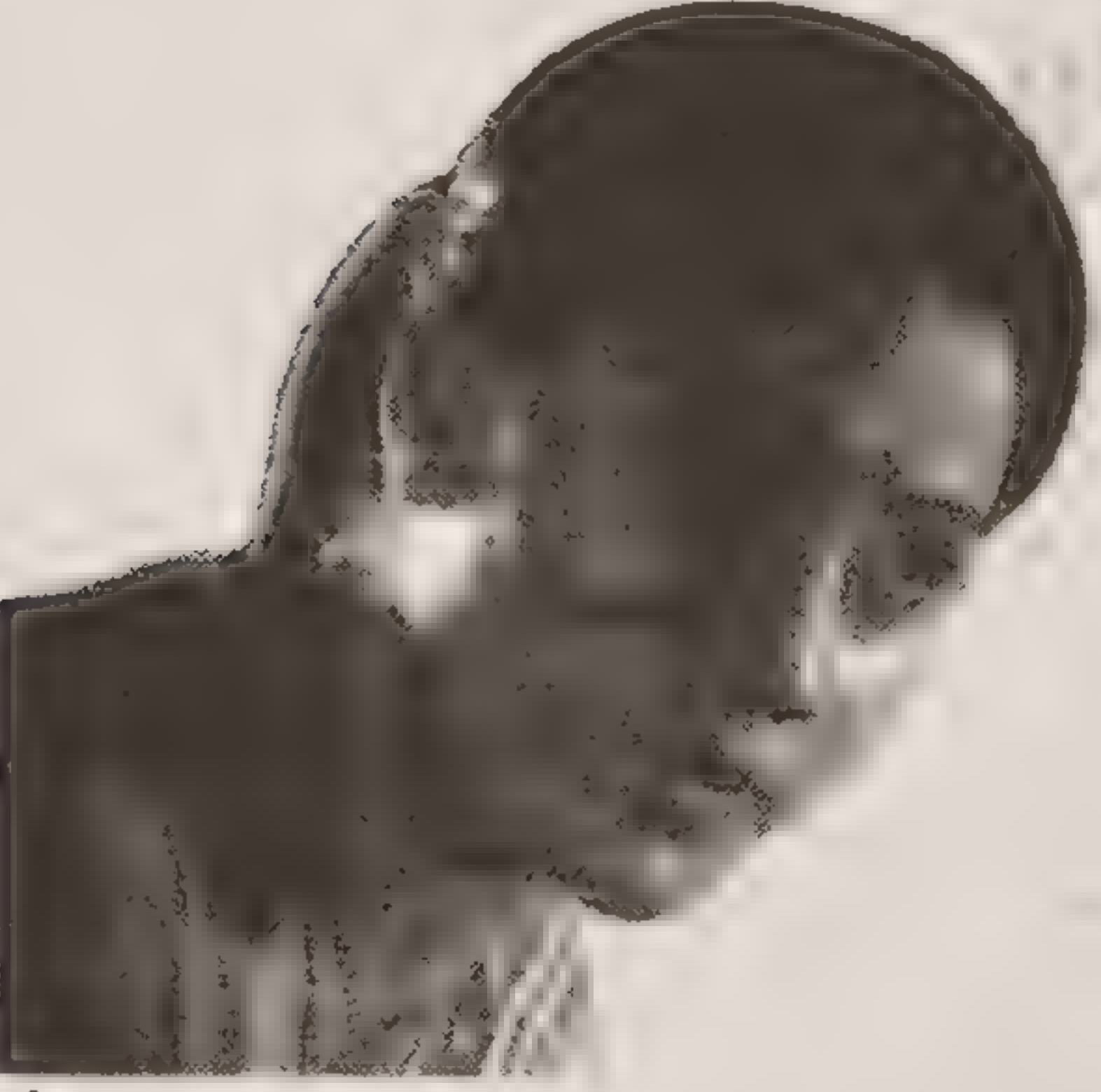
నిందితులు దొరికారు..

ఈ సంఘటనలో పోలీసులు ముగ్గురు అనుమానితుల్ని అదుపులోకి తీసు కున్నారు.

“ఫాస్ట్ ట్రాక్ కోర్టు ఏర్పాటు చేయమని ప్రభుత్వానికి లేఖ రాశాం. వీలైనంత త్వరలోనే నిందితులకు చట్ట ప్రకారం కఠిన శిక్ష పడేలా చేస్తాం” బీబీసీతో చెప్పారు ఆసిఫాబాద్ జిల్లా ఎస్పీ ఎం.మల్లారెడ్డి. “నిందితుల్లో ఒకరిపై గతంలో బైక్ దొంగతనం కేసు ఉంది. వారి ముగ్గురి భార్యలూ వీరి నుంచి దూరంగా వుంటున్నారు. నిందితులు కలప అక్రమ రవాణా చేస్తుంటారని గ్రామస్తులు చెప్పారు. వారిలో ఇద్దరు సమతను పట్టుకుంటే, ఒకరు గొంతు కోశారు. ఆ నిందితుడి దగ్గర ఎప్పుడూ కత్తి వుంటుంది. విచారణలో వారు నేరం చేసినట్టు ఒప్పుకున్నారు” చెప్పారు ఆసిఫాబాద్ డీఎస్పీ సత్యనారాయణ.

కులం వల్లే హైదరాబాద్ - ఆసిఫాబాద్ కేసుల్లో తేడా కనిపిస్తోందన్న చర్చ మొదలైంది.

ఈ దుర్యోధన దుశ్శాసన దుర్వినీతి లోకంలో...! (ప్రతిఘటన సినిమా)

పల్లవి :

ఈ దుర్యోధన దుశ్శాసన దుర్వినీతి లోకంలో
రక్తాశ్రులు చిందిస్తూ రాస్తున్నా శోకంతో
మరో మహాభారతం ... ఆరవ వేదం
మానభంగ పర్వంలో మాతృహృదయ నిర్వేదం

చరణం 1 :

పుడుతూనే పాలకేడ్డి పుట్టి జంపాలకేడ్డి
పెరిగి పెద్దకాగానే ముద్దామురిపాలకేడ్డి
తనువంతా దోచుకున్న తనయులు మీరు
మగసిరితో బ్రతకలేక కీచకులై
కుటిలకామ మేచకులై
స్త్రీ జాతిని అవమానిస్తే
మీ అమ్మల స్తనంతో మీ అక్కల రక్తంతో
రంగరించి రాస్తున్నా ఈనాడే మీకోసం
మరో మహా భారతం ... ఆరవ వేదం
మానభంగ పర్వంలో మాతృహృదయ నిర్వేదం

చరణం 2 :

కన్న మహా పాపానికి అడది తల్లిగ మారి
మీ కండలు పెంచినదీ గుండెలతో కాదా
ఎర్రని తన రక్తాన్నే తెల్లని నెత్తురు చేసి
పెంచుకున్న తల్లీ ఒక అడదని మరిచారా
కనపడలేదా అక్కడ పాపలుగా మీ చరిత్ర
ఏనాడో మీరుంచిన లేత పెదవి ముద్ర
ప్రతి భారతి సతిమానం చంద్రమతీ మాంగల్యం
మర్మస్థానం కాదది మీ జన్మస్థానం
మానవతకు మోక్షమిచ్చు పుణ్యక్షేత్రం
శిశువులుగా మీరు పుట్టి పశువులుగా మారితే
మానవ రూపంలోనే దానవులై పెరిగితే
సభ్యతకీ సంస్కృతికీ సమాధులే కడితే
కన్నులుండి చూడలేని ధృతరాష్ట్రుల పాలనలో
భర్తలుండి విధవ అయిన ద్రౌపది ఆక్రందనలో
నవశక్తులు యువశక్తులు నిర్వీర్యం అవుతుంటే
ఏమైపోతుందీ సభ్యసమాజం
ఏమైపోతుందీ మానవ ధర్మం
ఏమైపోతుందీ భారతదేశం
మన భారతదేశం భారతదేశం

ప్రతిఘటన చిత్రంలో చూపిన ఈ పాటలోని అన్ని పోలికలతోనూ, అన్ని పద ప్రయోగాలతోనూ చైతన్యమానవి పత్రిక ప్రచురణకర్తలకు ఏకీభావం లేదు. అయినా వస్తువుతో స్థూలంగా ఏకీభావం వున్నందున ఈ పాటను గుర్తు చేయదలచాము. స్త్రీలను కించపరచే, అవమానపరచే, బట్టలిప్పదీసి చూపే వివిధ మీడియా ప్రసారాలు సెల్ ఫోను ద్వారా పసిగుడ్డుకు కూడా అతి సులభంగా అందుబాటులోకి వచ్చిన నేపథ్యంలోనూ, నిరక్షరాస్యత, నిరుద్యోగం, వెల్లువెత్తుతోన్న మద్యం, స్త్రీల పట్ల అడుగడుగునా అంటుకుపోయిన చులకన భావన కారణంగానూ దేశంలో హత్యాచారాలు నిత్యకృత్యంగా సాగుతున్నాయి. స్త్రీల మనోభావాలకు ఈ పాట కొంతమేర అద్దం పడుతోంది. 1985లో విడుదలయిన ప్రతిఘటన చిత్రంలోని ఈ పాట తెలుగు సమాజంపై ఆనాడు బలంగా ప్రభావం చూపింది. అయితే ఈ పాట అత్యాచారాలకూ, హత్యాచారాలకు యాసిడ్ దాడులకూ, ఉన్మాద ప్రేమలకూ కారణాలను చూపలేదు. పరిష్కారాన్నీ పట్టి చూపలేదు. ఓ మధ్యతరగతి మహిళా మేధావి వ్యధకూ, అవేదనకూ ఈ పాట అద్దం పట్టిందని చెప్పవచ్చు. నిర్భయ, దిశ, సమత ఇలా ఎందరెందరో మగువలు అధిపత్యానికి బలవుతూనే వున్నారు. బాధితులకు అండగా నిలవటంలోనూ, నిందితులను శిక్షించటంలోనూ మన వ్యవస్థ నిర్వీర్యం అయిన చోట నుంచే తక్షణ ఉరి (ఎన్ కౌంటర్) డిమాండు పుట్టుకొచ్చింది. సమస్య మూలాలను పట్టుకొని సంహరించకుండా పైపై పూతలకు రోగం కుదరకుండా తిరగబెడుతున్న తీరునే ఎన్ కౌంటర్ల పేరిట నిందితులను హతమార్చినా హత్యాచారాలకు అంతుండటం లేదు. అందువలన హత్యాచారాల నివారణకు చర్చోపచర్చలు తక్షణం ప్రారంభించాల్సిన తరుణం ఆసన్నమయింది. శాస్త్రీయమయిన నివారణ మార్గాలను వెలికి తీయవలసిన అగత్యం ఏర్పడింది. - సంపాదకీయవర్గం

అస్తవ్యస్త వ్యవస్థలో ఓ అభాగ్యురాలి ఆవేదన!

అతడో హిజ్రా (అడ, మగ కాని లింగం)

ఈ విషయం తలదండ్రులకు తెలుసు! (ఈ విషయం తరువాత వెల్లడయింది)

రెండు పదులు నిండని ఓ అభాగ్యురాలితో పెళ్లి.

తన అత్తింటి నివాసం దాదాపు అడవిని తలపిస్తోంది ఆమెకు.

మొదటి రోజే పురుషుడు కాదని అర్థమయినా, ఎవరికి చెప్పుకోవాలి? ఎలా చెప్పుకోవాలి? ఆమెకు అర్థం కాలేదు.

వారాలు గడుస్తుంటే, ఇంట్లోనే ఓ మృగం,

ఇంకెవరో కాదు, కన్నతండ్రి లాంటి మామగారే!

తన పరిస్థితేమిటో అర్థం కాని నైరాశ్యపు చిరునామాలో బతికీడుస్తోన్న అభాగ్యురాలి పై అత్యాచారం...

తొలిసారి, మలిసారి, మూడు, నాలుగు, నిత్యకృత్యంగా మారింది.

రుచి మరిగిన మృగాడు!

అత్తగారితో చెప్పుకుంటే ఇంకెక్కడా చెప్పవద్దని ఆన పెట్టింది.

ఆ అడవి లాంటి ఇంటి నుంచి ఎలాగో తన ఇంటికి చేరింది.

తల్లితో కొంత వరకు చెప్పుకోగలిగింది. విషయం పోలీసు స్టేషన్‌కి చేరింది.

అయితే అధికార పార్టీ పెద్దలంతా దిగిపోయారు. కాబట్టి దుశ్చరి పోలీసు స్టేషను ఎస్సై ఫిర్యాదు తీసుకోలేదు.

ఏమి చేయాలో తోచని బాధితురాలు అమ్మగారింటి దారి పట్టింది.

ఆమె కుటుంబ సభ్యులు స్పందనలో ఫిర్యాదు చేశారు.

ఇది మరో శంషాబాద్ స్టేషను. మీ వివాదం మా స్టేషను పరిధిలో లేదన్నారు.

చివరకు అధికారుల ఆదేశాల మేరకు,

ఫిర్యాదును స్వీకరించడానికి సిద్ధపడ్డారు పోలీసులు, కానీ

తను చెప్పినట్టే ఫిర్యాదు పత్రాన్ని రాయాలని ఎస్సై నుంచి ఆదేశం!

నిరాకరించిన బాధితురాలు మళ్ళా ఇంటికి చేరింది.

మళ్ళా పై నుంచి ... స్పందన నుంచి ఆదేశాలు! మళ్ళీ కదలిక... ఈసారి ఎం జరిగిందో చూడండి-

ఫిర్యాదు చేస్తావా? అంటూ బాధితురాలినే జైల్లో పడేశారు.

తిట్టారు, కొట్టారు. ఇదీ పరిస్థితి. కథ ఎక్కడి నుంచి ఎక్కడికి తేలింది? ఎవరికి చెప్పుకోవాలి?

సమస్య శ్రామిక మహిళ సంఘం వద్దకు చేరింది. సంఘ కార్యకర్తలు స్పందించారు.

నిందితులపై కేసు పెట్టించారు. అయితే కథ ముగిసిందా !

ఇందులో నెరస్టలేవరు? ఈ వ్యవహారంలో న్యాయం అంటే ఏమిటి?

తను అడ, మగా కానీ హిజ్రా అయ్యుండీ పెళ్లి చేసుకున్న వ్యక్తా?

హిజ్రా తలదండ్రులా? హిజ్రాకు పెళ్లి చేసి మృగంగా మారిన మామగారా?

తన భర్త మృగంగా మారాడని తెలిసీ అతడిని కాపాడుతున్న భార్యా?

కూతురు కష్టసుఖాలేమిటో నెలల తరబడీ తెలుసుకోని తలదండ్రులా?

ఫిర్యాదును నమోదు చేయని దుశ్చరి స్టేషను పోలీసులా?

నిందితులకు అందగా నిలిచిన అధికార పార్టీ నేతలా?

అమ్మ గారి ఊరు పోలీసులా?

ఇప్పుడేం చేయాలి? ఇక్కడ న్యాయం అంటే ఏమిటి...?

గాంతులేం ఖర్చు... చాక్కాలూ చించుకుంటాం!

ఇండియాన్ డాటర్ డాక్యుమెంటరీపై మనువాదుల దాడిని ఖండిస్తూ కార్టూనిస్ట్ మోహన్ రాసిన ప్రతిస్పందన ఈనాటికి ఆలోచించాల్సినదే. ఈ సందర్భంలో గుర్తుచేసుకుందాం.

మరణశిక్ష పడిన ఖైదీ ఇంటర్వ్యూకి ఆమెకు అనుమతి ఎవరిచ్చారో మీకు తెలియదన్నారు. మీకు తెలియకపోవడం ఆవిడ చేసిన నంబర్ వన్ నేరమని తీర్చిచారు. మీ ఇగ్నోరెన్స్ మీకే బ్లైస్. అయితే వుడ్విన్గీ, మాలాంటి పాఠకులకీ ప్లస్ ఎలాగవుతుంది?

గొల్లపూడి మారుతీరావు గారూ! నిర్భయ గురించి నిర్భీతిగా మీరు రాసింది చూశాం. భారతదేశం గొప్పదనీ, ఆదర్శ ప్రాయమైనదనీ ప్రపంచమంతటా చాటాలన్న మీ తపన మాకెంతో ఆనందం కలిగించింది. అచ్చు మాలాంటి అభిప్రాయాలే మీకూ ఉన్నందుకు ముచ్చటేసింది. పైగా మనది గొప్పదేశం కాదనీ ఏ వలసవాది కానీ తప్పుడు ప్రచారం చేస్తే వాడి గుడ్లు పీకి వాడి చేతుల్లోనే పెట్టాలనేంత కోపం మాతోపాటే మీగ్గుడా నూటా యాభై ఏడు శాతం వుండటంతో హండ్రెడ్ పర్సెంట్ ఏకీభవించేశాం. పైగా మీ నటనకే కాదు సాహిత్యంలో, సినీ చరిత్ర అధ్యయనంలో మీకున్న ప్రతిభను చూసి అప్రతిభులవుతున్న వాళ్లమే. సినీమా ఫీల్డ్లో కూడా చదువుకున్న వాళ్లుంటారా అని ముందుగా మిమ్మల్ని, మీలాంటి మరి అతి కొద్ది మందినీ చూసి విస్తుపోయాం. మీ కాలమ్ ఏ పత్రికలో వచ్చినా ముందుగా దాన్నే చదివి అభిమానుల మయ్యాం.

మనల్ని బానిసత్వంలో మగ్గించిన ఒక దుష్టదేశంలో పుట్టిన దెష్ట మహిళ తప్పుడు మాటలు ఎవ్వరూ ఎప్పుడూ వినరాదనీ, కనరాదనీ మీరనుకున్నట్టే మేము అనుకున్నాం. మీకూ మాకూ జమిలిగా గల దేశభక్తి అలాంటిది. ఎవడో ఒక రేపిస్టు ప్లస్ ఇద్దరు లా రేపిస్టులూ చెప్పిన ముష్టి మాటలు... సకల భారతీయ మగ పురుషుల అభిప్రాయాలు కాదనీ గొంతు చించుకుని అరవాలనుకున్నాం. కానీ ఖర్చు కొద్దీ మీరు కాలమ్ రాయక ముందే

మీరు చూడని డాక్యుమెంటరీ చూశాం.

మీరు లెక్క చేయని కొన్ని డైలీలూ, మేగజైన్లూ చదివాం. పైగా మీరు సినీమా ఫీల్డ్లో ఉన్నట్టుగా ఈ జర్నలిజంలో నలభై ఐదేళ్లుగా ఉన్నవాళ్లం. 'నిర్భయ' ముందూ, ఆ తర్వాతా మన దేశంలో ప్రతి రోజూ సెలవుల్లేకుండా ఎడతెరపి లేకుండా జరుగుతున్న రేప్లూ, మర్దల్లను ఈ పాపిష్టి చేతుల్లోనే రాన్నున్నాం. అందుకే ఆ డాక్యుమెంటరీ చూసినప్పుడు మీరు చెప్పిన మానవ మృగం ముఖేష్ సింగ్ ఒంటరివాడు కాదనిపించింది. అతని డిఫెన్స్ లాయర్లిద్దరూ కూడా బొత్తిగా ఒంటరివాళ్లు కానే కాదని పించింది.

ఆడదాని తిక్క కుదర్చడానికి గ్యాంగ్ రేప్ శిక్షలు సాధికారికంగా విధించే వందలు, వేల ఖాప్ పంచాయతీలు గుర్తొచ్చాయి. పెదరాయుళ్లూ, చినరాయుళ్లూ కలిసి ఆడదాని ప్లేస్ ఎక్కడో చెప్పే ప్రబోధాలు వినిపించాయి. మగ మహారాజులు లాగి తంతేనే జన్మ

ధన్యమైనట్టుగా ఢిల్లయి 'అబ్బనీ తీయనీ దెబ్బ' అని పాడే బంగారు కోడిపెట్టలు కెవ్వున కేకేస్తూంటే, అది జాతినుద్దేశించిన సందేశంలా చక్కగా, సిగ్గు లేకుండా 70 ఎం.ఎం స్క్రీన్ మీద పరచుకుంటుంటే తమరి ధర్మాగ్రహం, సత్యాగ్రహం యాడబోయాయి.

'ఈమెనే సర్వదా వాడండి' అంటూ బోర్డు పెట్టి అసభ్యంగా చూపిన పచ్చి ప్యూడల్ దురహంకారాన్ని, పిచ్చి మేల్ షావనిస్టు పిగ్గరీ ని ఇంతకాలం మౌనంగా చూసిన, చేసిన మీకు ఇంతలోనే అంత కోపమెందుకో! పైగా ఆ సింగూ, ఈ సింగూ మరొకడూ తప్ప దేశమంతటా పురుగులెవరూ లేరనీ అంతా మహా పురుషులేననీ మీరు జరిపించిన అఖిల భారత సర్వేలో తేలిందంటున్నారు. అది నిఖార్సైన, పదహారణాల పచ్చి అబద్ధం.

అందుకే, ఈస్టిండియా కంపెనీ పెట్టిన ఆ దేశంలో పుట్టిన దెష్ట మహిళ చెప్పిందే నిజం, చూపిందే సత్యం అని జావేద్ అఖ్తరూ, షబనా అజ్మీ, బృందాకారత్, ఎన్.రామ్,

నేనూ, మావాళ్ళూ ఇంకా అనేక మంది బుర్రా బుద్ధి లేని మూర్ఖులం అందరం కూడ బలుక్కునిగొంతులు చించుకుండా మను కున్నాం. అవసరమైతే చొక్కాలూ, గుండీలూ చించుకోవాలనీ, గుండెలు బాదుకోవాలని కూడా నిశ్చయించుకున్నాం. ఈ రేపిస్టులూ, వారిష్టులూ అయిన లాయర్ల మాటలు ప్రపంచంలో మన పవిత్ర భారతదేశం పరువు తీస్తున్నాయని మీరు బెంగపడడం బ్లాక్ అండ్ వైట్ అచ్చులో కనిపించింది. మీ ముక్కు లోంచి, చెవుల్లోంచి ఆగ్రహం పొగలు రావటం మల్టీ కలర్ లో చూశాం.

మన పరువు కొత్తగా పోయేదేం లేదు. మనదేశంలో వరకట్న దహనాల్లో కాలి చచ్చిన అమ్మాయిల లిస్టు మన పత్రికల్లోనే కాదు, ఐరాసలో కూడా ఉంది. యాసిడ్ దాడుల్లో ముక్కులూ మొహాలూ కరిగిపోయిన అందగత్తెల లెక్కలూ ఉన్నాయి. రోజువారీ రేప్ లూ, హత్యల జాబితాలూ దొరుకుతాయి. ఇది మనందరం ఎంతో శ్రమించి ప్రేమించి కట్టుకున్న దుర్మార్గపు సమాజం. ఇందులో అంతర్భాగంగా ఉన్న 'ప్రెక్చరల్ వయోలెన్స్' ఇదెవ్వరూ చూడకూడదనీ ఎవ్వరికీ కనిపించకూడదని మీ కాళ్ళూ చేతులతో కప్పెట్టినా, చివరికి మీ నాటోరియస్ డబుల్ చిన్ అడ్డం వేసినా ఆగేది కాదు. ప్రపంచపుటద్దం ఉంది. ఎదురుగా మన దేశం మొహముంది.

'ఇండియాస్ డాటర్' అని శ్వేతజాతి మహిళ ఉడ్విన్ డాక్యుఫిలింగ్ తీయడమంటే మనల్ని భ్రష్టుపట్టించడానికే ననుకుందాం. మరి 'గాంధీ' సినిమా తెల్ల తోలువాడైన అటెంబర్ తీసినప్పుడు తమకు కోపమెందుకు రాలేదో. బ్రిటన్ లో రేప్ లు లేవని ఆవిడేం అనలేదు. పైగా 'నేను రేప్ విక్టిమ్' నని చెప్పింది. ఆమెకి బ్రిటన్ మీద ప్రేమా లేదు. ఇండియా మీద ద్వేషమూ లేదు. జర్నలిస్టు, ఆర్టిస్టు అంతే. ఇంతకాలం జర్నలిజంలో ఉన్నందుకు ఆ విదేశీ దెష్ట మహిళ చెప్పిన తప్పుడు మాటల్లాంటి వాటితో ఒక న్యూస్ స్టోరీ రాయగలిగి ఉంటే జన్మధన్యమైనట్టే ఫీలవుతాం. అలాంటి డాక్యుమెంటరీ చేయగలిగుంటే గొప్ప కర్తవ్యం ముగించినట్టు సంతృప్తి పొందేవాళ్ళం.

ఇక ఉడ్విన్ నేరాలూ ఘోరాలను మీరు ఏకరువు పెట్టిన తీరు భలే ఫన్నీగా ఉంది. మరణశిక్ష పడిన ఖైదీ ఇంటర్వ్యూకు అనుమతి ఎవరిచ్చారో మీకు తెలియదన్నారు. మీకు తెలీకపోవడం ఆవిడ చేసిన 'నంబర్ వన్' నేరమని ధంకా బజాయించారు. మీ ఇగ్నోరెన్స్ మీకే బ్లైస్ గానీ ఉడ్విన్ కీ, మాలాంటి పాఠకులకీ ప్లస్ ఎలాగవుతుంది. కాలమ్ రాసే ముందు కనీసం మూడు నాలుగు రోజులనాటి న్యూస్ పేపర్లు తిరగేస్తే పోయేదేముంది. నిర్భయ పేరునీ, ఫోటోనీ ప్రకటించిందట అంటూ టకా రంతములేల. ఇంటర్వేషనల్ రిలీజ్ లో అలా

చేసుకోవచ్చని ఆమె అమ్మా, నాన్నలే అనుమతి నిచ్చారు.

ఈ పుకార్ల శృత పాండిత్యమెందుకు? డాక్యుమెంటరీని అధికారులకి చూపి సమ్మతిని తీసుకోలేదని మీకెలా తెలిసింది? అడుగుగునా సకల అనుమతులూ తీసుకుందావిడ. కావాలంటే డాక్యుమెంటరీ ఎవిడెన్స్ చూపిస్తాం. 'హిందూ' పత్రిక ఎన్.రామ్ ను అడిగితే సకల పత్రాలూ, సాక్ష్యాలూ చూపిస్తాడు. మరి ముఖేష్ తో 40 వేలకు బేరం కుదిరిందని తేలిన మీ ఇన్వెస్టిగేటివ్ రిపోర్టింగ్ కు ఆధారంగా ఓ చిత్తుకాయితం ముక్కుయినా చూపించగలరా? పుర పురా రాసేయడం కాదు. కాస్తంత వెనకా ముందూ చూసుకోవాలి. నరాలు వుప్పొంగి నప్పుడు నిజాలెందుకొస్తాయి. అవి టపామని తెగినప్పుడు రీజన్ చస్తుంది. ప్యూర్ ఫిక్షన్ వస్తుంది. ఆవిడ డబ్బు చేసుకోడానికే ఇంతటి పాతకానికి ఒడిగట్టించుకున్నారు. లక్షా ఇరవై వేల పౌండ్లు అప్పులో పడి మరి ఎన్.డి.టి.వి.కి ఉచితంగా పైసా తీసుకోకుండా ప్రసారాని కిచ్చింది!

అన్నట్టు మీకు తెలుగుసరిగ్గా రాదని కొన్ని ఇంగ్లీషు పదాలు రాశారు. మేమందరం అంతే. అచ్చు మీలాగే బ్రిటీష్ బానిసలుగా పుట్టాం. అయినా ఒక సృజనాత్మక జర్నలిస్టు ను 'షటప్' అన్నా సరే మిమ్మల్ని మెకాలే వింగ్లిష్ లో 'గెటౌట్' అనలేం. కారణం మీకున్న సమాచారం, నాలెడ్జి తెలుసు. ఇంత తెలిసివుండీ ఈ గుణమేం టోననుకుంటాం. ఇలాంటి బోలు వాదనలు చేసినా, మూర్ఖత్వపు రాతలు రాసినా గౌరవం చావట్లేదు. కనికరమే గానీ కసి కలుగుట లేదు. ఎడ్మిరేషన్ తో...

(అప్పుడు మీ నవలకి ముఖచిత్రం గీసిచ్చి, మీ ముచ్చట చూసి సరదా పడ్డ

వెర్రి ఆర్టిస్టును, జర్నలిస్టును)

- వ్యాసకర్త ప్రముఖ కార్టూనిస్టు

మొబైల్ : 7702841384

మబ్బులు వీడిన వేళ...!

“అమ్మా! ఐస్ క్రీమ్.” అప్పుడే బడి నుంచి వచ్చిన పిల్లలు ప్రభను అడిగారు.

“అయ్యో...! నా దగ్గర డబ్బులు లేవే? ఈ సారి కొనిస్తానులే” అంది ఆమె.

“నువ్వు నాన్నను అడిగి డబ్బులు తీసుకోమ్మా” అన్నారు పిల్లలు.

‘పిల్లలు అడిగిన దానిలో ఒకటి కాకపోతే ఒకటన్నా ఇవ్వాలని తల్లికి వుండదా? అనుకుని కుమిలిపోయింది ప్రభ.

బులుబులుబులుబులుబులు

“అమ్మను ఏమైనా అన్నావా కోపంగా ఉంది?” అడిగాడు సుధాకర్.

“నేనేమీ అనలేదు” అంది ప్రభ.

“అయినా సరే, అమ్మకు క్షమాణపలు చెప్పు” అన్నాడు.

మరోమాట లేకుండా అత్త కాళ్ళపై పడి “నన్ను క్షమించండి అత్తయ్యా” ప్రభ ప్రాధేయపడింది. అత్త విసురుగా వెనక్కి

జరిగింది. కుమిలి కుమిలి ఏడవటం తప్ప ఏమీ చేయలేకపోయిందామె. ఆ ఇంట్లో తరచూ ఇలాంటి దృశ్యాలు సాధారణం. వాళ్ళద్దరికీ పెద్దలే వివాహం చేశారు. ఇద్దరి మధ్యా పెద్దగా గొడవలేమీ లేవు. ప్రభ అసలు మాట్లాడితేగదా గొడవ జరగటానికి. భర్త, అత్త, పిల్లలు చెప్పిన దానికి గంగిగోవులా తలూపి ఊరు కుంటుంది. అత్తింట్లో నోరెత్తే పరిస్థితి లేదు. అందుకే పుట్టింటికి వచ్చి నెలా, రెండు నెలలు వుండిపోతుంది. తల్లితోనూ, వదినలతోనూ తన కష్టాలను చెప్పు కుంటుంది. పిల్లలను తన భర్త, అత్తగారు బాగానే చూసు కుంటారు. తనున్నా లేకపోయినా లోటేమీ లేదు. ఈ నిరాసక్తతోనే ఆమె తరచూ పుట్టింటికి వెళ్లి వస్తుంటది.

స్వతహాగా ఆమెది మెతక స్వభావం. ఎదిరించే శక్తి తనలో లేదని అను కుంటుంది. బాగానే చదువుకుంది. ఇంట్లో

ఒక్కతే అన్ని పనులూ చక్కపెడుతుంది. ప్రభ చూడ ముచ్చటగా వుంటుందని అంటారంతా. అత్తింట తనను ఏ ఒక్కరూ ప్రేమగా చూడరని అనుకొని తనలో తాను బాధ పడటం తప్ప ఎన్నడూ నోరెత్తి అడిగిన పాపాన పోలేదు. పెళ్లైన మరుసటి రోజున భార్యతో అత్తగారింటికొచ్చిన సుధాకర్ ఆ తరువాత 14 ఏళ్లు మళ్లీ ఆ ఇంటి గడప తొక్కలేదు. కారణమేమిటో ఆమె అడగలేదు. అతడూ చెప్పలేదు. తను మాత్రమే పుట్టింటికి వస్తుంది. ఆమె బంధువులుగానీ, ఇరుగూ పొరుగుగానీ ఆమె భర్తతో కలిసి రావడం ఎన్నడూ చూడలేదు. తన వెనుక, ఒక్కొక్క సారి తన ముందే వాళ్లు వెకిలిగా మాట్లాడుకోవటం ఎన్నోసార్లు వింది. కాసిన్ని కన్నీళ్లు కార్చి ఊరుకుంటుంది తప్ప ఏనాడూ పల్లెత్తి మాట్లాడలేదు. భర్తను అడగటానికి ఆమెకు అవకాశమే లేదు. భర్తను చూస్తేనే ఆమెకు వణుకు. రోజులు ఇలా గడిచి పోతుండగాతండ్రి మరణం ఆమెకు అనుకోని సంఘటన. కన్నీరు మున్నీరుగా ఏడుస్తూ, భర్తను కూడా రమ్మని బతిమిలాడింది. అతను అదేమీ పట్టించు కోకుండా ఆమెను మాత్రం పంపించాడు. తరువాత కుమార్తెకు ఈడొచ్చినప్పుడు తనే బంధుమిత్రులకు కబురు పంపాడు. బిడ్డ మేనమామలకు మాత్రం ఆహ్వానం లేదు. వైభవంగా వేడుక చేశాడు. వచ్చిన వారిలో కొందరు మీ వాళ్లేరీ అని ప్రభను అడిగితే కన్నీరే ఆమె సమాధానమయింది.

ఏళ్లా పూళ్లా అవమానాలను భరించిన ఆమె ఒక్కసారిగా అసహనానికి గురయింది. వదినతో మనసులోని మాట చెప్పుకొంది. వదినకూ భర్తకూ దగ్గర బంధుత్వమూ ఉంది. అయినా భర్త సుధాకర్

దృష్టిలో అత్త వారింట అంతా ఎందుకూ పనికిరానివాళ్లే. ఎవరో చెప్పిన మేరకు వదినను తోడు తీసుకుని ఐదవ అదాలత్కు వచ్చింది ప్రభ. ఏ తప్పు చేసిందని ప్రభను ఆ... అబ్బాయి చులకనగా చూస్తున్నాడు? అతనెందుకు మమ్మల్ని అవమానిస్తున్నాడు? అంటూ ఐదవ పెద్దల వద్ద ప్రభ కన్నా ఎక్కువగా ఆమె వదిన బాధ పడింది.

“ఎప్పటికయినా భర్తా, పిల్లలతోనే పుట్టింటి గడప తొక్కిలాగా న్యాయం చేయండి. నేను ఎవరినీ వాదులు కోలేను. 14 ఏళ్లుగా భరించి భరించి నా మెదడు మొద్దుబారింది. ఇంకా ఊరు కుంటే బిడ్డ పెళ్లి కూడా నాకు చెప్పకుండానే, నా వాళ్లను కనీసం పిలవకుండానే చేస్తాడు. పాప వేడుకల్లో అత్తంటి బంధువులందరి మధ్యా అనాధననే భావన కలిగింది. అందుకే తెగించి మీతో చెప్పుకుంటున్నాను” అంది ప్రభ. అలాంటి సుధాకర్ వస్తాడో? రాడో? అనుమాన పడుతూనే అతనికి లేఖ పంపారు ఐదవ పెద్దలు. కానీ ఆశ్చర్యం, సుధాకర్ హాజరయ్యాడు.

“ప్రభను భార్యగా ఏమాత్రం చూడక పోగా, కనీసం ఓ మనిషిలాగా అయినా ఎందుకు చూడటం లేదు? నీ మనసులో ఏముంది? అడిగారు పెద్దలు.

సుధాకర్ నోరు విప్పాడు. “నేను నా భార్యకూ, పిల్లలకూ ఏనాడూ, ఏ లోటూ చేయలేదు. నాకెటువంటి వ్యసనాలూ లేవు. ఆమె నాతో చనువుగా ఉండదు. మా పెళ్లి తరువాత అత్తగారింటికి వెళ్లినప్పుడు, నా తోడల్లుడు - ‘ఇక్కడకు ఎందుకొచ్చావ’ని అడిగి అవమాన పరచాడు. అందుకనే నేను ఇప్పటి వరకూ తిరిగి ఆ ఇంటి గడప తొక్కలేదు” అన్నాడు సుధాకర్.

“ఎవరో నిన్ను అవమానిస్తే నీ భార్యకు చెప్పలేదు. కనీసం మామకుగానీ, బావ

మరుదులకుగానీ చెప్పాలి. ఇలా మనసులో వుంచుకొని నీ భార్యను వేధించడం తప్పు కదా!” సున్నితంగా మందిలించారు పెద్దలు.

“ప్రభ సున్నిత మనస్కురాలు. ఎవరినీ ఎదిరించడం రాదు. కనీసం సమాధానం కూడా చెప్పుకోలేదు. అటువంటి వారు అరుదుగా ఉంటారు. నీకు అలాంటి భార్య దొరకటం ఎంతో అనుకూలం. నీ మామ గానీ, నిన్ను అవమానించిన తోడల్లుడు గానీ ఇప్పుడు ఈ లోకంలోనే లేరు. పుట్టింటి సారెను తన పిల్లకు అందించాలని ఆశగా ఎదురుచూసి, మీ వలన వీలుగాకనే కోపం వెళ్లగక్కింది. తినడం, పడుకోవడం, వుద్యోగానికి వెళ్లి రావడం మాత్రమే జీవితం కాదు. వెనక్కి తిరిగి చూసుకుంటే రేపు మీ వెనుక ఎవరూ ఉండరు. పిల్లలు కూడా మీకు దూరమవుతారు. ఎదుగుతోన్న పిల్లలు తల్లి దుస్థితిని కళ్లారా చూస్తున్నారు. మీరు ఇలాగే ఉంటే మీ విలువ వారి దృష్టిలో కూడా దిగజారిపోతుంది. ఆమె పుట్టింటి వారు ధనవంతులు కాకపోవచ్చు. కానీ వారికి తోబుట్టువుపై వెలకట్టలేని అభిమానం, ప్రేమ ఉన్నాయి. ఇప్పటికైనా మీ అహంకారాన్ని వదులుకోండి. మీ భార్యకూ, ఆమె బంధువులకూ మీ ప్రేమను పంచి గౌరవించండి. మీరివ్వలేని గౌరవాన్ని మీ అమ్మా, మీ సోదరులు కూడా ఇవ్వరు. ఆమెను లోకువగా చూస్తారు. చూస్తున్నారు. అన్నీ తెచ్చి పడేస్తున్నాను కదా ఇంకా ఆమెకు డబ్బెందుకు అని మీరు అనుకోవటం సరికాదు. ఏవేవో కావాలని అమ్మను పిల్లలు అడుగుతారు. వాటిలో కొన్నింటినయినా తీర్చాలని ఆ తల్లి మనసు తపిస్తుంది. మీ కుటుంబంతో కలిసి ఎటుయినా వెళ్లి చూసొస్తుండండి. మీకు కూడా ఆనందంగా వుంటుంది. మీరు

మారితే, మీ భార్య కూడా ఉత్సాహపడు తుంది. మీ ఇంట ఆనందం పండుతుంది” చెప్పారు.

“భార్యకు శరీరమే కాదు, మనసు కూడా ఉంటుందనీ, ఆ మనసు ప్రేమను కోరుకుంటుందనీ తెలుసుకోండి. తన భర్తా పిల్లలతో కలిసి పుట్టింటికి వెళ్లాలను కోవటం సహజం. పుట్టింట కూడా అత్త సహా కుటుంబమంతా గౌరవ మర్యాదలు పొందాలనే కోరుకుంటుంది. తన అన్నలకు ఆనందాన్ని పంచాలనీ ఆశ పడుతుంది. ఆమె ఆశలకు విలువివ్వండి” అన్నారు ఐదవ పెద్దలు.

సుధాకర్ చాలా సేపు ఆలోచించు కున్నాడు. తరువాత నోరు విప్పాడు. “మేడమ్ ఇప్పటిదాకా ఇంత వివరంగా నాకు ఎవరూ చెప్పలేదు. నాది తప్పే. కానీ తొందరగా నేను మారలేను. అయితే ఇప్పటినుంచీ నన్ను నేను మార్చుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తాను. ముందుగా నా పిల్లలను మేనమామల ఇంటికి వంపుతాను. నెమ్మదిగా నేనూ మా అత్త వారింటికి వెళ్తాను. దానికి కొంత సమయం ఇవ్వండి. మీ సలహా తప్పక పాటిస్తాను. ఫిర్యాదు చేసేందుకుగాను ఇక్కడకు వచ్చిందని విన్న నాకు తొలుత ప్రభపైన విపరీతమైన కోపం వచ్చింది. కానీ ఇప్పుడు ఆలోచిస్తే ... ఇది నా మంచికి కూడా జరిగిందనిపిస్తున్నది. త్వరలో మా అత్తగారింటికి వెళ్లి, ఆ తర్వాతే మీకు కనిపిస్తా” అన్నాడు.

ప్రభ సంతోషానికి అవధులు లేవు. 14 ఏళ్ల ఆమె వేదన దూది పింజలా ఎగిరిపోయింది. రెండు నెలలుగా పుట్టింటి లో ఉన్న ఆమెను సుధాకర్ తన వెంట పెట్టుకొని ఇంటికి తీసుకువెళ్లాడు. ఐదవ పెద్దలూ సంతోషపడ్డారు!

డిసింబర్ పూల మేఘాలు

కాంప్లెక్స్... కాంప్లెక్స్... కాంప్లెక్స్... గుడిలో గంట కొడుతున్నట్టు అరుస్తున్నాడు ఆటో చోదకుడు సాగర్.

అప్పటికే ఆటోలో నలుగురున్నారు. “యింకెంతమందిని కుక్కుతావా? నాకు టైం అవుతోంది. పదవయ్యా” మొదట గొణుగుతూ అడిగారొకరు. తర్వాత మరొకరు అరచి చెప్పాడు.

వర్షం కురిసి ఆగింది. మళ్ళీ ఇప్పుడో, కాసేపటికో అన్నట్లు ఆకాశమంతా ఆవరించిన కారుమేఘాలు చకాచకా కదులున్నాయి. సాగర్ తన చూపుని ఆ సందు మలుపుకి గుమ్మానికి కట్టిన గుమ్మడికాయలా వేలాడదీసాడు.

భుజానికి హ్యాండ్ బ్యాగ్, పసుపచ్చని సల్వార్ కమీజ్ తో నిదానంగా నడుచుకొంటూ వస్తోన్న తులసి కనిపించగానే “దిగిపోండి దిగిపోండి” అంటూ ఆటోలో కూర్చున్న వాళ్ళని తొందర చేసి దింపేశాడు సాగర్.

తులసికి వినిపించేటట్టు “ఆర్కే బీచ్” - “ఆర్కే బీచ్” అరవసాగాడు. సాగర్ వైపు చూస్తూ, అర్థం అయిందిలే అన్నట్టు కనుబొమ్మలు

యెగరేసి నవ్వుతున్నాడు పక్కనే వున్న ఆటో అప్పలకొండ. తులసి కావాలనే ఆటోని దాటి కాస్త ముందుకు వెళ్లింది. సాగర్ ఆటో స్టార్ట్ చేసి ఆమె పక్కనే పోనిస్తూ “ఆర్కే బీచ్” - “ఆర్కే బీచ్” అరిచాడు. ఆమె మరి కాస్త ముందుకెళ్ళి ఆగింది. ఆటోను కూడా ముందుకునడిపి ఆమె పక్కనే ఆపాడు సాగర్. ఆమె యెక్కింది.

గత నెల రోజులుగా యించుమించుగా యిదే దృశ్యాన్ని అక్కడున్న దుకాణదారులూ, స్టాండులోని ఆటో డ్రైవర్లూ చూస్తునే వున్నారు.

“లవ్వరా! ఆ పిల్లకి కూడా అంటుకున్నట్టు వుంది. లేకపోతే యిన్ని బళ్ళు వున్నా యినుప ముక్కని అతక్కుపోయే అయిస్కాంతంలా యెలా వెళ్లిపోతుందో చూడరా!” సాగర్ మీద సైటెర్ వేశాడొక డ్రైవరు.

ఆమె ఆటో యెక్కిన వెంటనే టేప్ రికార్డర్ ఆన్ చేశాడు సాగర్. కొత్త హిందీ పాటలు. ఆ మెలోడీస్ రోజూ వింటున్నవే. వుదయమే ఆటోని శుభ్రంగా కడిగాడు. తన సీటుకి ముందున్న వినాయకుడికి కొండ

సంపెంగలు, ముద్ద మందారాలు పెట్టాడు. సాంబ్రాణి ధూపం వేసి, కర్పూరపు బిళ్ళలు వుంచాడు. ఆటో అంతా ఆహ్లాదకరమైన పరిమళం. అతని సీటు ముందు సిలువ వేలాడుతోంది. మరో వైపు దర్గా పటం వుంది. ‘ఎవరితను’ అప్పుడప్పుడూ తులసికి సందేహం కలుగుతోంది. అడగటం మర్యాద కాదని ఊరుకుంటుంది. తులసి అక్క బాప పెళ్లి అయ్యాక మతం మారారు. వారం వారం చర్చికి వెళతారు.

“తులసికి పెళ్లి అయ్యే వరకైనా ఆగకపోయారా” అని తల్లి అక్కతో వాపోతూనే వుండటం గుర్తొచ్చింది. ఆటోలో మూడు మతాల గుర్తులూ కనిపించటంతో తులసి మనసు కాస్త తేలిక పడింది.

ఆటో పాండురంగ స్వామి గుడి పక్క దారి నుంచి బీచ్ రోడ్డులోకి మళ్లింది. కాస్త ముందుకు వెళ్లిరైట్ యూ టర్న్ తీసుకొన్నాడు. సూర్య కిరణాల రశ్మి మెరుపుతో యెగిసి పడే కెరటాల హోరు ముందు అర్థిత్ సింగ్ స్వరంలోని హారు సన్న సన్నగా వినిపిస్తుంటే

“యా వాయిస్ యెంతో బాగుంటుంది. కానీ రెండు మూడు పదాలు తప్ప అర్థం కావు” అంది తులసి.

“నే చెప్పనా” వుత్సాహంగా అడిగాడు సాగర్.

“హిందీ, ఉరుదూ వచ్చా?... చెప్పండి” వుత్సాహంగా అడిగింది తులసి.

అతను చెపుతున్నాడు. మరో వైపు కొండ సంపెంగలని కమ్మకొంటున్న వుప్పు వాసన. కాళికాదేవి ఆలయం రాగానే సాగర్ ఆటో వేగం తగ్గించాడు. ఆమె ఆటో నుంచి దిగకుండానే కళ్లు మూసుకుని అమ్మవారికి దండం పెట్టుకొంది.

ఆటో సీ వ్యూ హెబాటల్ ముందు ఆగింది. అప్పటికే తులసి తన తలలోని కనకాంబరం పువ్వులని చకచకా తీసేస్తుంటే “యెందుకిలా రోజూ తీసేస్తారు?” అడిగాడు సాగర్.

“డ్యూటీలో పెట్టుకోకూడదు”

“యేం పని చేస్తారు?”

“హౌస్ కీపింగ్”

“పువ్వులు తీసేసినా బాగున్నారు. కానీ పెట్టుకొంటే యింకా బాగున్నారు. యిలా పూలు తీసేసే వుద్యోగం యెందుకండీ. వేరేది చూసుకో వచ్చుగా”

యింట్లో, తన బంధువులలో ఆడవాళ్ళు తనకంటే తన అక్క పుష్టిగా వుంటుందంటారు. పర్లేదు తనూ ఆకర్షించగలుగుతోంది.

“యా వుద్యోగం నచ్చింది. ఆ రూల్స్ పాటించటం నాకిష్టమే. కానీ మీకే రూల్స్ యిష్టం లేనట్టు వుంది” అంది.

“అంటే?”

“మీరెప్పుడూ యూనిఫామ్ వేసుకోరుగా” నవ్వుతూ అడిగింది.

అతను తన సీటు వెనకున్న యూనిఫామ్ వైపు చూశాడు.

ఆమె హెబాటల్ గేట్ లోకి వెళ్ళబోతుంటే “మేడమ్” అరిచాడు.

ఆమె వెనక్కి తిరిగి చూసింది.

అప్పుడే వేసుకొన్న యూనిఫాం చొక్కా కాలర్ యెగరేస్తూ యెలా వుందో చెప్పమన్నట్లుగా సైగ చేశాడు.

బాగుందన్నట్టు థమ్స్ అప్ చూపించింది.

ఆ వుదయం యెప్పటిలాగానే సాగర్ ఆటో యెక్కింది తులసి. ఆ రోజు తను అడిగినప్పటి నుంచీ అతను రోజూ యూనిఫామ్ వేసుకోవటం గమనిస్తూనే వుంది.

“మీదే వూరు” అడిగింది తులసి.

“దునియా అంతా నాదే. మాలూం నహీ. నా కెవ్వరూ లేరు. బీహార్ లో చాల సంవత్సరాలు వో మెకానిక్ షెడ్లో పని చేశా. షెడ్ మూతపడింది. అక్కడి నుంచి యిక్కడికి పని కోసం వస్తున్న వాళ్ళతో వచ్చాను. వాళ్ళు కొంత కాలం పనిచేసి మళ్ళీ రూపొంద్ వెళ్లి పోయారు. నాకీ సముందర్ పసంద్ అయింది. వుండిపోయా” అన్నాడు.

“నీ పేరు”

“చాలా పేర్లు వుండేవి. యిక్కడికి వచ్చాక సాగర్. నేనెవరినో నాకే తెలీదుగా. అందికే అందర్నీ పూజిస్తా” అన్నాడు ఆటోలని ఫోటోలను చూపిస్తూ.

“తెలుగు కూడా బాగానే వచ్చిందే” అంది.

“యిక్కడికి వచ్చి చానాళ్లు అయిందిగా” అన్నాడు.

ఆమె హెబాటల్ దగ్గర దిగుతూ “రోజూ నాకోసం బేరాలు వదులుకోవటం నాకేం బాగులేదు”

“మీతో మాట్లాడేది యీ కాసేపేగా” అన్నాడు. ఆమె నవ్వి “అసలు నాతో యెందుకు మాట్లాడాలి” అడిగింది.

ఆమె కళ్ళల్లోకి చూస్తూ చిన్నగా నవ్వాడు.

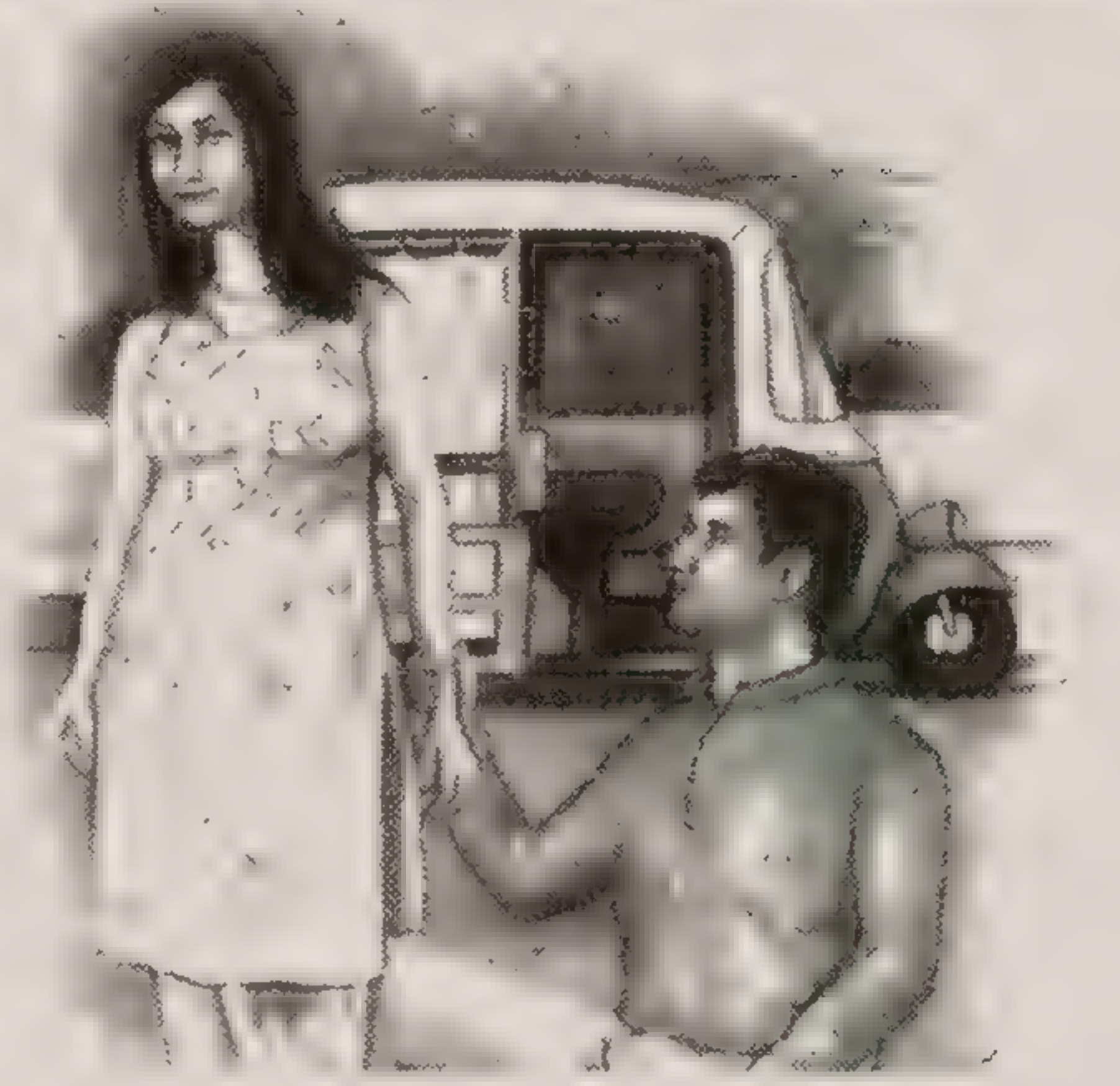
ఆ రోజు సాయంత్రం తులసి దిగే జంక్షన్ దగ్గర పడుతుంటే “అరకు వెళ్లొద్దాం వస్తావా?” అడిగాడు సాగర్.

తులసి కాసేపు ఆలోచించి “వుదయమే వెళ్లి సాయంత్రానికి వచ్చేయ్యాలి. లేకపోతే యింట్లో తగువైపోతది” అంది.

“వచ్చేద్దాం. నా ఆటోలోనేగా వెళ్లేది. యెప్పుడు వెనక్కి తిరగాలనుకుంటే అప్పుడే బయలుదేరవచ్చు” అన్నాడు.

అక్టోబరు మాసమేమో యెటు చూసినా

లోయలోంచి కొండల మీదకి వస్తోన్న చల్లని గాలి.

పచ్చపూల సౌందర్యం కోసం యెందరో వస్తున్నారు. అరకు వెళ్ళే దారిలో కొంత దూరం వెళ్లి వెనక్కి వెళ్లిపోదాం అనుకున్నారు.

పువ్వులని చూసి బోలెడు సంబర పడుతుంటే సెల్ ఫోనుతో సాగర్ ఫోటోలు తీశాడు. ఆమెకి సాగర్ హిందీ పాటల అర్థాలు చెపుతూ చీకటి పడక ముందే వెనక్కి తీసుకొచ్చేశాడు.

సాగర్, తులసి అప్పుడప్పుడూ కాసేపు బీచ్ లో కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకునే వారు. డిసెంబరు పూలమాలని జడలో పెట్టుకొని మరో మాల సాగర్ కి యివ్వటానికి పట్టుకొని ఆటో స్టాండ్ కి వచ్చింది తులసి.

“మిగతా పువ్వుల కంటే ఇవే నీ జడలో బాగున్నాయి. చాల రంగులున్నాయి కదా వీటిల్లో. యే రోజు యే రంగు పెట్టుకొస్తావోనని నాతో నేనే బెట్ కట్టుకొంటా” అన్నాడు.

యెప్పటిలానే ఆటో బీచ్ రోడ్ లో స్లో అయింది. ధూసర వర్షపు ఆకాశాన్ని అందుకోవాలన్నట్టు మార్గశిర మాసపు కెరటాలు ఆరాటపడుతోన్నాయి.

“వెదర్ బాగుంది. అరకు వెళదామా” అని అడిగాడు.

“పనికి వెళ్ళాలిగా” అంది తులసి.

అతను “ఊ” అని వూరుకొన్నాడు.

“సరే వెళ్దాం” అంది.

అరకు వెళ్ళే వైపు ఆటో తిప్పాడు.

సంక్రాంతి నెల సందడి. యిళ్ళ వాకిళ్లలో కనిపిస్తోంది. రంగురంగుల ముగ్గులు. నెలవల కాలమేమో, దారంతా టూరిస్టుల వాహనాలే. మైదాన ప్రాంతం నుంచి మెల్లమెల్లగా ఘాట్ రోడ్డు మీదకు ఆటో యెక్కుతుంటే చెవుల్లో గాలి గీ మంటూ శబ్దం. ఆమె తన చూపుడు వేలితో చెవులను రుద్దుకొంటూ అతని వైపు చూసింది. అతను వ్యూ మిర్రర్ లోంచి ఆమె వైపు చూస్తున్నాడు. కళ్ళూ కళ్ళూ కలుసుకోగానే దొరికిపోయినట్టు నవ్వాడు. ఆమెకూ నవ్వొచ్చింది.

వ్యూ పాయింట్ దగ్గర ఆటోను ఆపాడు. యిద్దరూ ఆ రాళ్ళ గట్టు మీద కూర్చున్నారు.

“మొన్న పచ్చపూల కాలంలో వచ్చా కదా. యిప్పుడూ పూలు వుంటాయానుకొన్నా. మా వూరూ అలానే పచ్చ పువ్వులతో వుండేది” అన్నాడు. “యే వూరు?”

“యెక్కడో పంజాబులో. వూరు అంటే నా సొంత వూరు కాదు. అక్కడ చిన్నప్పుడు పని చేసేవాణ్ణి. నాకెవ్వరూ లేరుగా. కానీ నాకు అందరూ కావాలనిపిస్తుంది. వొక యిల్లు. కనీసం ముగ్గురు పిల్లలు. వాళ్ళు చెడ్డవాళ్ళు కాకుండా జాగ్రత్తగా పెంచుకోవాలి” అన్నాడు.

“చెడ్డవాళ్ళు కాకుండానా! భలే వుందే మీ కోరిక. పిల్లలని యెవరైనా బాగా చదివించాలనీ, పెద్ద వుద్యోగాలు చెయ్యాలనీ అనుకుంటారు. కానీ మీరేంటి యిలా ఆలోచిస్తున్నారు” అడిగింది నవ్వుతూ.

“మనుషులు మంచి వాళ్ళుగా వుండటం అన్నదే పెద్ద సమస్య యీ ప్రపంచంలో. చెడి పోవటానికి కావల్సినంత చెడు వుంది యెక్కడ పడితే అక్కడ” అన్నాడు.

“వుంటే వుందిలే. అది మన దగ్గరకేమైనా నడిచి వస్తుందా. మనం అటు నడిస్తేనేగా వస్తుంది. అయినా ఆ విషయం చెప్పడానికా యింత ఘాట్ యెక్కించారు!” నవ్వుతూ అంది తులసి. “కాఫీ తాగుదాం. అరకు కాఫీ కమ్మగా వుంటుందంట” అన్నాడు.

అప్పటికే అల్లంత దూరాన వున్న కాఫీ దుకాణం నుంచి కమ్మటి వెచ్చని వాసనలు.

కాఫీ తాగాక యిద్దరూ కాస్త దూరం

నడిచారు. వొకరికి వొకరు కనిపించనంత మంచు వొక్క సారిగా చుట్టుకుం టుండగా అతను ఆమెని “మనం పెళ్లి చేసుకొందామా తులసి” సాగర్ అడిగాడు. ఆమె ముఖం యెలా మారిందో అతనికి కనిపించలేదు చుట్టుకు పోతోన్న మంచు వల్ల. పెళ్లి గురించి చటుక్కున అడిగేశాడే. చక్కగా వుంటాడు. కానీ యెవ్వరూ లేరు. అంటే అతను యెవరో ఎవరికీ తెలీదు. చదువూ పెద్దగా లేదు. తను చదువుకొంది. సంపాదనా బాగానే వుంది. తనంటే యిష్టం. తన మాట వింటాడు. వోకె చెప్పేస్తే... అమ్మనాన్న వొప్పుకోరేమో... కులపోడే కావాలంటారు. ప్లె.. పర్లేదు... వొప్పించవచ్చు. తన వైపు తప్పు, మరో ఆడపిల్ల వైపు చూడటం తనెప్పుడూ గమనించలేదు. పెద్ద పండగ అయ్యాక చెప్పాలి యింట్లో. చెప్పాలా వద్దా? యేమంటారో.... వుద్యోగం మాన్పించి యింట్లో కూర్చోపెడితే? అప్పుడు పారిపోవాలా? ఆటోలో పారిపోతే... తులసి కళ్ళ ముందు తమ వెంట యింట్లో వాళ్ళు బళ్ల మీద రావటం లాంటి సినిమా సీన్ కదలగానే ఫక్కున నవ్వింది. తులసి పనికి బయలుదేరబోతూ సాగర్ కి యివ్వాలని డిస్పోజబుల్ డబ్బాలో కేకు సర్దుతోన్న తులసికి “బాగున్నావా వీరా...” నాన్నమ్మ గొంతు వినిపిస్తే వంటగదిలోంచి బయట వసారాలోకి తొంగి చూసింది తులసి. వీరబాబు, తులసి మేనత్త కొడుకు. సాలూరులో కానిస్టేబుల్ గా పని చేస్తున్నాడు. ఆ సర్దిన డబ్బాని తులసి బ్యాగ్ లో పెట్టుకొంటుంటే లోపలికి వచ్చిన వీరబాబు “మంచి నీళ్లిస్తావా? తులసి.” అంటూ వంట గది గుమ్మం ముందు నిలబడి అడిగాడు.

అతని చూపు ఆ డబ్బా మీద నిలిచింది. “బాగున్నావా బావా. యేమైనా బందో బస్తులా...” నవ్వుతూ అడిగింది తులసి. “నిన్ను చూద్దామని” నవ్వుతూ అన్నాడు. “కొయ్... కొయ్... యెప్పుడూ బందోబస్తు

వుంటే కానీ రావు. అంతేగా?” అంది తులసి.

అతని వెనకే లోపలికి వచ్చిన నరసమ్మ “ఆ పోలీసు స్టేషనే ఇల్లై పోయింది నీకు” అంటూ మనవడికి తినేందుకు ఏదో అందించింది. ముగ్గురూ గదిలోకి వచ్చారు.

“వుంటావుగా. డ్యూటీకి టైం అవుతోంది” బ్యాగ్ భుజానికి తగిలించుకొంటూ అంది.

“లీవ్ పెట్టు. నువ్వు నెత్తళ్ళ పులుసు చేస్తే తిందామని వచ్చా” నవ్వుతూ అన్నాడు.

“ఆ మూడు ముళ్ళూ యేసెయ్య రాదురా. రోజూ చేసి పెడుతుంది. వొక్క నెత్తలేంటి... పప్పుచారు, పుప్పు చేపా. అది చేస్తే అచ్చం నే చేసినట్టే. మీ అమ్మకి కూడా రాలేదురా నా చేతి రుచి. యీ తులసమ్మకి వచ్చింది” నవ్వుతూ అంది నరసమ్మ.

“సాయంత్రం చేస్తాలే బావ. లేటు అవుతుంది” అని హడావుడిగా బయలు దేరింది. ఆమె వెనకాలే బయటకి వచ్చిన వీరబాబు “రా... నే డ్రాప్ చేస్తా” అన్నాడు.

“యెందుకు బావ... మళ్ళీ నువ్వొక్కడివే రావాలి” అంది.

“యెంత దూరమని... రా రా” అన్నాడు. “వెళ్ళు” అని వెనక నుంచి నాన్నమ్మ అంది. సాగర్ ఆటో స్టాండు దగ్గర తన కోసం యెదురు చూసే సంగతి గుర్తుకొచ్చి అన్యమన స్కంగా బండి యెక్కింది. సాయంత్రం కలుస్తానని సాగర్ కి ఎస్మెమ్మెస్ పెట్టింది. కాసేపటి తరువాత సాగర్ ఫోన్ చేశాడు.

‘యెలా వెళ్లావు’ అడిగాడు.

“మా బావ వచ్చాడు. ఇటే పనుండటంతో వెళ్తూ దింపుతానన్నాడు” చెప్పింది తులసి.

“సాయంత్రం రా. కాస్త దూరంగానే ఆపు!” అంది. “సరే” అన్నాడు సాగర్.

సాయంత్రం అయింది. సాగర్ కేదైనా గిఫ్ట్ కొనివ్వాలి అనుకొంటూ తులసి, డ్యూటీ ముగించుకొని బయటకి వచ్చే సరికి వీరబాబు యెదురు చూస్తున్నాడు.

ఎదురుగా సాగర్ కూడా ఎప్పటి మాదిరే ఆటోతో కనిపించాడు. వీరబాబు బండి యెక్కింది తులసి. అతను బీచ్ దగ్గర ఆగాడు.

“ఎందుకు బావా” అడిగింది.

“నీతో మాటాడాలనే వచ్చా. సూటిగా చెపుతున్నా విను. వాడిని కట్ చెయ్యి” అన్నాడు. తులసికి అర్థమయింది తన విషయం వీరబాబుకి తెలిసి పోయిందని. తామిద్దరినీ చూసుంటాడా? చూసే వుంటాడు!

“యెందుకు బావా”

“వద్దని చెబుతున్నాగా, విను. వాడు యెలాంటి వాడో నీకు తెలీదు. నీ మంచికే చెపుతున్నా” అన్నాడు.

ఆమె రెట్టించి అడిగిన మీదట “వాడో క్రిమినల్” అన్నాడు.

బావని తేరిపారి చూస్తూ “ఎలా” అడిగింది.

“ఇంక వివరాలు అడక్కు” అంటూనే, “జువెనైల్ హోంలో వుండేవాడు. వో సంవత్సరం క్రితం బయటకి వచ్చాడు. ఆక్కడ అయితే వాణ్ణి అందరూ గుర్తు పడతారని యిక్కడ వదిలారు” అన్నాడు.

“వదిలారా. అంత పెద్ద నేరమేమి చేశాడు” ఆమె అనుమానంగా అడిగింది.

“అవన్నీ వద్దులే. నా మాట నమ్ము. జీవితాన్ని పాడు చేసుకోకు” అన్నాడు వీరబాబు.

“చెప్పాల్సిందే” తులసి పట్టుపట్టింది.

“రేప్ కేస్” చెప్పాడు వీరబాబు.

“బావా, నిజమే చెపుతున్నావా?” బిత్తరపోతూ అడిగింది తులసి.

“నిర్భయా” తులసి అడిగింది.

“కాదు. అజేయ” అన్నాడు. ఆమె

మనసంతా చికాగ్గా అయింది. యిలా యెలా మాయలో పడిపోయింది? యెంత ప్రమాదంలో పడేసుకొంది జీవితాన్ని!

“యీ విషయాలు నీకు తెలిశాయని వాడికి చెప్పకు. వాడు నీ మీద పగ పడతాడు” అన్నాడు. అతనికి ఇద్దామని వుదయం నుంచి పట్టుకు తిరుగుతోన్న కేక్ డబ్బాని సందు చివరున్న చెత్త కుండీలోకి విసిరి యింట్లోకి వచ్చింది తులసి.

మరునాటి నుంచే సాగర్ ఆటో ఎక్కటం మానేసింది.

సాగర్ నిలదీయాలని అనుకొంది. కానీ వీరబాబు హెచ్చరిక గర్తుకొచ్చి తులసి తనని తాను నియంత్రించుకుంది. సాగర్ ఫోను చేశాడు. ‘పనిలో వున్నా’ ఫోన్ పెట్టేసింది తులసి. అతను మళ్ళీ మళ్ళీ ఫోను చేస్తుంటే ఆ రోజు సాయంత్రం అతని ఆటో యెక్కింది. తనకి ఫోన్ చెయ్యవద్దని గట్టిగా చెప్పాలనుకొంది తులసి.

“వద్దు మనమింక కలవద్దు. యీ ప్రేమలు వొద్దు”. చప్పున అనేసింది. ఆమె గొంతు వణికింది.

“తెలిసిపోయిందా” అడిగాడు. గొంతు దాటి బయటకి రాకుండా అతను ఏడుపుని ఎక్కువ సేపు నొక్కి పెట్ట లేకపోయాడు. వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తున్నాడు.

దుఖం ఆగాక అతను చెప్పటం మొదలు పెట్టాడు. “తులసీ, నిన్ను మోసం చెయ్యాలని లేదు. ఏ ముఖం పెట్టుకొని నా పాడు జీవితం

నీకు చెప్పాలి. నిజమే ఆ రోజు వాళ్ళతో నేనూ వున్నా. చేస్తుంది మహా పాపమనీ, ఘోరమన్న ఆలోచనే లేదు. వాళ్ళ కంటే మగాడినీ, మొనగాడినీ అనిపించుకోవాలనే పంతం తప్ప, నిజానికి అందులో కామం లేదు. రొమాన్స్ లేదు. పొగరు తప్ప మరేం లేదు. బెల్లం చుట్టూ మూగే యిగల్లా ఆడాళ్ళ శరీరం చుట్టూ మూగే గుంపుతోనే లోకంగా గడిపేవాడిని. వాళ్ళు నువ్వింకా చిన్నాడివి చేతకాదు అని హేళన చేస్తుండేవాళ్ళు. కాదని చెప్పాలనిపించేది. ఆ రోజు క్యాబ్ లో ఆ ముగ్గురూ ఆమెని నా ముందే హింసించారు. నేనింకా చిన్నవాడినని వాళ్ళు అవే వెక్కిరింత మాటలు. కాదని చెప్పాలనిపించింది. అందరి కంటే నేనే మొగాడినని అనిపించు కోవాలని పించింది. అంతే ఆ తరువాత కర్కశంగా ప్రవర్తించా. పోలీసులు అందర్నీ పట్టుకున్నారు. మా అదృష్టం కొద్దీ ఆమె బతికింది. నేను మైనరుని కాబట్టి పెద్ద శిక్ష తప్పింది” చెప్పటం ఆపాడు. సూర్యకాంతి మెల్లమెల్లగా దాక్కుంటుంటే మిలమిలలాడే నక్షత్రాకాశాన్ని చూస్తూ తన హోరుని మరింత పెంచింది కదలి.

“జెయిల్లో కొద్దిపాటి చదువు నా మనసులో దీపం వెలిగించింది. నే చేసింది యెంత ఘోరమైన తప్పు తెలిసే కొద్దీ ఎన్నో సార్లు పొర్లి పొర్లి ఏడ్చా. ఆమె ఎవరో కూడా తెలీదు. కాళ్ళ మీద పడి క్షమాపణ అడగాలని వుండేది. బయటకి వచ్చాక మా ఇంటికి వెళ్ళలేదు. మా

వాళ్ళని కలవలేదు. గుడికి వెళ్ళా. దర్గాకి వెళ్ళా. చర్చికి వెళ్ళా. క్షమాపణ వేడుకున్నా. ఇక్కడికి వచ్చాక వొక్క తప్పు చెయ్యలేదు" నిట్టూర్చాడు. దూరంగా ఆగి వున్న వోడల మీలమిలల్ని చూస్తూ తులసి అతన్ని నిశ్శబ్దంగా వింది. "నిన్ను ఇష్టపడకుండా మాత్రం వుండలేక పోయా. చాలా సార్లు నిన్ను చూడకుండా దూరంగా వెళ్లిపోదాం అనుకున్నా. కానీ వుండలేకపోయా. నీకు అన్ని విషయాలూ చెప్పే ధైర్యం లేకపోయింది. భయం, నువ్వు వొప్పుకోవనే కాదు. నీ మనసులో నేనో నేరస్తుడిలా నిలబడిపోతాననే భయం" అతని కంఠంలో వణుకు. దుఖంతో అతని కళ్ళు ఎర్ర పడ్డాయి. లోపలి బాధ వినే మనిషి దొరికే సరికి సాగర్ కి వుగ్గ పట్టుకొన్న దుఖం వుబికిచ్చింది. అతను మారిపోయాడు. తనని నిజంగానే ఇష్ట పడుతున్నాడు అనే నమ్మకం కలిగి కలగ్గానే ఆమెకి భయమేసేది. అతను మారలేదేమోనని. ఇదంతా నటనేమో? అనుమానం కలిగింది. 'అలల్ని చూసి యింతగా సముద్రం అనుకొని అయాయ కంగా దగ్గరకి వెళితే ఆ లోతు మింగేసిన జీవితాలెన్నో' అనిపించింది తులసికి. మరేం మాటాడకుండా అక్కడ నుంచి లేచి ఇంటికి వచ్చేసింది. కాళ్ళు కడుక్కున్నా వేళ్ళ సందుల్లోంచి వదలని ఇసుక. అప్పుడెప్పుడో జరిగిన నేరానికి అతన్నిప్పుడు శిక్షించటం సబబుగా అనిపించలేదు తులసికి. అలాగని అతనితో జీవితాన్ని ముడి వేసుకునే ధైర్యమూ చెయ్యలేకపోయింది. మనసుని పథేపథే అడిగేది. చివరికి మనసుని రాయి చేసుకొని అతన్ని బీచ్ లో కలిసింది.

"ఇదంతా వద్దులే. నేనింక కలవను" అని సాగర్ కి చెప్పేసింది తులసి. సాగర్ నోట మాట రానట్టుండి పోయాడు.

"నేనప్పటికీ మనిషిని కానని నువ్వు అనుకుంటున్నావు కదా. నే చేసిన పనికి ఇదే అసలైన శిక్ష" అన్నాడు. అతని కళ్ళ నీళ్ళు చూడలేక దిగులు పడుతూ అక్కడ నుంచి వెళ్లిపోయింది. సముద్రం ముందు కన్నీరెంత.

వేనవి వెళ్లిపోయింది. వానలూ ఆగిపోయాయి. మెల్లగా మంచుపరదాలు

పరుచుకుంటున్న వేళ సాయంత్రం డ్యూటీ అయ్యాక... వీరబాబు పుట్టిన రోజు. ఇంట్లో అంతా టివీ ముందు కూర్చుని అన్నం తింటూ ఛానల్స్ మారుస్తూ మాట్లాడుకుంటున్నారు. తులసీ వీరబాబు ఎంగేజ్మెంట్ ముహూర్తం కోసం అయ్యవారి దగ్గరకి వెళ్లే విషయాన్ని చర్చించుకున్నారు. తులసి తన స్నేహితులు వాట్స్ అప్ లో పంపిన జోక్స్ నీ, కోట్స్ నీ చూస్తూ అన్నం తింటున్నది. ఇంట్లో వాళ్ళు మాటాడుకొంటున్నవి చెవుల్లో పడుతూనే వున్నాయి. టీవిలో బ్రేకింగ్ న్యూస్. తనకి యిష్టం లేకుండా వేరే కులస్తుడిని కూతురు పెళ్లి చేసుకొందని తండ్రి తన అల్లుడిపై చేయించిన హత్యాప్రయత్నం గురించి. పిల్లల పెంపకం - పిల్లలు అలా చెయ్యటం తల్లితండ్రులకి ఎంత వేదన కలిగిస్తుందో టీవీలో అభిప్రాయాలు వస్తున్నాయి. ఆసక్తిగా వింటున్నారంతా. "ఈ ఆడపిల్లలకి మాయరోగం ఏమిటో? కన్నవాళ్ళకి ఎంత బాధ" అన్నాడు తండ్రి.

"యెక్కడికక్కడ తెగ నరికేయ్యాలి వెధవల్ని" కోపంగా అన్నాడు వీరబాబు.

అతని వైపు చూసింది తులసి. అతని కళ్ళల్లో కసి దోబూచులాడుతోంది. ఇదేంటి యిలా ఆలోచిస్తున్నాడు. ముసుగు తీస్తే ప్రతి మనిషీ మృగమేనేమో అనిపించింది తులసికి. "అదేంటి అలా చూస్తున్నావ్" తులసిని అడిగాడు వీరబాబు.

'నీ లోపలికి' అనుకొందామె. డిసెంబరు పువ్వులని ముళ్ళు గుచ్చుకోకుండా జాగ్రత్త కోస్తూ 'సాగర్ నుంచి పోయిన డిసెంబర్ లో విడిపోయా. అప్పడే ఏడాది అయింది' అనుకొంది తులసి. 'యీ పువ్వులు అందంగా వుంటాయని నీ జడలో చూసాకే తెలిసొచ్చింది' సాగర్ మాటలు గుర్తొచ్చాయి. పనికి బయలుదేరింది తులసి. సంక్రాంతి నెలగంట వాకిళ్ళు. కొన్ని ఇళ్ళ పై మీలమిల లాడుతూ రంగురంగుల స్టార్స్. హోటల్ లాబీలో నిలువెత్తు క్రిస్మస్ ట్రీ. రంగురంగుల రిబ్బన్లు కట్టిన గిఫ్ట్ ప్యాకెట్లు. వూర్లోకి వచ్చిన వీరబాబు తులసిని పికప్ చేసుకొందామని హోటల్ దగ్గరకి వచ్చాడు. "సంవత్సరంగా

సాగర్ ఆటోలో వెళ్ళలేదు. కలవనూ లేదు. మాటాడలేదు. తను కూడా ఏరోజూ నన్ను పలకరించే ప్రయత్నం చెయ్యలేదు. బావా అతను నిజంగానే నన్ను యిష్టపడ్డాడు" అంది తులసి.

"యేడాదిగా కలవలేదుగా. మంచిదేగా, వాడు నీ వెంట పడి సతాయించకుండా వుండటం. భయం కూడ వుంటుంది దిలే నా మరదలవని" అన్నాడు వీరబాబు.

"సాగర్ తో మళ్ళీ మాటాడాలను కొంటున్నా" అంది తులసి. తన మనసులో మాట చెప్పేసి వూపిరి పీల్చుకొంది తులసి. ఆమె నిర్ణయానికి వీరబాబు నివ్వెరపోయాడు. అతనికి నచ్చలేదు. పైగా భయపడ్డాడు.

"అర్థంపర్థం లేకుండా మాటాడకు. ఇప్పుడెందుకు మళ్ళీ వాడి వూసు. ఏమయింది నీకు" అన్నాడు వీరబాబు.

"అవును బావా, ముసుగు తీస్తే ప్రతి మనిషీ పసువే కదా అనిపిస్తోంది గత కొద్ది రోజులుగా. అప్పుడప్పుడూ అక్కతో చర్చికి వెళ్ళుతున్నా. కనకమహాలక్ష్మి అమ్మవారి గుడికి వెళ్తా. అలానే చాలా గుళ్ళకీ వెళ్తుంటా. నీకు తెలుసుగా. ప్రతి చోటా క్షమించటం మీద చాలానే విన్నాను. అన్నింటికీ మించి నేరం చేసిన మనిషిని వోదార్చటం....బావా, అతనితో మాటాడాలనుకొంటుంది కేవలం స్నేహితురాలిలా" అందామె.

"నాకిష్టం లేదు" అన్నాడు వీరబాబు. ఆమె మాటాడలేదు. "నీకే చెప్పేది" అన్నాడు తిరిగి. నిశ్శబ్దం. కేక్, డోనెట్స్ బాక్స్ లో సర్దుకొని డిసెంబరు పువ్వుల మాలని తీసుకొని ఆటోస్టాండ్ కి వెళ్ళింది. అప్పటికే సాగర్ ఆటోలో వున్న పాసెంజర్స్ పక్కన కూర్చుంది తులసి. సాగర్ మిగిలిన వాళ్ళని దిగమని అడగలేదు. ఆమె దిగాల్సిన చోట దిగింది. ఆమె తన హ్యాండ్ బ్యాగ్ నుంచి కేక్ పట్టుకొచ్చిన బాక్స్ యిచ్చింది. డిసెంబర్ పువ్వులమాలను చేతిలో పెట్టింది. ఆటో బాదుగ డబ్బులు యిచ్చింది. అతను వో క్షణం తటపటాయించి ఆ డబ్బులు తీసుకున్నాడు. ఇద్దరి కళ్ళల్లోనూ డిసెంబరు పూరేకులంత పల్చని నవ్వు.

భావోద్వేగాల సమాహారం 'అనాచ్ఛాదిత'

జీవితం - పలు రకాల భావోద్వేగాల సమాహారం. తమ జీవితంలో ఎదురయ్యే సవాళ్లనూ, అనుభవాలనూ స్వీకరించే తీరుతెన్నులపై జీవన విధానం ఆధారపడి వుంటుంది. ప్రతి ఒక్కరికీ ఇవి సర్వసాధారణమైన అంశాలైనప్పటికీ పురుషాధిక్య వ్యవస్థలో ఒంటరి స్త్రీ బతుకు నెట్టుకొస్తే... ఆమె దృష్టిలో సమాజం ఎలా కనిపిస్తుంది? ఒంటరి మహిళ ప్రపంచంలో అడుగు పెట్టినప్పుడు ఎదురయ్యే సవాళ్లు ఎలా వుంటాయి? వాటిని అధిగమించిన తీరు ఈ నవలను పట్టుకుంటే ఆద్యంతం అలవోకగా చదివిస్తుంది ఎవరినయినా. కవయిత్రిగా సాహితీ ప్రపంచానికి చిరపరిచితురాలు రూపీ కొప్పిశెట్టి రచించిన నవల 'అనాచ్ఛాదిత'. జీవితాన్ని కాచి వడబోసిన అనుభవాలన్నో ఆమెను 200 పేజీలున్న ఈ నవల రాసేలా పురిగొల్పి ఉంటాయి. తొలుత ఈ నవలను ఫేస్ బుక్ లో వారం వారం ధారావాహికగా రాశారామె. ఆ తరువాత పుస్తకంగా ప్రచురించారు. ఇటువంటి కథలు ఎందరికో స్ఫూర్తిగా నిలుస్తాయంటే అతిశయోక్తి కాదు.

ఒక స్త్రీ మూర్తి నళిని కథ ఇది. పెరిగిన వాతావరణం, ఆమె పెళ్ళి చేసుకుని భార్యగా ఎదుర్కొన్న అనేక కష్టాలు జీవితానికి సరిపడా అనుభవాలను అందిస్తాయి. టీనేజ్ దాటని అమ్మాయి, ఆడుతూ పాడుతూ ఉండాల్సిన అమ్మాయి తన బిడ్డల భవిష్యత్తు గురించి ఆలోచించాల్సిన దుస్థితి. బాల్య వివాహాలతో కునారిల్లుతోన్న దేశం మనది. ఇక్కడ ఆడపిల్లల నిండు జీవితాలు తమ ప్రమేయం లేకుండానే

వివాహ వ్యవస్థకు ఎలా బలి అవుతున్నాయో నళిని జీవితాన్ని ఉదాహరణగా చూపొచ్చు. అయితే చిద్రమైన తన జీవితాన్ని తన ఆధీనంలోకి తెచ్చుకుని తీర్చిదిద్దుకున్న తీరు, సమయస్ఫూర్తి ఈరోజు డిగ్రీలు చదివిన వారిలో కూడా కనిపించకపోవచ్చు. ఇద్దరు పిల్లలను తీసుకుని హైదరాబాదు నగరంలో అడుగుపెట్టి అనుకున్న లక్ష్యాన్ని చేరేదాకా విశ్రమించని ధీరోదాత్తగా నళిని జీవిత గాథ ఇది. ఆమె చుట్టూ ఉన్న సమాజం, పరిస్థితులు, అందుకు అనుగుణంగా తనను తాను మలుచుకున్న తీరు ఈ నవల ప్రధాన వస్తువు.

ఇది వాస్తవగాథ కావడంతో ఏ ఒక్క పాత్ర స్వభావాన్నీ తనకు తానుగా కల్పించి రాయకపోవడమే రూపీ చేసిన గొప్ప పని. అందువలన ఈ నవల బాధితుల పక్షం వహించినట్లయింది. మారుతున్న కాలం, కాలానికనుగుణంగా వచ్చిన మార్పులను ఆయా వ్యక్తులు అర్థ చేసుకుని నడచిన తీరు పాఠకులకు ఇట్టే అర్థమవుతుంది. ఊహ ప్రపంచం కాకపోవడంతో చదివే ప్రతి ఒక్కరికీ తమ మధ్య జరుగుతున్న సంఘటనలేవో

స్ఫురణకు తేవటం ఈ నవల విశేషం. తెలివి, సమయస్ఫూర్తి, శ్రమించే తత్వం, ప్రణాళిక ఉంటే ప్రతి మహిళా ఎన్ని కష్టాలు ఎదురైనా నళినిలా విజయవంతంగా తనను తాను మలుచుకోగలదు. నళిని తన జీవితంలో ఎన్నో ఒడిదుడుకులు ఎదుర్కొంటూ తనను తాను నిర్మించు కుంటుంది. అర్థవంతమైన ప్రణాళికతో ఏమీ లేని స్థితి నుంచి విజయాలను చవిచూస్తుంది. ఇవన్నీ చేయగలిగిందంటే ఆమె ఉన్నత విద్యావంతురాలు కాదు. ఐదో తరగతి మాత్రమే చదివినా జీవితం అందించే పాఠాలు ఆమెను నిటారుగా నిలబడేలా చేస్తాయి.

ఈ నవల చదువుతున్నంత సేపూ ఎన్నో ఆలోచనలు వెంటాడుతుంటాయి. ఇక నళిని రూపాన్ని తప్ప గుణగణాలను పుణికిపుచ్చుకోని సాధు జీవితా జానకి కనిపిస్తుంది. తల్లి జీవితం ఎలాగయితే ఒక తాగుబోతు భర్త చేతిలో బలయిందో, జానకి జీవితం కూడా అలాంటి ఒకానొక భర్త చేతిలోనే బలవడం విషాదం. ఎన్నో ఆశలు, ఆశయాలు నింపుకున్న జీవితంలో పెళ్ళి

తంతుతో ప్రవేశించే వ్యక్తి చేసే పెత్తనాలకు స్త్రీల జీవితాలు ఎలా చిద్రమవుతాయో జానకి, కృష్ణలు ఓ ఉదాహరణ. అయితే తాను పడిన కష్టాలు తన కూతురు పడకూడదంటే ఆమె ఇష్ట ప్రకారమే పెళ్ళి చేయాలనే ఆలోచన నళినికి రాకపోవడం కాస్తంత విచిత్రమే. తాను ఎదుర్కొన్న చేదు సంఘటనలు కూతురి జీవితంలో జరగకూడదనీ, ఇల్లరికపు అల్లుడిని తెచ్చుకోవాలనే ఆశ జానకికి కూడా అయోగ్యుడినే కట్టబెట్టేలా చేస్తుంది. పైగా నళినిది బాల్య వివాహం. పదమూడేళ్ళకే మొదటి సంతానం. ఇటువంటి అనుభవాలు తనకున్నప్పటికీ తన కళ్ళముందే సంధ్య, లలిత వివాహాలు జరిగినా పెద్దగా ప్రమేయం లేనట్లుగానే ప్రవర్తిస్తుంది. అలాగే జానకి

విషయంలోనూ. జానకిని వైద్యం చదివించాలనే కోరిక ఉన్న తరువాత కూడా ఒక సాధారణ మహిళలాగా ఆలోచించి వెంటనే పెళ్ళి చేసేదాకా విశ్రమించని తత్వం నళినిది. ఆమె పెరిగిన వాతావరణంలో గూడు కట్టిన ఛాందస భావాలతోనూ, పురుషస్వామిక భావజాలంతోనూ మలచబడ్డ స్త్రీ మూర్తిగా మనకు నళిని కనిపిస్తుంది.

అనాచ్ఛాదిత నవల చదువుతున్నంత సేపూ మధ్య తరగతి ప్రజలు పడే మానసిక సంఘర్షణలు కళ్ళముందు కదలాడు తుంటాయి. ఈ కథను రూపి మలిచిన తీరు రచయిత్రి జేన్ ఆస్టిన్ ను గుర్తు చేస్తుంది. సాధారణంగా మన రోజువారీ జీవితంలో వాడుకునే భాష, పాత్రలు అత్యంత సహజంగా

ప్రవర్తించే తీరు ఆసక్తిని కలిగిస్తాయి. జేన్ మాత్రమే కాదు. నవలా రచయిత్రి మాలతీ చందూర్ కూడా గుర్తుకు వస్తుంటారు. జీవితంలోని అనేక పొరలను రూపి ఇందులో ఆవిష్కరించారు. ఎంతో అనుభవమున్న రచయిత్రిలా నవలను అల్లిన తీరు అభినందించదగిన విషయం. ఇటువంటి మరెన్నో రచనలతో రూపిని కొప్పిశెట్టి పాఠకులను అలరిస్తారని అభిలషిద్దాం.

రూ.150 విలువయిన ఈ పుస్తకాన్ని హైదరాబాద్ లో పాలపిట్ట ప్రచురణలు, నవచేతన, నవ తెలంగాణ, నవోదయలోనూ, విజయవాడలో అనేక ప్రగతిశీల బుక్ సెంటర్ లోనూ లభ్యం.

*

దక్షిణాఫ్రికా యూనివర్సిటీ ప్రవేశద్వారం వద్ద రాసి ఉన్న వాక్యాలు

అంగ్లం నుంచి అనువాదం :
కాత్తిపల్లి రవిబాబు

ఒక దేశాన్ని ధ్వంసం చేయాలంటే
అణుబాంబులు అక్కరలేదు..
క్షిపణులు ఆసలే అనవసరం లేదు!
కేవలం బట్టిపట్టి, కాపీలు కొట్టేదానిగా
ఆ దేశపు విద్యావిధానాన్ని దిగజార్చిస్తే చాలు...

ఆ దేశపు దాక్టర్ల చేతుల్లో
రోగులు హరీ అంటారు
ఆ దేశపు ఇంజనీర్లు కట్టిన భవనాలు
కుప్పకూలిపోతాయి
ఆ దేశపు ఆర్థిక శాస్త్రవేత్తలు
గణాంక నిపుణుల చేతుల్లో
ఆర్థిక వ్యవస్థ కుదేలవుతుంది

ఆ దేశపు మత ప్రచారకుల చేతుల్లో
మానవత్వం మంటగలుస్తుంది
ఆ దేశపు న్యాయమూర్తుల చేతుల్లో
న్యాయం ఉరేసుకుంటుంది
పతనమైన విద్యావిధానం ఉంటే
ఆ దేశపు అధఃపతనమే!

‘దిశ ఎన్కౌంటర్’ సంఘటన నిజమైనదా? బూటకమా? ఈ వ్యవహారంలో ఎన్ని అనుమానాలు ఉన్నా పోలీసులు చేసిందీ సబబైనంటూ సర్వత్రా హర్షం వ్యక్తం అవుతున్న విషయం తెల్సిందే. అలా అని పోలీసులు కాకుండా న్యాయవ్యవస్థ ద్వారా నేరస్థులకు మరిశిక్ష విధించి ఉంటే బాగుండేదని జాతీయ మహిళా కమిషను చైర్మన్ రేఖాశర్మ వ్యాఖ్యానించారు. పోలీసులు తమ చేతుల్లోకి న్యాయాధి కారాలు తీసుకోవడం సమంజసం కాదంటూ ఎన్కౌంటరుకు వ్యతిరేకంగా అఖిల భారత మహిళా మరియు హక్కుల సంఘాలు కోర్టుకెళ్లడం లాంటి పరిణామాలను పట్టించు కోకుండా ఉండలేం.

ఎందుకంటే హర్యానాలోని గురుగావ్ పోలీసులు అక్కడి ‘ర్యాన్ ఇంటర్నేషనల్ స్కూలు’కు చెందిన ఓ విద్యార్థి కేసులో తిమ్మిని బిమ్మిని చేశారు. 2017, సెప్టెంబర్ 8న ఆ స్కూలు బాత్ రూములో రెండో తరగతి విద్యార్థి హత్య జరిగింది. స్కూలు యాజమాన్యం ఒత్తిడి మేరకు గురుగావ్ పోలీసులు ఆ సంస్థ బస్సు కండక్టరు అశోక్ కుమార్ పై కేసు పెట్టారు. తీవ్రంగా హింసించి నేరాన్ని ఒప్పించారు. వాంగ్మూలం కూడా తీసుకొన్నారు. విద్యార్థిపై లైంగిక దాడి చేయబోవగా, అతడు అరిచాడనీ, దాంతో చాకుతో మెడ నరం కోసి చంపేశాననీ కండక్టరు తన వాంగ్మూలంలో పేర్కొన్నారు. ఆ చాకును తాను యూపీలోని ఆగ్రాలో కొనుగోలు చేసినట్లు కండక్టరు చెప్పాడు. తాము అతన్ని ఆగ్రా తీసుకెళ్లి ఆ విషయాన్ని ధ్రువీకరించుకున్నామని కూడా పోలీసులు దర్యాప్తు నివేదికలో రాసుకున్నారు.

బాలుడిపై హత్యాచారం జరిపిన కామాంధుడైన కండక్టరును కాల్చి పారేయా

పోలీసులే ‘జడ్జీలు’ అయితే...!

లంటూ నాడు ప్రజలు ఆందోళన చేశారు. ఆగ్రాకు ఎందుకు వెళ్లావని కండక్టరును మీడియా ప్రశ్నించగా, బస్సు టూల్ బాక్స్ లో ఉంటే తీసుకున్నానని కండక్టర్ మాట మార్చాడు. టూల్ బాక్సులో చాకు ఎందుకు ఉందని డ్రైవరును విలేకరులు ప్రశ్నించారు. అయితే టూల్ బాక్సులో చాకు ఎన్నడూ లేదని డ్రైవరు చెప్పడంతో అనుమానాలు మొదలయ్యాయి. మానవ హక్కుల సంఘాల డిమాండు మేరకు కేసును సీబీఐకి అప్పగించగా అసలు విషయం బయట పడింది.

అదే పాఠశాలలో చదువుతున్న ఓ 16 ఏళ్ల యువకుడు ఆ బాలుడిని హత్య చేశాడని తేలింది. విద్యార్థి చనిపోతే పాఠశాలకు సెలవు ఇస్తారని తెలుసుకనుక తానే బాలుడిని చంపానని యువకుడు నేరాన్ని ఒప్పుకున్నాడు. నిందితుడి తండ్రికి డబ్బు, రాజకీయ పలుకుబడి ఉండడంతో కేసును

సులభంగా తప్పుదారి పట్టించారు. ప్రజల కోరిక మేరకు గురుగావ్ పోలీసులు కండక్టరును కాల్చివేసి ఉంటే ఏమయ్యేది? నిజం బయటకు వచ్చేదా? ‘ర్యాన్ ఇంటర్నేషనల్ స్కూల్’ కేసు ఓ ఉదాహరణ మాత్రమే. గతంలో పోలీసుల చేతుల్లో ఎన్నో కేసులు తారుమారయ్యాయి.

ఉత్తర ప్రదేశ్ లో నేరాలను అరికట్టడం కోసమంటూ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం పోలీసులకు పూర్తి స్వేచ్ఛ ఇచ్చింది. ఫలితంగా ఎన్నో ఎన్కౌంటర్లు జరిగాయి. వాటిల్లో మరణించిన వారిలో పలువురు అమాయకులు కూడా ఉన్నట్లు తేలింది. అలాంటి పొరపాట్లు జరగకుండా ఉండేందుకే భారత రాజ్యాంగంలో పోలీసులు, న్యాయ వ్యవస్థ విధులు వేర్వేరుగా ఉన్నాయి. అందుకే ఎవరి విధులు వారే నిర్వహించాలని ప్రజాస్వామ్య వాదులు కోరుతున్నారు.

వారూ... అందరిలాంటి మగవారే!

(ఒక హత్యాచార సంఘటన నేపథ్యంలో మధుమిత పాండే ఇంటర్వ్యూ మీరాసారి!)

శిక్ష అనుభవిస్తోన్న అత్యాచార దోషులను ఇంటర్వ్యూ చేయడానికి న్యూఢిల్లీ లోని తీహార్ జైలుకు వెళ్ళినప్పుడు మధుమిత పాండే వయసు 22 ఏళ్లు మాత్రమే. యునైటెడ్ కింగ్డమ్ లోని ఆంగ్లియా రష్మిన్ విశ్వ విద్యాలయం క్రిమినాలజీ విభాగంలో పీహెచ్డీ థీసిస్ సమర్పించేందుకుగాను ఆమె మూడు సంవత్సరాలపాటు 100 మంది అత్యాచార నేరస్తులను ఇంటర్వ్యూ చేసింది.

భారతదేశం లో మహిళలపై అత్యాచారాలు సాధారణం. జాతీయ నేర గణాంకాల సంస్థ ప్రకారం 2015లో 34,651 అత్యాచారాలు నమోదయ్యాయి. ఈ మధ్య కాలంలో ఇది రికార్డు. నమోదు కాని అత్యాచారాలు కోకొల్లలు.

2012లో 'నిర్భయ' పై జరిగిన సామూహిక హత్యాచారం భారత దేశాన్ని ఓ కుదుపు కుదిపింది. దీంతో మహిళలపై జరుగుతున్న అత్యాచారాలు, హింసా సంస్కృతిని నిరసిస్తూ వేలాది మంది భారతీయులు వీధుల్లోకి వచ్చారు. జి-20 దేశాలలో భారతదేశం మహిళలకి అత్యంత చెత్త ప్రదేశంగా కొందరు పేర్కొన్నారు. సౌదీ అరేబియా మహిళల కంటే భారతదేశ మహిళల పరిస్థితి ఘోరంగా వుందన్న విమర్శలు వినిపించాయి.

“అందరూ ఒకే విధంగా ఆలోచిస్తున్నారు” అని పాండే అన్నారు. నిర్భయ సంఘటన జరిగినప్పుడు ఆమె ఇంగ్లాండులో తన చదువును పూర్తి చేశారు. “ఈ మనుషులు ఇలా ఎందుకు చేస్తారు? మనం వారిని రాక్షసులుగా భావిస్తాము, ఏ మానవుడూ అలాంటిది చేయలేడని మనం

అనుకుంటున్నాము”. అదే అసలు లోపం. నిర్భయ సంఘటన తరువాత జరిగిన నిరసనలు స్త్రీలపై జరిగే అత్యాచారాల పై జాతీయ స్థాయి చర్చకు దారితీశాయి. న్యూఢిల్లీలో పెరిగిన పాండే, నిర్భయ కేసు తర్వాత తన నగరాన్ని కొత్త కోణంలో చూశారు “ఇలాంటి పనులు చెయ్యటానికి, ఈ మనుషులను ఏది ప్రేరేపిస్తుంది? ఇలాంటి పురుషులను ఉత్పత్తి చేసే పరిస్థితులు ఏమిటి? మూలాలు ఏమిటి? అని ప్రశ్నించుకున్నాను అంటారు పాండే.

అప్పటి నుంచి ఆమె ఢిల్లీ తీహార్ జైలులో వారాల తరబడి అత్యాచార నేరస్తులతో మాట్లాడింది. అక్కడ ఆమె కలుసుకున్న పురుషులలో చాలా మంది నిరక్షరాస్యులే. కొద్దిమంది మాత్రమే పట్టభద్రులు. చాలామంది మూడు, నాలుగు తరగతుల తోనే చదువు ఆపేశారు. “నేను పరిశోధనకు వెళ్ళినప్పుడు, ఈ పురుషులు నిజంగా నేరస్తులే అని నాకు నమ్మకం కలిగింది. కానీ మీరు వారితో మాట్లాడితే, వారు అసాధారణమైన పురుషులు కాదని ఇట్టే గ్రహిస్తారు. వారు నిజంగా సాధారణమైన వారే. పెంపకమూ, కొన్ని సామాజిక భావాలు వారిని అలా ప్రేరేపించాయి” అంటారు పాండే.

భారతీయుల్లో చదువుకున్న కుటుంబాలలో కూడా మహిళలు సంప్రదాయక పాత్రలకు కట్టుబడి ఉంటారు అని పాండే చెప్పారు. చాలామంది మహిళలు తమ భర్త పేర్లను కూడా ఉపయోగించరని ఎత్తి చూపారు. “ఒక ప్రయోగంగా, నేను కొంతమంది స్నేహితులకు ఫోను చేసి మీ

అమ్మ - మీ నాన్నను ఏమని పిలుస్తుంది? అని అడిగాను. నాకు లభించిన సమాధానాలు ‘మీరు వింటున్నారా,’ ‘ ఇదిగో వినండి’ కాదంటే ‘రోనాక్ వాళ్ల నాన్నగారు’ (పిల్లల పేరిట) ఇలా...!

“పురుషులు మగతనం గురించి తప్పుడు ఆలోచనలు కలిగి ఉండటం నేర్చుకుంటున్నారు. మహిళలు కూడా లొంగిపోయి బతకటం నేర్చుకుంటున్నారు. ఒకే ఇంట్లో ఈ రెండు ధోరణులూ ఉంటున్నాయని పాండే అన్నారు. “అత్యాచారానికి పాల్పడిన వారిలో ఎదో ఓ పెద్ద లోపం, చెడూ వుంటుందని అందరూ సాధారణంగా అనుకుంటారు. కానీ ఆ ఆలోచనలు, భావాలు మన సమాజంలో ఓ భాగం. వారు వేరే ప్రపంచం నుంచి తీసుకు వచ్చిన గ్రహాంతర వాసులు కాదు”.

అత్యాచారానికి పాల్పడిన కొంత మంది మాటలు విన్నప్పుడు, తన ఇంటిలో కూడా తరచుగా వినబడే మాటలు, నమ్మకాలు గుర్తుకు వస్తాయని పాండే చెప్పారు. “మీరు అత్యాచారానికి పాల్పడిన నేరస్తులతో మాట్లాడిన తరువాత, అది మిమ్మల్ని దిగ్భ్రాంతికి గురిచేస్తుంది - వారి పట్ల మీకు సానుభూతి కలిగించే శక్తి వారికి ఉంది. ఒక మహిళగా నేరస్తుల పట్ల అలా భావించటం భావ్యం కాదుగానీ, వారితో మాట్లాడినప్పుడు చాలా సార్లు ఈ పురుషులు ఒక మహిళపై అత్యాచారానికి పాల్పడినట్లు నేను దాదాపు మర్చిపోతాను. నా అనుభవంలో ఈ పురుషులు చాలా మంది తాము చేసింది అత్యాచారమని గ్రహించలేరు. అందులో తప్పు ఏమిటో వారికి అర్థం కాదు”

“కనీసం ప్రాథమిక విద్య కూడా పూర్తి చేయని, గుడి శుభ్ర పరిచే పని చేసే 23 సంవత్సరాల ఓ నిందితుడు పది సంవత్సరాల బాలికపై అత్యాచారం చేసిన నేరంపై 2010 నుంచీ జైలులో వున్నాడు. తాను అత్యాచారం చేసిన అమ్మాయి ఒక బిచ్చ గత్తె అనీ, తనను ఆ పిల్ల రెచ్చ గొట్టిందనీ ఆరోపించాడు. వివరించి చెప్పమని అడిగినప్పుడు - తనను అనుచితంగా తాకిందనీ, బుద్ధి చెప్పాలని అలా చేశానంటూ, ఆమె తల్లికి కుడా సరయిన ప్రవర్తన లేదని అన్నాడతను”

“ఇప్పుడు మనల్ని మనమే ప్రశ్నించుకోవాలి, కేవలం జైలులో వున్న నిందితులూ, నేరస్తులు మాత్రమే ఇలాంటివారా? లేక అత్యధిక పురుషులు ఇలానే వున్నారా?”

“మనదేశంలో సామాజిక వైఖరులు చాలా సంప్రదాయకమైనవి. లైంగిక విద్య అసలు లేనే లేదు. లైంగిక విద్య యువతను “భ్రష్టు పట్టిస్తుందనీ, సంప్రదాయ విలువ

లను కించపరుస్తుందనీ శాసన సభ్యులు భావిస్తున్నారు. పురుషాంగం, యోని, అత్యాచారం, శృంగారం వంటి పదాలను తల్లిదండ్రులు తమ బిడ్డలకు చెప్పనే చెప్పరు. తల్లి దండ్రులు ఇలాంటి సంకోచాలను అధిగమించ లేకపోతే, చిన్న పిల్లలకు ఎలా అవగాహన కలుగుతుంది” అని పాండే అడిగారు.

“ఇంటర్వ్యూ సందర్భంగా చాలా మంది నేరస్తులు వారు చేసిన పనికి సాకులు చెప్పారు. వారి చర్యలను సమర్థించుకున్నారు. చాలా మంది అసలు అత్యాచారం జరిగిందన్న సంగతినే ఖండించారు. తాము పశ్చాత్తాప పడుతున్నామని చెప్పిన వారు ముగ్గురు లేదా నలుగురు మాత్రమే ఉన్నారు. ఇతరులంతా తమ చర్యలను కొంత సమర్థించుకుంటూ, అది పెద్ద విషయం కాదన్నట్లు మాట్లాడారు. బాధితురాలి పైనే నింద మోపే యత్నం కూడా చేశారు.

49 సంవత్సరాలు వయసు వ్యక్తి ఒకడు పాండేను షాక్కి గురి చేశాడు. ఐదేళ్ల బాలికపై అత్యాచారం చేసినందుకు అతను తన పశ్చాత్తాపం వ్యక్తం చేశాడు. “అవును నాకు చెడుగా అనిపిస్తున్నది, నేను ఆమె జీవితాన్ని నాశనం చేశాను. ఇప్పుడు ఆమె కన్య కాదు. ఎవరూ ఆమెను వివాహం చేసుకోరు. నేను ఆమెను అంగీకరిస్తాను. నేను జైలు నుంచి బయటకు వచ్చినప్పుడు ఆమెను వివాహం చేసుకుంటాను” అన్నాడు. అతని ప్రతిస్పందన పాండేను ఎంతగానో షాక్కు గురి చేసింది. నా పరిశోధనను వున్నదున్నట్లు ప్రచురిస్తే సమాజం నుంచి వ్యతిరేకతను ఎదుర్కోక తప్పదు” అని ఆమె అన్నారు. “నన్ను ఇంకో స్త్రీ వాది అనుకుంటారు. స్త్రీ - పురుషుల ఆలోచనలను తప్పుగా సూచిస్తున్నదని అనుకుంటారు. అలాంటి వారితో ఎక్కడ మొదలు పెట్టాలి? అర్థం కావటం లేదు” చెప్పారు పాండే.

సమిష్టి కృషితోనే మద్య నిషేధం సాధ్యం

సమిష్టి కృషితోనే మద్య నిషేధం సాధ్యమని ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ స్త్రీ శిశు సంక్షేమ శాఖ ముఖ్య కార్యదర్శి కే దమయంతి పేర్కొన్నారు. మద్య విమోచన ప్రచార కమిటీ, విభిన్న ప్రతిభావంతుల, వయోవృద్ధులశాఖ సంయుక్తంగా 2019 డిసెంబరు 15న నాగార్జున విశ్వవిద్యాలయంలో మత్తు పానీయాల నిరోధక ప్రణాళిక రూపకల్పనపై చర్చాగోష్టి నిర్వహించాయి. ఈ గోష్టికి మద్య విమోచన ప్రచార కమిటీ చైర్మన్ లక్ష్మణరెడ్డి అధ్యక్షత వహించారు. ఈ కార్యక్రమంలో ముఖ్య అతిథిగా పొల్గొన్న కే దమయంతి ప్రసంగిస్తూ, విద్యార్థులు - యువత - మహిళలు - వృద్ధులు - కార్మికులు - కర్షకులు ఇలా అందరి భాగస్వామ్యంతో మద్య నిషేధ ఉద్యమం ముందుకు సాగాలన్నారు, జిల్లా కేంద్రాలలో రాష్ట్ర ప్రభుత్వం డి అడిక్షన్ కేంద్రాలను ఏర్పాటు చేస్తున్నదని తెలిపారు. వ్యసనపరులను గుర్తించి ఈ కేంద్రాలలో ఆధునిక వైద్యంతోపాటు కౌన్సెలింగు కూడా ఇవ్వనున్నట్లు తెలిపారు.

ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో విద్యార్థులు ఉన్నత పాఠశాల స్థాయిలోనే మద్యానికి లోనవు తున్నారని ఆందోళన వ్యక్తం చేశారు. పదిహేను సంవత్సరాలలోపు బాలురు మద్యానికి అలవాటు పడితే బానిసలుగా మారతారని అంతర్జాతీయ నివేదికలు చెబుతున్నాయన్నారు. గ్రామీణ పేదరిక నిర్మూలన సొసైటీ సీఈఓ రాజబాబు ప్రసంగిస్తూ రాష్ట్రంలో దాదాపు 7.3 లక్షల మంది డ్వాకా బృందాల నాయకురాళ్లకు తగిన శిక్షణ ఇచ్చి దశలవారీ మద్య నిషేధ కార్యక్రమంలో భాగస్వాములను చేస్తామన్నారు. ప్రొహిబిషన్ - ఎక్సైజ్ ఎన్ఫోర్స్ మెంట్ డైరెక్టర్ పి హరి కుమార్ ప్రసంగిస్తూ మన రాష్ట్రంలోని 974 కిలోమీటర్ల సముద్రతీరం నుంచి అక్రమ మద్యం రావటానికి అవకాశం వుందని తెలిపారు. తగినన్ని చెక్ పోస్టులతో అక్రమ మద్యాన్ని నివారించడానికి కృషి చేస్తామన్నారు. చైతన్యం తెచ్చి నాటుసారా నిర్మూలనకు కృషి

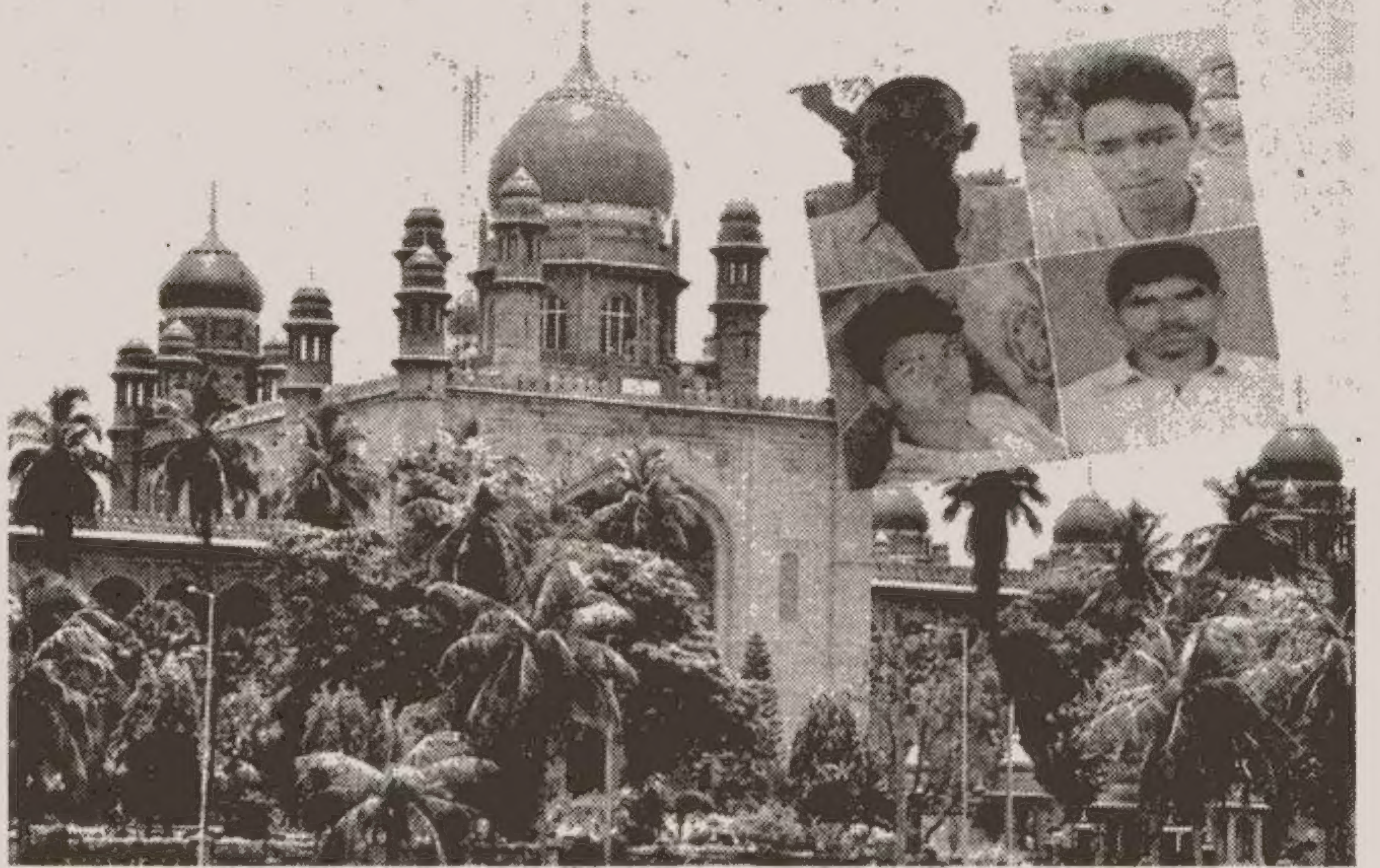

చేస్తామని వివరించారు. విభిన్న ప్రతిభావంతుల, వయో వృద్ధుల శాఖ డైరెక్టర్ కిషోర్ కుమార్, ప్రముఖ వైద్యుడు విజయసారథి, ప్రజా సైన్సు వేదిక నాయకులు జి మాల్యాద్రి, సీఎ ప్రసాద్, జనచైతన్య వేదిక రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి సలీం మాలిక్, బాలభారతి వ్యవస్థాపకులు ఎర్రం సాంబిరెడ్డి తదితరులు ప్రసంగించారు. ఐదవ రాష్ట్ర కార్యదర్శి ప్రభావతి, కమిటీ సభ్యులు శ్రీదేవి, కుమారి పొల్గొని అనేక సూచనలు చేశారు. 13 జిల్లాల నుంచి హాజరయిన 120 మంది ప్రతినిధులు ఆరు బృందాలుగా చర్చలు జరిపారు.

బీచ్ నిందితుల ఎన్కౌంటర్పై తెలంగాణ రాష్ట్ర ఉన్నత న్యాయస్థాన ప్రధాన న్యాయమూర్తికి ఐనజి పత్రం

గౌరవనీయులైన న్యాయమూర్తికి,

2019 డిసెంబరు 6 తెల్లవారు జామున జరిగిన దిశ నిందితులు ఎన్కౌంటరులో చనిపోయినట్లు పోలీసులు ప్రకటించిన విషయం మీకూ తెలిసిందే. ఈ సంఘటన కేవలం పోలీసు ఏకపక్ష కాల్పులేనన్న అనుమానాలు వ్యక్తమవు తున్నాయి. 2019 నవంబరు 27న దిశ (ప్రియాంకరెడ్డి)పై జరిగిన హత్యాచారం పట్ల ప్రజలు తీవ్ర నిరసనలకు దిగారు. ఈ నేపథ్యంలో ప్రజల భావోద్వేగాన్ని అవకాశంగా తీసుకుని తమపై చెలరేగిన విమర్శలను రూపుమాపుకునేందుకు గాను, పోలీసులు తమ ఆధీనంలో ఉన్న నలుగురు నిందితులను వుద్దేశ పూర్వకంగా హత్య చేసినట్లే కనిపిస్తుంది. పోలీసుల వివరణ నమ్మదగినదిగా లేదు. సంకెళ్ళతో ఉన్న యువకులు తప్పించుకుని పారిపోతూ, పోలీసుల చేతిలో తుపాకులను లాక్కొని వారిపైనే కాల్పులకు తెగబడ్డారని చెప్పటం హాస్యాస్పదంగా వుంది. అందు లోనూ ఈ సందర్భంగా అక్కడ 50 మంది పోలీసులు వున్నట్లు చెబుతున్నారు. నేరస్థులను న్యాయస్థానంలో విచారణ జరిపిన తదుపరి న్యాయమూర్తి శిక్షించవలసి వుండగా, పోలీసులు తమదైన శైలిలో చట్టాన్ని చేతులోకి తీసుకోవటం రాజ్యాంగ విరుద్ధం. ఇది వినాశకర అన్యాయం. ప్రజాస్వామ్య మనుగడే ప్రమాదకరం. న్యాయ నిబంధన లనూ, రాజ్యాంగం కల్పించిన హక్కులను అతిక్రమించడమే! ఇటువంటి అనధికార శిక్షలు, మహిళలకు భద్రత కల్పించ లేవని మహిళ, హక్కుల సంఘాల సభ్యులుగా మేము భావిస్తున్నాము. మహిళలపై నేరాలను

నిరోధించడం అంటే - మన ఇళ్ళల్లో, విద్యా సంస్థల్లో, పని ప్రదేశాల్లో, సమాజంలో అంతర్గతంగా చేయవలసిన ఒక సుదీర్ఘ మైన, నిరంతరం నిర్వర్తించాల్సిన వైవిధ్య భరితమైన, సంక్లిష్టమయిన యుద్ధం.

నిందితులను హత్య చేయమని ప్రభుత్వాలు పోలీసులకు అధికారాలు ఇవ్వటాన్ని న్యాయం నిలబెట్టేందుకు మార్గంగా చూడలేము. ఇటువంటి చర్యలు ప్రభుత్వ బాధ్యతా రాహిత్యానికి ప్రతీకలు. పోలీసులే వేసిన శిక్షల పట్ల ఆనందిస్తూ వుత్సవాలు జరుపుకోవడం అమానవీయతను పెంచి పోషించడమే. ఈ నేరానికి బాధ్యులైన పోలీసుల పై కఠిన చర్యలు తీసుకోవాలి. దేశ సర్వోన్నత న్యాయస్థానం తీర్పుకు అనుగుణంగా మార్గదర్శకాలను అమలు జరిపేందుకు చర్యలు చేపట్టాలని కోరుతున్నాము.

నిజ నిర్ధారణకుగాను న్యాయమూర్తులను నియమించాలని అభ్యర్థిస్తున్నాము. న్యాయ వ్యవస్థ పరిధిని అతిక్రమించి జరిపిన ఈ కాల్పుల విషయంలో తక్షణమే జోక్యం చేసుకోవాలని న్యాయస్థానానికి విన్నవించు

కుంటున్నాము నిందితుల మృతదేహాలకు పరీక్షలు నిర్వహించేందుకుగాను తెలుగు రాష్ట్రాలేతర వైద్యులను నియమించాలని కోరుతున్నాము. ఎఫ్ఐఆర్ రిజిస్టరు, డైరీ, పోలీసుస్టేషను వైర్లెస్ లాగ్ బుక్, ఎన్కౌంటర్లో భాగస్వాములైన పోలీసు అధికారుల ప్రభుత్వ వాహన వినియోగ లాగ్ బుక్ రికార్డులు, మొబైల్ ఫోన్ కాల్స్ వివరాలను పరిశీలించ వలసిందిగా కోరుతున్నాము.

ఎన్ కౌంటరులో భాగస్వాములైన పోలీసులందరినీ తక్షణమే అరెస్టు చేయాలనీ, కేసు విచారణను సీబీఐకి అప్పగించాలని కోరుతున్నాము. మహిళా హక్కులు మరియు పౌరహక్కుల పరిరక్షణకుగాను న్యాయస్థానం తక్షణం జోక్యం చేసుకోవాలని కోరుతున్నాము.

ధన్యవాదాలతో,

మహిళా, హక్కుల సంఘాల సమన్వయ కమిటీ, హైదరాబాదు.

(ఐదవ సహా వివిధ సంఘాలు సంయుక్తంగా వినతి పత్రాన్ని న్యాయమూర్తికి అందజేశాయి.)

*

పతాక ఆవిష్కరణలు

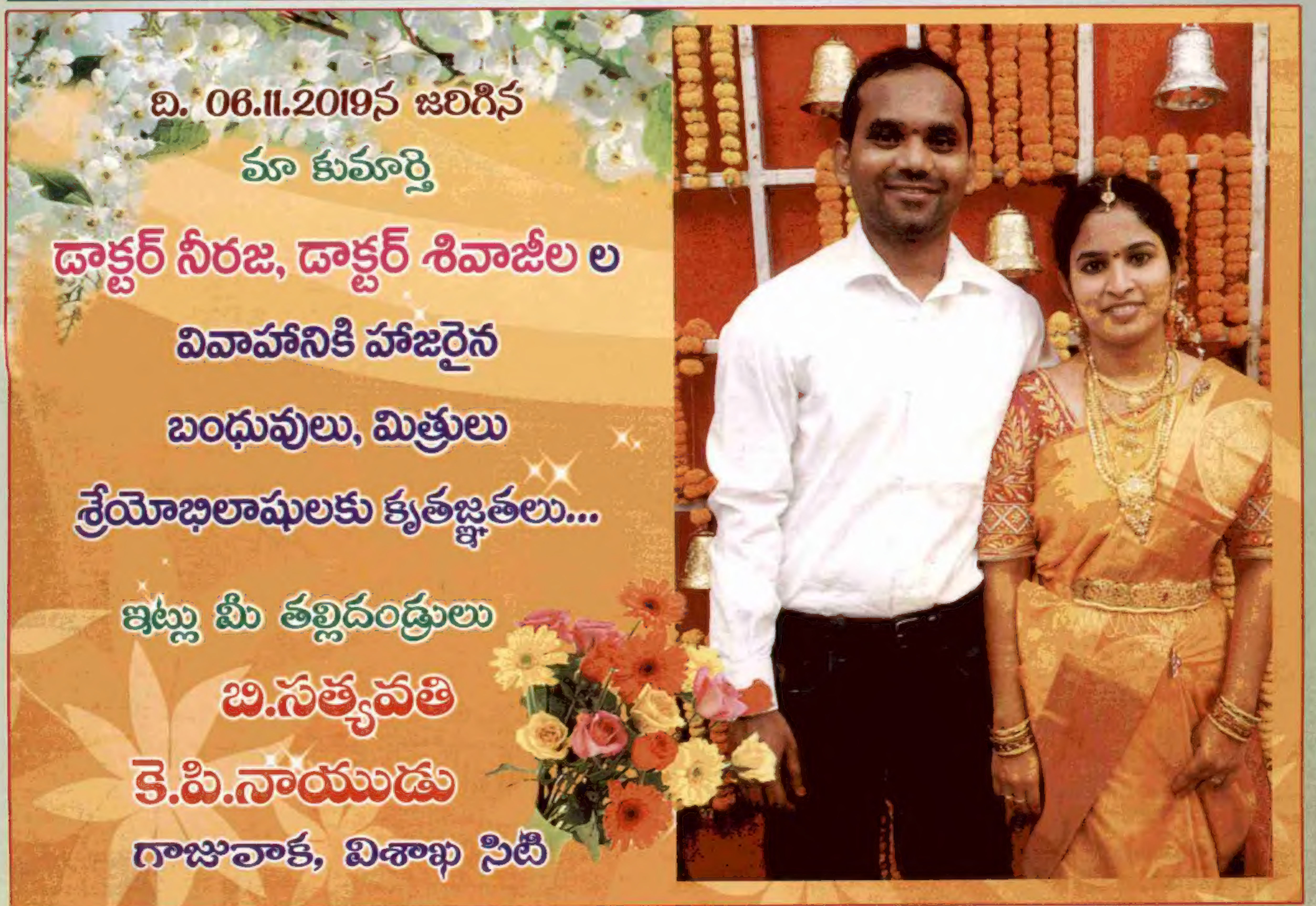
విజయవాడ

సత్తెనపల్లి

అఖిలభారత మహాసభ

వి. 06.11.2019న జరిగిన

మా కుమార్తె

డాక్టర్ నీరజ, డాక్టర్ శివాజీల ల

వివాహానికి హాజరైన

బంధువులు, మిత్రులు

శ్రేయోభిలాషులకు కృతజ్ఞతలు...

ఇట్లు మీ తల్లిదండ్రులు

బి.సత్యవతి

కె.పి.నాయుడు

గాజువాక, విశాఖ సిటీ

మానవ హక్కుల దినోత్సవం సందర్భంగా...

కాకినాడ

నెల్లూరు

విశాఖ

రాజమహేంద్రవరం

కర్నూలు

విజయవాడ

బొబ్బిలి

భీమవరం

మహానీతి ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	Conv. A 189
పుస్తకం పేరు	చైతన్య మూలము
తారీఖు	21/8/23
ముందు అట్ట	yes
వెనుక అట్ట	yes
మొత్తం పేజీలు	45
పెద్ద పైకా పేజీలు	no
ఖాళీ పేజీలు	no
లేని పేజీలు	no
తయారు చేసినది	sandhya
పేజీలు విడదీసినది	sandhya
స్కాన్ చేసినది	pragathi
వర్గీకరణ చేసినది	
పేజీలు పరిశీలించినది	
లైబ్రరీకి చేసినది	
ప్రకటన చేసినది	
స్కాన్ చేయబడినది	
తప్పులు	no
పరిస్థితి	good